

1^ΗΣ ΝΟΕΜΒΡΗ ΔΙΑΚΛΑΔΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Ενάντια στην εργοδοτική τρομοκρατία και την κρατική καταστολή προτάσσουμε την ταξική αλληλεγγύη, υπερασπιζόμαστε την απεργία, παίρνουμε την ζωή στα χέρια μας. Στηρίζουμε την διακλαδική και από τα κάτω απεργία της 1ης Νοέμβρη. Ακηδεμόνευτοι, αδιαμεσολάβητοι κοινωνικοί και ταξικοί αγώνες μέχρι την παγκόσμια Κοινωνική Επανάσταση. Οργάνωση και αγώνας για την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό.

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση
- Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Καλέσματα, ενημερώσεις και φωτογραφίες από τις απεργιακές διαδηλώσεις σελ. 14-17

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΛΙΒΑΝΕΣΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΖΩΡΖ ΑΜΠΝΤΑΛΛΑ

που βρίσκεται κρατούμενος για 34 χρόνια στις φυλακές του γαλλικού κράτους

Ενημέρωση για τις κινήσεις αλληλεγγύης στον Ζωρζ Αμπνταλλά και τη σύλληψη 2 αναρχικών συντρόφων στην Πάτρα σελ. 19

ΔΙΕΘΝΗ

50 χρόνια από την ίδρυση της διεθνούς των αναρχικών ομοσπονδιών (IFA-IAF) - σελ. 26-27

3 Νοέμβρη: Αντιμιλιταριστική διαδήλωση στην Γκορίτσια της Β Ιταλίας - ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΔΙΧΩΣ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΔΙΧΩΣ ΣΥΝΟΡΑ - Ανακοίνωση της Αναρχικής Ιταλικής Ομοσπονδίας (FAI) - σελ. 28

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ο πολιτισμός της μόλυνσης δεν καθαρίζεται - Καταστρέφεται! - σελ. 21

Οι καταστροφικές πυρκαγιές είναι ένα κρατικό καπιταλιστικό έγκλημα - σελ. 22-23

Φωτοδοιοπρικό από την Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα στον Αχελώο - σελ. 24

ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΘΕΣ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΤΑΡΣΙΕΣ ΤΟΥ ΑΥΡΙΟ

Απέναντι στον μύθο της δημοκρατίας η εξέγερση παραμένει ζωντανή

Κείμενο του Ελευθεριακού στήματος Πανεπιστημίου Πατρών
σελ. 20

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΣΤΟΧΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ MUNDO NUEVO ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

σελ. 7

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ LIBERTATIA

σελ. 6

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΝΑΡΚΟΜΑΦΙΕΣ, ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

σελ. 18

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

σε Αθήνα, Πάτρα,
Θεσσαλονίκη

5 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα από τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής
σελ. 10-13

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ - ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΖΑΚ / ZACKIE OH!

διαδήλωση για τον Ζακ,
13 Οκτώβρη '18, Αθήνα

Σημειώσεις για τη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου
σελ. 2-3

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ-ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΒΑΣΗ ΑΡΑΞΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΝΟΕΜΒΡΗ, 11.30 π.μ.

σελ. 28

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Εκδηλώσεις σε Πάτρα και Κέρκυρα

σελ. 25

Ο, ΤΙ ΠΟΛΕΜΗΣΑΜΕ ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΑ ΕΔΩ!

Ανακοίνωση της Α.Π.Ο σχετικά με τη φετινή ΔΕΟ σελ. 4

3ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ

της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης
· Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων ·

Θεσσαλονίκη 1-2 Δεκέμβρη

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΑΓΩΝΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ,
ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ
& ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ – ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ – ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΕΚΦΑΣΙΣΜΟ ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ – ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΖΑΚ / ZACKIE OH!

Είμαι 30 χρονών, Drag Queen, ακτιβιστής. Είμαι οροθετικός, είμαι αδερφή.

Ασχολούμαι ως ακτιβιστής κυρίως με αυτά τα θέματα, αλλά και με τα ανθρώπινα δικαιώματα γενικά.

Είμαι μια Drag Queen οροθετική τσούλα!

Δέχτηκα τις προάλλες μια παρολίγον επίθεση, παρόλο που ξέφυγα. Καθώς περπατούσα στο δρόμο, ήταν μια παρέα, 4-5 άντρες που αρχικά άκουσα κάποιον να φωνάζει «Ελα δω ρε» και γύρισα το κεφάλι μου να κοιτάξω. Μόλις γυρίζω βλέπω κάποιον να μου φωνάζει

«Θα σε σκοτώσουμε πούστη» και μόλις το άκουσα άρχισα να τρέχω και ευτυχώς, επειδή όταν είσαι σαν και μένα μαθαίνεις να τρέχεις γρήγορα και να ξεφεύγεις από τέτοιες καταστάσεις εάν χρειαστεί. (...)

Το στενάχωρο για μένα είναι ότι μπορεί να βρίσκεσαι ανάμεσα και σε άλλο κόσμο, ο οποίος όμως δεν αντιδρά όπως συνέβη στις δύο τελευταίες επιθέσεις που δέχτηκα κατά της σεξουαλικής μου ακεραιότητας. Δηλαδή για μένα, εάν με ρωτούσες τι θα ήθελες να αλλάξεις στην κοινωνία, επειδή οι φασίστες δε θα πάνου να είναι φασίστες, θα ήταν όταν βλέπεις να επιτίθενται σε κάποιον να μην κοιτάς από την άλλη. Δε λέω να παίξεις ξύλο, γιατί ούτε εγώ το έχω με το ξύλο αλλά μπορείς να βάλεις μια φωνή. Να κάνεις κάτι, να αντιδράσεις με κάποιον τρόπο. (...)

Έλαβα δεκάδες μηνύματα «Να προσέχεις». Να προσέχω τι; Να μην είμαι ο εαυτός μου; Τι σημαίνει να προσέχω; Να μην προκαλώ; Να μην είμαι εγώ; Με αυτή την έννοια δε μπορώ να προσέχω! Αρνούμαι!

Συνέντευξη του Ζακ Κωστόπουλου / Zackie Oh!

8 Φεβρουαρίου 2017

Ο Ζακ δολοφονείται μέρα μεσημέρι, στην Ομόνοια, στο κέντρο της Αθήνας. Εγκλωβισμένος μέσα σε κοσμηματοπωλείο όπου έχει καταφύγει, ενώ λίγο νωρίτερα φώναζε στο δρόμο «βοήθεια», λιντσάρεται από το αφεντικό-ιδιοκτήτη του μαγαζιού και έναν φασίστα που διατηρεί γραφείο στην περιοχή. Οι δυο τους τον κλωτσούν με μανία στο κεφάλι, την ώρα που εκείνος προσπαθεί ανήμπορος να απεγκλωβιστεί, ενώ γύρω τους βρίσκεται πλήθος κόσμου. Η αστυνομία καταφτάνει για να αποτελειώσει το έγκλημα – τον χτυπά αιμόφυρτο και πεσμένο στο έδαφος, τον συλλαμβάνει, του περνά χειροπέδες και τον σέρνει στο δρόμο. Στο νοσοκομείο οδηγείται δεμένος και νεκρός.

Στο πρόσωπο του Ζακ χτυπούν έναν φτω-

κό, έναν αποκλεισμένο, έναν παρία, έναν χρήστη, έναν ενδεχόμενο κλέφτη – μια ζωή που το κρατικό καπιταλιστικό και πατριαρχικό σύστημα προγράφει επανειλημμένα ως «καπιλή» για την τάξη και την ασφάλεια, μια ζωή που την κοστολογεί ως αμελπία, που μεθοδικά νομιμοποιεί την εξόντωσή της. Οι δολοφόνοι του Ζακ δεν διστάζουν να τον δικάσουν και να τον καταδικάσουν σε θάνατο «παίρνοντας τον νόμο στα χέρια τους», όχι μόνο γιατί οι ίδιοι είναι ήδη αποκτηνωμένοι – ένας κλεπταποδόχος-ενεχειροδανειστής που τρέφεται από την απελπισία των άλλων, ένας δηλωμένος φασίστας και οι ένστολοι δολοφόνοι και βασανιστές της ΕΛΑΣ – αλλά γιατί η βία που ασκούν έχει την κάλυψη του επίσημου νόμου, τη στήριξη της θεσμισμένης βαρβαρότητας του καθεστώτος: τη δαιμονοποίηση της φτώχειας, το κυνήγι και την τιμωρία του αδύναμου στην ταξική και κοινωνική ιεραρχία, την ιερότητα της ιδιοκτησίας, έτσι ώστε να διασφαλίζονται τα συμφέροντα της κυριαρχίας και η κοινωνική αναπαραγωγή της. Και αυτή η οργανωμένη από τα πάνω βία της Εξουσίας είναι που τους επιτρέπει να σκοτώνουν αποθρασυμένοι, διότι κινούνται στα πλαίσια των κυρίαρχων προσταγών ως παρακρατικοί λακέδες.

Είναι το ίδιο το κρατικό-καπιταλιστικό-πατριαρχικό σύστημα που υποδεικνύει ως στόχους τους αντιστεκόμενους και όσους χαρακτηρίζει πλεονάζοντες πληθυσμούς την εποχή της βαθιάς κρίσης του, καταστέλλοντας, καλλιεργώντας τον φόβο και προωθώντας τον κοινωνικό εκφασισμό: ρατσιστικά πογκρόμ με την κάλυψη της αστυνομίας, με αποκορύφωμα τις δολοφονίες του Σαχτζάτ Λουκμάν και του Παύλου Φύσσα από τους ναζί της Χρυσής Αυγής, στρατόπεδα συγκέντρωσης και πνιγμοί μεταναστών και προσφύγων στα σύνορα, θάνατοι κρατούμενων στις φυλακές και τα αστυνομικά τμήματα, διαπόμπευση και εγκλεισμός οροθετικών γυναικών, πρόσφατη καταδίκη της Π.Α. από τη δικαιοσύνη επειδή αντιστάθηκε στον βιασμό της, συνεργασία με κάθε είδους μαφίες και ναρκομαφίες ταυτόχρονα με τις πολιτικές εξαθλίωσης και καταστολής των χρηστών, νομιμοποίηση της έμφυλης βίας, θάνατοι εργατριών και εργατών στα κάτεργα της μισωτής σκλαβιάς.

Οι δολοφόνοι του Ζακ, η αστυνομία, το δικαστικό σύστημα, τα ΜΜΕ που έσπευσαν να συγκαλύψουν και να δικαιολογήσουν το φόνο, κατασκευάζοντας συναίνεση, παραπληροφορώντας, παρουσιάζοντάς τον ως

επικίνδυνο, σκυλεύοντας τη ζωή και την ταυτότητά του ως οροθετικού, μέλους της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας και ακτιβιστή, καθώς και όσοι επικροτούν την εξουσιαστική βαρβαρότητα, ταυτιζόμενοι με τα συμφέροντα των ισχυρών, αντιπροσωπεύουν στην πραγματικότητα ό,τι πιο αντικοινωνικό έχει να επιδείξει η σήψη του κόσμου της Εξουσίας.

Στον αντίποδα, η ίδια η ζωή του Ζακ / Zackie Oh, η ΛΟΑΤΚΙ κοινότητά του, όσοι στάθηκαν απέναντι στους δολοφόνους του, οι χιλιάδες που διαδήλωσαν, διεκδικώντας ορατότητα στο δημόσιο χώρο και βάζοντας φραγμό στην κανιβαλιστική ρητορική, όσοι και όσες με οποιοδήποτε τρόπο αρνούνται να συναινέσουν και να υποταχθούν στο κυρίαρχο πρόταγμα του κοινωνικού κανιβαλισμού, όσοι και όσες αγωνίζονται ενάντια σε κάθε μορφή εξουσιαστικής, ταξικής και έμφυλης καταπίεσης, αντιπροσωπεύουν ό,τι πιο ελπιδοφόρο έχει να επιδείξει αυτή η κοινωνία: την αλληλεγγύη, την αλληλοβοήθεια, τη διαφορετικότητα, την ισότητα, την εξέγερση, την προοπτική της κοινωνικής επανάστασης, για έναν κόσμο που θα χωρά πολλούς κόσμους.

13 Οκτώβρη '18

Αναρχική Συλλογικότητα

«Κύκλος της Φωτιάς» - μέλος της Α.Π.Ο.

... Τα αφεντικά στην Ομόνοια μας θυμίζουν τα αφεντικά στην Μανωλάδα, οι μπάτσοι μας θυμίζουν τον Αλέξη, και ο φασισμός τους τον Παύλο Φύσσα.

Ο θάνατος έχει πολλές εκφάνσεις: Πολιτικός. Κοινωνικός. Ταξικός. Οικογενειακός. Καθημερινός. Δημοσιογραφικός. Και αυτός ο θάνατος δεν θα μείνει έτσι.

Αν δεν βγούμε τώρα στους δρόμους, πότε θα βγούμε;

Καλούμε συλλογικότητες, σωματεία και ατομικότητες σε συγκέντρωση στην πλατεία Ομονοίας την Τετάρτη 26/9 στις 18.00 και στη συνέχεια σε πορεία διαμαρτυρίας προς το Σύνταγμα.

Για τον Ζακ.

Πρωτοβουλιακό Κάλεσμα για τον Ζακ Κωστόπουλο/Zackie Oh

ΦΤΩΧΕΙΑ, ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ ΚΑΙ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟΣ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

Την Παρασκευή 21 Σεπτεμβρίου, ο Ζακ Κωστόπουλος καταφεύγει και έπειτα εγκλωβίζεται στο μαγαζί του κλεπταποδόχου Ε. Δημόπουλου Di Angelo στο κέντρο της Αθήνας, στην Ομόνοια. Στην απέλπιδα προσπάθειά του να απεγκλωβιστεί, και ενώ είναι εμφανώς σε άσχημη φυσική κατάσταση – τόσο τη στιγμή που βρίσκεται ανάμεσα στα σπασμένα γυαλιά της βιτρίνας του μαγαζιού, αλλά και αφού καταφέρνει να βγει έξω αιμόφυρτος- δέχεται απανωτά δολοφονικά χτυπήματα στο κεφάλι από τον ιδιοκτήτη του Di Angelo και από ιδιοκτήτη παρακείμενου καταστήματος, τον Αθανάσιο Χορταριά, ο οποίος είναι και γνωστό στέλεχος της ακροδεξιάς οργάνωσης «Πατριωτικό Μέτωπο». Αφού έχει τελειώσει ο πρώτος γύρος του βίαιου ξυλοδαρμού και ενώ ο Ζακ προσπαθεί να σηκωθεί και να διαφύγει, σε ακόμα χειρότερη σωματική και ψυχική κατάσταση, δέχεται γκλομπιές και κλοτσιές από τους μπάτσους της ΔΙΑΣ και στη συνέχεια, ετοιμοθάνατος πλέον, δένεται πισθάγκωνα με χειροπέδες. Μετά από λίγη ώρα, ο Ζακ θα πεθάνει ενώ μεταφέρεται με ασθενοφόρο στο νοσοκομείο.

Ο Ζακ Κωστόπουλος ήταν ενεργό μέλος της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας και γνωστός τόσο για τον αγώνα που έδινε ενάντια στον κόσμο της πατριαρχίας, των έμφυλων διακρίσεων και της ομοφοβίας όσο και για τον αγώνα του ενάντια στον στιγματισμό των οροθετικών ατόμων.

Από την πρώτη στιγμή της άγριας δολοφονίας, τα Μ.Μ.Ε έσπευσαν να διαστρεβλώσουν την πραγματικότητα, να δικαιολογήσουν το λιντσάρισμα και παίρνοντας τον ρόλο του δικαστή να αθώσουν τους ιδιοκτήτες των καταστημάτων και τους μπάτσους. Προσάπτοντας τις ετικέτες του οροθετικού, του τοξικοεξαρτημένου, του ομοφυλόφιλου και του ληστή, προσπάθησαν να δημιουργήσουν το προφίλ ενός ανθρώπου που αποτελεί δημόσιο κίνδυνο, ενός ανθρώπου που επειδή αποκλίνει από τα κυρίαρχα κοινωνικά πρότυπα του αξίζει και ο θάνατος, εντείνοντας την μισαλλοδοξία και τον ρατσισμό, . Με αυτό τον τρόπο επιχειρούν να νομιμοποιήσουν κοινωνικά τη δολοφονία, αφού η υπεράσπιση της ατομικής ιδιοκτησίας, ως το υπέρτατο αγαθό, μπορεί να φτάσει ακόμη και στη δολοφονία ενός "επίδοξου ληστή", ενώ ταυτόχρονα ιεραρχούν και απαξιώνουν πλήρως την ανθρώπινη ζωή. Η δολοφονία του Ζακ είναι ένα ακόμα στυγερό έγκλημα, κομμάτι της συνολικότερης επίθεσης, που πραγματοποιείται από τα αφεντικά και τους μπάτσους ενάντια σε εκείνους που βιώνουν τον κοινωνικό αποκλεισμό, την περιθωριοποίηση και την καταπίεση.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Οι κοινωνικές διακρίσεις και τα στερεότυπα, αποτελούν προϊόντα του κρατικού- καπιταλιστικού συστήματος και η αναπαραγωγή τους οξύνεται ή αμβλύνεται σύμφωνα με τις ανάγκες του. Η εξουσία επιβάλλει τα κοινωνικά πρότυπα -που διατυπώνει βάσει εξιδανικευμένων κοινωνικών, θρησκευτικών, έμφυλων, σεξουαλικών ρόλων- δημιουργώντας με αυτόν τον τρόπο τυποποιημένα μοντέλα συμπεριφοράς από τα οποία όσοι/ες αποκλίνουν (μετανάστες/στρίες, ομοφυλόφιλοι/ες, άστεγοι/ες, ψυχικά ασθενείς, τοξικοεξαρτημένοι/ες κ.α), αδυνατώντας αλλά και μη θέλοντας να ενσωματωθούν στον επιβεβλημένο τρόπο ζωής, να δαιμονοποιούνται, να καταστέλλονται και να περιθωριοποιούνται. Αυτός είναι ένα πάγιος τρόπος της κυριαρχίας να αναπαράγεται και να επεκτείνεται, διαχέοντας στο κοινωνικό πεδίο την ιεραρχία και τις ανισότητες, καθορίζοντας επί της ουσίας όχι μόνο ποιος είναι ο "θεμιτός" βίος αλλά και ποια ζωή αξίζει να βιώνεται και ποια όχι.

Μέσα σε συνθήκες γενικευμένης συστημικής κρίσης, όπου η φτώχεια και η εξαθλίωση εντείνονται διαρκώς και υποτιμάται πλήρως η ζωή και η αξιοπρέπεια, ο κοινωνικός κανιβαλισμός, δηλαδή η κυρίαρχηση του νόμου της ζούγκλας, η βία και ο αδιάκοπος πόλεμος όλων εναντίον όλων ανάμεσα στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα, είναι μια συνθήκη που προωθείται ανηλεώς από τους από τα πάνω μέσω της διάχυσης του ιδεολογήματος που ανάγει σε κυρίαρχες συνθήκες ζωής την επιβίωση με κάθε μέσο, την εξατομίκευση και τον ανταγωνισμό.

Από την δικιά μας πλευρά αυτό που οφείλουμε να κάνουμε είναι να μετατρέψουμε την συσσωρευμένη αγανάκτηση και το μίσος σε οργή που θα στραφεί ενάντια σε όλα όσα συντηρούν και αναπαράγουν τις εξουσιαστικές σχέσεις και διαιωνίζουν την καταπίεση και την εκμετάλλευση, καταδεικνύοντας με αυτόν τον τρόπο τους πραγματικούς υπαίτιους για τη λεηλασία και υποτίμηση των ζώων μας. Και είναι χρέος μας, ως αγωνιζόμενοι/ες, αναρχικοί/ες, να στηρίζουμε τους από τα κάτω και αδιαμεσολάβητους αγώνες που διεξάγονται ενάντια στους αποκλεισμούς και στην περιθωριοποίηση, χωρίς να αναζητούμε πλήρεις ταυτίσεις με τα υποκείμενα που τον διεξάγουν. Όπως και είναι χρέος μας να μην βάλουμε και εμείς τον λίθο μας στην αναπαραγωγή επίπλαστων διαχωρισμών και επικίνδυνων και στρεβλών γενικεύσεων που στρέφονται ενάντια στο σύνολο της κοινωνίας. Γιατί ως αναρχικοί/αναρχικές δεν πιστεύουμε στην καθοδήγηση από κάποια επαναστατικά υποκείμενα της κοινωνίας για την απελευθέρωσή της, αλλά πως η ίδια η κοινωνία που θα χειραφετηθεί θα αγωνιστεί για την κοινωνική επανάσταση.

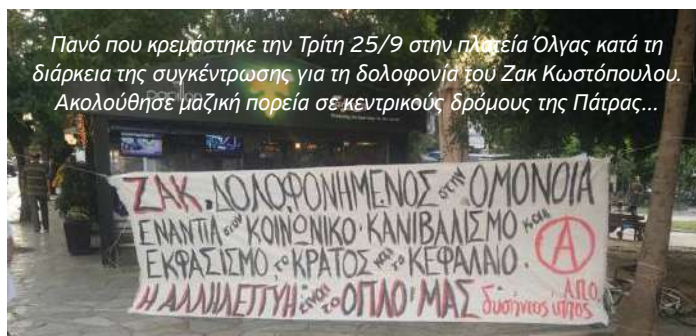
Απέναντι στην κυριαρχία της εξατομίκευσης και του ανταγωνισμού, να αντιτάξουμε την συλλογικοποίηση και την αλληλεγγύη σπάζοντας τους επίπλαστους διαχωρισμούς που θέλουν τους εκμεταλλεζόμενους διαιρεμένους και τον καθένα μόνο του απέναντι στην κυρίαρχη οικονομική και πολιτική ελίτ. Οφείλουμε να μην επιτρέψουμε να κυριαρχήσει στις πόλεις μας ο κανιβαλισμός και ο κοινωνικός εκφασισμός. Η απάντησή μας σε αυτή την συνθήκη πρέπει να είναι η προώθηση του οράματος για μια συλλογική ζωή θέτοντας ως όρους την αλληλεγγύη και την αλληλοβοήθεια. Μέσα από τους αυτοοργανωμένους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες να αντισταθούμε στην διαρκή υποτίμηση των ζώων μας και να αγωνιστούμε για μια κοινωνία ισότητας, ελευθερίας και αλληλεγγύης.

ΝΑ ΜΗ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

**ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟ, ΤΗΝ
ΕΞΑΤΟΜΙΚΕΥΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΛΛΗΛΟΦΑΓΩΜΑ ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ**

**ΝΑ ΑΝΤΙΤΑΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, ΤΗΝ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΟΙΝΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ
ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ**

αναρχική συλλογικότητα Όμηκρον72 | μέλος της Α.Π.Ο.

Ο, ΤΙ ΠΟΛΕΜΗΣΑΜΕ ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΑ ΕΔΩ!

Ανακοίνωση της Α.Π.Ο σχετικά με τη φετινή ΔΕΘ

να διαφεντεύουν τη χώρα και η συμφωνία τους με το ελληνικό κράτος για περαιτέρω όξυνση της κρατικής και καπιταλιστικής επίθεσης σε βάθος δεκαετιών, η συνέχιση της επιτροπείας από υπερεθνικούς μηχανισμούς και η προσήλωση στην ικανοποίηση υψηλών οικονομικών στόχων προμηνύουν το πέρασμα σε αυτή τη νέα φάση επικαιροποιημένης λεπλασίας και αφαιμάξης του κοινωνικού πλούτου, ολόένα και πιο βίαιης φτωχοποίησης της κοινωνικής βάσης και απρόσκοπτης καταστροφής του φυσικού κόσμου.

Ακόμα, η διατύπωση ενός πλαισίου παροχολογίας και υποσχέσεων προς εκείνα τα τμήματα του πληθυσμού που χτυπήθηκαν περισσότερο όλο το προηγούμενο διάστημα, αποσκοπεί στην καλλιέργεια νέων ψεύτικων ελπίδων μέσα από το αναμύσημα των ίδιων, δήθεν φιλολαϊκών, παραμυθιών εκ μέρους της κυβέρνησης. Άλλωστε, η παρούσα πολιτική διαχείριση έχει πολλές φορές αποδείξει την ικανότητα της να δημιουργεί ψευδαισθήσεις εξωραϊσμού του υπάρχοντος συστήματος, εξασθενώντας και απονευρώνοντας τις ταξικές και κοινωνικές αντιστάσεις και υλοποιώντας στη συνέχεια το σύνολο των εγκληματικών και αντικοινωνικών πολιτικών του κράτους και του κεφαλαίου. Αποτελεί σήμερα τον πιο αξιόπιστο και αποτελεσματικό διαχειριστή και εκφραστή των συμφερόντων του κράτους και της άρχουσας τάξης, καθώς οι πάγιες στοχεύσεις για την κρατική και καπιταλιστική αναδιάρθρωση υπηρετούνται πιστά. Έτσι, σε αντίθεση με τα όσα ήδη εξαγγέλλονται από κυβερνητικές πηγές, η όξυνση της φτώχειας και της εξαθλίωσης, η λεπλασία και καταστροφή του φυσικού κόσμου και των τοπικών κοινωνιών, ο εγκλεισμός προσφύγων και μεταναστών σε άθλιες συνθήκες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, η πριμοδότηση των φασιστικών συμμοριών, η κρατική καταστολή και η βιομηχανία δώξεων ενάντια σε όσους αγωνίζονται αναμένεται να συνεχιστούν με ακόμα μεγαλύτερη ένταση το επόμενο διάστημα καθώς, συνιστούν βασικά σημεία της συνολικής επίθεσης του κράτους και των αφεντικών.

Αξιοσημείωτο είναι επίσης το γεγονός ότι στη φετινή ΔΕΘ παρευρίσκονται ως τιμώμενη χώρα οι Η.Π.Α. και οι επιχειρήσεις τους. Ένα ακόμα δείγμα επικύρωσης και διεύρυνσης των σχέσεων του ελληνικού και αμερικάνικου κράτους και επιβεβαίωσης της πρόσδεσης του ελληνικού κράτους και κεφαλαίου στο μπλοκ συμφερόντων της κυρίαρχης διεθνούς πολιτικο-οικονομικής ελίτ, ηγέτιδα δύναμη της οποίας είναι το κρά-

τος των Η.Π.Α. Είχαν προηγηθεί η επίσκεψη Ομπάμα στην Ελλάδα, η επίσκεψη Τσίπρα στην Αμερική, οι εξαγγελίες για δημιουργία νέων ναυτοικών βάσεων στη χώρα και η αναβάθμιση του ρόλου του ελληνικού κράτους στην ευρύτερη περιοχή της ΝΑ Μεσογείου μέσω της συγκρότησης του άξονα Ελλάδα - Κύπρου - Αιγύπτου - Ισραήλ. Με ιδεολογικό όχημα τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας», το κράτος των Η.Π.Α. επιχειρεί και πέτυχε την εξάπλωση της δυνάμει του, γενικεύοντας την επίθεση στους φτωχούς και τους απόκληρους σε πλανητικό επίπεδο. Μια επίθεση που διεξάγεται με αυξανόμενη ένταση από την πλευρά των διεθνών πολιτικο-οικονομικών ελίτ, αναπόσπαστο μέρος των οποίων είναι και το ελληνικό κράτος. Κοινή τους επιδίωξη είναι η διατήρηση της εξουσιαστικής οργάνωσης των κοινωνιών, η όξυνση των συνθηκών της σύγχρονης σκλαβιάς, η απονεύρωση και η καταστολή των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, καθώς και η εδραίωση της πρωτοκαθεδρίας του δυτικού μπλοκ κυριαρχίας στο πεδίο των οξυμένων διεθνών πολιτικών ανταγωνισμών.

Κατ'αυτόν τον τρόπο, η επανεμφάνιση του "Μακεδονικού ζητήματος" τους τελευταίους μήνες προέκυψε ακριβώς ως μια ακόμα ευκαιρία επιβεβαίωσης της υπαγωγής του ελληνικού κράτους στο άρμα του διεθνούς μπλοκ κυριαρχίας επιχειρώντας να επιλύσει ένα κράμα διαφόρων εξουσιαστικών αναγκών. Από τη μια, η αστική τάξη της χώρας επιθυμεί διακαώς το βάθεμα των σχέσεων με τους παραδοσιακούς συμμάχους της, δηλαδή τον Ευρωπαϊκό άξονα, ειδικά σε μια περίοδο γεωπολιτικής ρευστότητας, όπως η σημερινή, που πηγάζει από τις εξελίξεις στην Μέση Ανατολή, αλλά και σε άλλα μέτωπα. Από την άλλη, η ένταξη του μακεδονικού κράτους στο μπλοκ της ΕΕ και του ΝΑΤΟ εξυπηρετεί τη βασική επιδίωξη διεύρυνσης της επιρροής των παγκόσμιων κυρίαρχων στην νευραλγική περιοχή των δυτικών Βαλκανίων.

Παράλληλα, ως «εθνικό ζήτημα» δεκαετιών, το «Μακεδονικό» αποτελεί πεδίο συσπείρωσης για δυνάμεις που επιθυμούν να επιβάλλουν πολιτικά την εθνικιστική ατζέντα διάφορων κρατικών και παρακρατικών παραγόντων. Το εύρος τους είναι αρκετά μεγάλο συμπεριλαμβάνοντας συλλόγους, κομματικούς μηχανισμούς της Νέας Δημοκρατίας και των συγκυβερνώντων με το ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, εκκλησιαστικές οργανώσεις, μέχρι τη ναζιστική Χρυσή Αυγή και φασιστικές ομάδες κρούσης. Το νέο «όραμα» του εγχώριου φα-

Η διοργάνωση της ετήσιας φιάτσας του κράτους και των αφεντικών στη Θεσσαλονίκη αποτελεί διαχρονικά το πεδίο εκδήλωσης των πολιτικών και οικονομικών εξαγγελιών της εκάστοτε πολιτικής διαχείρισης. Εξαγγελίες που σχετίζονται με τις βασικές αιχμές πάνω στις οποίες θα κινηθεί η επίθεση των κυρίαρχων για το επόμενο διάστημα και διαμορφώνουν το πλαίσιο επιβολής νέων επαχθέστερων όρων εκμετάλλευσης και καταπίεσης.

Στην παρούσα χρονική συγκυρία, και χωρίς ακόμα να έχουν καλά-καλά σβήσει οι φλόγες του πρόσφατου κρατικού-καπιταλιστικού εγκλήματος των καταστροφικών πυργαγιών στην Αττική που δημιούργησαν μια εκατόμβη νεκρών, η ΔΕΘ επιχειρείται να ταυτιστεί από την πλευρά της κυβέρνησης με την έξοδο από τα μνημόνια, το πέρασμα στην περίοδο της ανάπτυξης, την ανάκτηση της εθνικής κυριαρχίας και την επιστροφή στην «κανονικότητα» του κρατικού-καπιταλιστικού τρόπου οργάνωσης της ζωής. Τα παραπάνω εντάσσονται στην προσπάθεια της κυβέρνησης να παρουσιάσει το μέχρι τώρα έργο της ως επιτυχημένο και φιλολαϊκό, εμφανιζόμενη ως η μόνη εγγυήτρια δύναμη για την πορεία της χώρας (με προοδευτικό πρόσημο κιόλας, απέναντι στη δεξιά και στην ακροδεξιά εναλλακτική). Ωστόσο, στην πραγματικότητα, η φετινή ΔΕΘ σηματοδοτεί την είσοδο σε ένα νέο γύρο αντικοινωνικής επίθεσης από την πλευρά του κράτους και των αφεντικών. Από το βήμα της, ο πρωθυπουργός θα αναγγείλει την έναρξη μιας νέας καμουφλαρισμένης επίθεσης, που αυτή τη φορά πραγματοποιείται στο όνομα της ανάπτυξης και της εξέδου στις αγορές. Τα μνημονιακά μέτρα και οι εφαρμοστικοί τους νόμοι των προηγούμενων χρόνων που πλέον αποτελούν πάγιους και διαρκείς νόμους του κράτους, οι πολιτικές και οικονομικές ελίτ που συνεχίζουν

σισμού συγκροτείται στην απόπειρα να κω-νευτούν οι μικρές ναζιστικές γκρούπες από κοινού με την κοινή μήτρα τους, τη Χρυσή Αυγή, σε ένα «μαζικό» εθνικιστικό ζόφο, με δήθεν αντικυβερνητικά χαρακτηριστικά που εδράζουν την ανάπτυξη τους, όχι βέβαια στο ταξικό πεδίο και απέναντι στους καταπιεστές αυτού του κόσμου, αλλά στην ενεργοποίηση των πιο συντηρητικών και αντιδραστικών κοινωνικών αντανάκλαστικών.

Σε αυτό το πλαίσιο προσπάθειας των ντόπιων φασιστών να εδραιωθούν κοινωνικά ως «αντισυστημική» δύναμη, εντάσσονται και τα εθνικιστικά συλλαλητήρια που προγραμματίζονται ενόψει της ΔΕΘ, σε συνέχεια των αντίστοιχων που έγιναν μερικούς μήνες πριν με αποτέλεσμα τον εμπρησμό της κατάληψης Libertatia από μια γκρούπα φασιστών που έδρασαν από κοινού με κούλιγκανς ποδοσφαιρικής ομάδας, με δεδομένη την αστυνομική κάλυψη. Συγκεντρώσεις βγαλμένες από τις πιο μαύρες σελίδες της ανθρώπινης ιστορίας, οι οποίες «προετοιμάζουν» και προεικονίζουν τη ζοφερή προοπτική των εμπόλεμων κοινωνιών όπου οι πληβείοι θα πρέπει να ταυτίζονται ιδεολογικά με τις κρατικές πολεμικές μηχανές και να αλληλοσπαράσσονται.

Την ίδια ώρα, τα εθνικιστικά συλλαλητήρια αυτών των ημερών αποτελούν και το “αριστερό” άλλοθι της κυβέρνησης, που πλασάρεται ως η μοναδική δύναμη που

αντιστέκεται στον εθνικισμό, επιχειρώντας να αποκρύψει τις εγκληματικές κοινωνικές και αντεργατικές πολιτικές που υλοποίησε και υλοποιεί, προσπαθώντας παράλληλα να νομιμοποιηθεί κοινωνικά χρησιμοποιώντας τον μπαμπούλα της ακροδεξιάς κυβέρνησης σε μια ενδεχόμενη πτώση της.

Ενάντια σε παλιά και νέα μνημόνια, ενάντια σε κάθε προσπάθεια ανανέωσης της κοινωνικής νομιμοποίησης της επίθεσης των κυρίαρχων. Ενάντια στη φτώχεια και την εξαθλίωση, την τρομοκρατία και την καταστολή, τον εθνικισμό και τον κοινωνικό εκφασισμό, τον πόλεμο, τον φασισμό και τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό. Να οικοδομήσουμε ένα πλατύ και διεθνές μέτωπο αγώνα και αντιστάσεων. Να στηρίξουμε με όλες μας τις δυνάμεις τις εστίες κοινωνικού/ταξικού αγώνα και να συμβάλλουμε στο μπόλιασμα τους με το σπέρμα της συνολικής αμφισβήτησης του συστήματος εκμετάλλευσης και καταπίεσης

Συνεχίζουμε αγωνιστικά, μαχητικά και από τα κάτω, όπου επιχειρείται να σηκώσει κεφάλι το εθνικιστικό μπλοκ και ο φασιστικός οχετός που το συνοδεύει. Στέλνουμε μήνυμα διεθνιστικής αλληλεγγύης στους συντρόφους μας στα Βαλκάνια και διεθνώς. Μόνο η ενδυνάμωση των κοινών μας αγώνων μπορεί να σαρώσει τη φασιστική απειλή

Απέναντι στην επίθεση του παρρηκμασμένου εξουσιαστικού κόσμου και τη δυστοπία του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, όπου η

μεγάλη πλειοψηφία εξαθλιώνεται και υποτάσσεται, μόνη προοπτική είναι η ταξική και διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ των λαών, η οργανωμένη απερίθωτη των εκμεταλλεζόμενων τάξεων και η ανατροπή του κόσμου του καπιταλισμού και του κράτους για τη δημιουργία μια κοινωνίας ευημερίας, ισότητας, ειρήνης και δικαιοσύνης, χωρίς εκμετάλλευση, διακρατικούς πολέμους και αποπροσατολιστικούς ανταγωνισμούς.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΦΙΚΤΟΣ ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

ΝΑ ΥΨΩΣΟΥΜΕ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ ΣΤΗΝ ΕΠΕΛΑΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΕΣ ΣΥΜΜΟΡΙΕΣ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση | Ομοσπονδία Συλλογικότητων

Ενημέρωση για τις κινητοποιήσεις στα εγκαίνια της ΔΕΘ

Ως Αναρχική Πολιτική Οργάνωση, έχοντας σταθερή παρουσία στις κινητοποιήσεις της ΔΕΘ τα τελευταία τρία χρόνια, συμμετείχαμε και στη φετινή διαδήλωση καλώντας και συγκροτώντας αναρχικό μπλοκ με σημείο συγκέντρωσης την Καμάρα και κεντρικό πανό «ENANTIA ΣΤΗΝ ΕΠΕΛΑΣΗ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ, ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΣΥΜΜΟΡΙΕΣ. ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΖΩΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ».

Η πορεία του Σαββάτου 8 Σεπτεμβρίου που πραγματοποιήθηκε σε μία αστυνομοκρατούμενη πόλη, αποτέλεσε για εμάς μία ακόμη ευκαιρία να σταθούμε απέναντι στην κυβερνητική ρητορική και σε κάθε προσπάθεια ανανέωσης της κοινωνικής νομιμοποίησης της επίθεσης των κυρίαρχων, την εξαθλίωση, την κρατική καταστολή, τη λεηλασία της φύσης, τον εθνικισμό, τον πόλεμο, τον φασισμό και τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό.

Παράλληλα με την διαδήλωση και λόγω του εθνικιστικού συλλαλητηρίου που πραγματοποιούνταν ταυτόχρονα, σύντροφοι/ισσες των ομάδων της ΑΠΟ μαζί με αλληλέγγυους περιφρούρησαν τις καταλήψεις Libertatia και Mundo Nuevo. Μετά το τέλος της διαδήλωσης, εκατοντάδες αγωνιστές περιφρούρησαν με την παρουσία και την μαχητικότητά τους τις γειτονιές του κέντρου της Θεσσαλονίκης ώστε να μην αφηθεί χώρος για επιθέσεις από ομάδες φασιστών, οι οποίοι επιχειρήσαν ανεπιτυχώς να βρεθούν στο κέντρο της πόλης παρά την κάλυψη που τους παρέιχε η αστυνομία, η οποία στη συνέχεια επιτέθηκε στους συντρόφους, σε τουλάχιστον μία περίπτωση (στη Ροτόντα).

Επίσης την Κυριακή 9 Σεπτεμβρίου ως Αναρχική Πολιτική Οργάνωση πραγματοποιήσαμε προπαγανδιστική συγκέντρωση διεθνιστικής αλληλεγγύης στην Καμάρα ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο, τον πόλεμο, τον εθνικισμό και τον φασισμό. Παράλληλα, προπαγανδίζονταν και η αντιφασιστική συγκέντρωση που ήταν καλεσμένη από την αντιφασιστική συνέλευση “Voluntad Antifascista” για την Δευτέρα 10/9 απέναντι στην συγκέντρωση των ναζιστικών ταγμάτων εφόδου της Χ.Α.

Απέναντι στην επίθεση του παρρηκμασμένου εξουσιαστικού κόσμου και τη δυστοπία του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, όπου η μεγάλη πλειοψηφία εξαθλιώνεται και υποτάσσεται, μόνη προοπτική είναι η ταξική και διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ των λαών, η οργανωμένη απερίθωτη των εκμεταλλεζόμενων τάξεων και η ανατροπή του κόσμου του καπιταλισμού και του κράτους, η δημιουργία μια κοινωνίας ισότητας, ελευθερίας και δικαιοσύνης.

Κάλεσμα στήριξης στη διαδήλωση στη ΔΕΘ και το διεθνιστικό-αντιφασιστικό μπλόκο στην Καμάρα

Στις 8/9, ακόμη υπό τη σκιά του κρατικού-καπιταλιστικού εγκλήματος των πυρκαγιών στην Αττική, κράτος και κεφάλαιο σπίνουν για ακόμη μια χρονιά στη Θεσσαλονίκη τις εξέδρες από όπου σκοπεύουν να εξαγγείλουν τις θέσεις τους για το επόμενο διάστημα, θέτοντας τις αιχμές της νέας επίθεσης ενάντια στους καταπιεσμένους και τους εκμεταλλεζόμενους. Αιχμές καμουφλαρισμένες με τον μανδύα της εξόδου από τα μνημόνια και της πορείας προς την ανάπτυξη, παράγωγα του δήθεν επιτυχούς φιλολαϊκού έργου της κυβέρνησης.

Σε αυτό το πλαίσιο διοργανώνεται η φετινή ΔΕΘ, όπου η παρούσα πολιτική διαχείριση προκειμένου να συνεχίσει απρόσκοπτα την κρατική και καπιταλιστική αναδιάρθρωση, επιχειρεί να καλλιεργήσει εκ νέου αυταπάτες για τον εξανθρωπισμό του συστήματος – κάτι το οποίο πέτυχε σε μεγάλο βαθμό σε προηγούμενη περίοδο, καταφέροντας την απομείωση των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων. Γι' αυτό και αποτελεί σήμερα τον πιο αξιόπιστο και ικανό εκφραστή των συμφερόντων κράτους και κεφαλαίου. Σε αντίθεση λοιπόν με τα όσα εξαγγέλλονται, η κυβέρνηση συνεχίζει τις αντικοινωνικές πολιτικές και οι υποσχέσεις της για την επαναφορά στην κρατική-καπιταλιστική κανονικότητα δεν σηματοδοτούν τίποτα άλλο παρά την είσοδο σε μία νέα περίοδο επίθεσης στους από τα κάτω. Η όξυνση της φτώχειας, η λεηλασία της φύσης, η καταστολή όσων αγωνίζονται, ο εγκλεισμός προσφύγων και μεταναστών στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και η πριμοδότηση των φασιστών θα συνεχιστούν με αυξανόμενη ένταση, μια που αποτελούν βασικά σημεία της συνολικής επίθεσης των κυρίαρχων απέναντι στην κοινωνία.

Ακόμη, η εμφάνιση των ΗΠΑ ως τιμωμένης χώρας στην φετινή ΔΕΘ δεν αποτελεί παρά την επιβεβαίωση της πρόσδεσης του ελληνικού κράτους και κεφαλαίου στο δυτικό μπλοκ κυριαρχίας μέσα στο πεδίο των εντεινόμενων διεθνών πολιτικών ανταγωνισμών. Έρχεται να επιβεβαιώσει το πλαίσιο συνεργασίας, όπως εκφράστηκε το προηγούμενο διάστημα, με την αναβάθμιση του ελληνικού κράτους στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου μέσω της συγκρότησης του άξονα Ελλάδας-Κύπρου-Αιγύπτου-Ισραήλ, τη δημιουργία νέων νατοϊκών βάσεων κ.α.

Παράλληλα, τα εθνικιστικά συλλαλητήρια που διοργανώνονται ενόψει της ΔΕΘ με αιχμή το "Μακεδονικό" αποτελούν συνέχεια εκείνων της προηγούμενης περιόδου που είχαν ως αποτέλεσμα και τον εμπρησμό της κατάληψης Libertatia από ομάδες φασιστών. Τα συγκεκριμένα συλλαλητήρια αποτελούν έκφραση της προσπάθειας των ντόπιων φασιστών να δημιουργήσουν έναν αντιδραστικό και αντεπαναστατικό πόλο με δήθεν «αντισυστημικά» χαρακτηριστικά, προοιωνίζοντας την προοπτική εμπόλεμων κοινωνιών.

Απέναντι στην συνεχιζόμενη επίθεση από τα πάνω στους εκμεταλλεζόμενους και τους καταπιεσμένους. Απέναντι στη φτώχεια και την εξαθλίωση, την καταστολή, τον εθνικισμό, τον πόλεμο, τη λεηλασία της φύσης. Να χτίσουμε και να διευρύνουμε τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις από τα κάτω. Να προτάξουμε τον αγώνα για την κοινωνική επανάσταση, την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό, για έναν κόσμο ισότητας, ελευθερίας, αλληλεγγύης.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΙΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΕΣ ΣΥΜΜΟΡΙΕΣ ΠΡΟΤΑΣΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΤΑΞΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

10 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΤΑΛΗΨΗ LIBERTATIA ENANTIA ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ, ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΜΟ

Η κατάληψη Libertatia βρίσκεται σε λειτουργία από τον Μάιο του 2008. Μέσα σε αυτά τα χρόνια, λειτουργήσανε διάφορες δομές και πολλοί σύντροφοι και συντρόφισσες βοήθησαν και συμμετείχαν στις διαδικασίες. Τον Ιανουάριο του 2018 η κατάληψη δέχτηκε τη μεγαλύτερη εμπρηστική επίθεση από φασίστες, κάτι το οποίο οδήγησε στην ολοκληρωτική καταστροφή της. Απόφαση της συνέλευσης ήταν η ανοικοδόμηση της κατάληψης με τους δικούς μας όρους, κάτι το οποίο βλέπουμε σιγά σιγά να παίρνει σάρκα και οστά.

Σύμφωνα με το πλάνο ανοικοδόμησης, μέσα στο καλοκαίρι γίνανε κάποιες πρώτες εργασίες με σκοπό να μπορεί ένα μέρος της κατάληψης να είναι λειτουργικό. Όπως έχουμε πει και στο παρελθόν: «Δεν μας αρκούν χίλιες αρνήσεις αλλά και άλλες τόσες καταφάσεις, οριοθετήσαμε και αναλύσαμε τον όρο κατάληψη χαρακτηρίζοντας ως πολιτική αυτήν που προσπαθεί να διαδώσει το λόγο ύπαρξης της, καθώς η προσπάθεια αυτή έρχεται σε αντίθεση με τη κρατική/κοινωνική ομαλότητα-κανονικότητα».

Φέτος η κατάληψη μπαίνει στον 10^ο χρόνο λειτουργίας, και έτσι αποφασίστηκε να γίνουν κάποιες εκδηλώσεις, ταυτόχρονα με το άνοιγμα άλλα και τη συνέχεια των εργασιών. Οι εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν είχαν μεγάλη στήριξη και επιτυχία. Στην πρώτη συναυλία που έγινε στο χώρο των πανεπιστημίων συμμετείχαν οι : flow advantage, πένθιμος clown, Dj hompies, dj guskn, και τους ευχαριστούμε πολύ για τη στήριξή τους. Οι επόμενες 2 εκδηλώσεις γίνανε στο χώρο της κατάληψης. Πραγματοποιήθηκε ένα ρεμπέτικο γλέντι με τα "μαλλιά κουβάρια" και τους "άρων άρων" όπου ο αλληλέγγυος κόσμος αλλά και η γειτονιά αγκάλιασε την κατάληψη. Τέλος διοργανώθηκε μια συζήτηση σχετικά με τη λεηλασία της φύσης από κράτος και αφεντικά και τις κοινωνικές αντιστάσεις που προκύπτουν ανά τόπους. Η εκδήλωση έγινε με την παρουσία συντρόφου από την "Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα". Μας ενθέρωσε για τον αγώνα που τρέχει στην Μεσοκώρα Τρικάλων με τις κινητοποιήσεις ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του Αε-λώου. Πέρα από το γενικό ζήτημα της καπιταλιστικής υπερεκμετάλλευσης των φυσικών πόρων, ακούστηκαν πολλοί προβληματισμοί και απόψεις σε σχέση με τα χαρακτηριστικά αυτών των αγώνων, τις ιδιαίτερες συνθήκες τους και τις πιθανές νίκες και ήττες. Επιπλέον, η συζήτηση επεκτάθηκε στην επικαιρότητα και τις πρόσφατες καταστροφικές πυρκαγιές.

Στα πλαίσια των εκδηλώσεων που γίνανε για τα 10 χρόνια, δηλώσαμε ταυτόχρονα και την παρουσία μας στο χώρο. Ο κόσμος του αγώνα και η γειτονιά έδειξε την αλληλεγγύη του, για ακόμη μια φορά, δίνοντας μας δύναμη να συνεχίσουμε αυτό τον αγώνα.

Να χτίσουμε τις δικές μας δομές αντίστασης και συλλογικοποίησης. Ξεκινώντας από το χτίσιμο ενός δικού μας κτιρίου, μιας δικής μας δομής, προετοιμάζουμε το έδαφος για το χτίσιμο μιας άλλης κοινωνίας.

κατάληψη Libertatia

Εκδήλωση - Συζήτηση

στην αυλή της κατάληψης

29.9

18:00

για την λεηλασία της φύσης από το κράτος & και τα αφεντικά και τις κοινωνικές αντιστάσεις που προκύπτουν ανά τόπους (τοποθέτηση συντρόφου από την Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα)

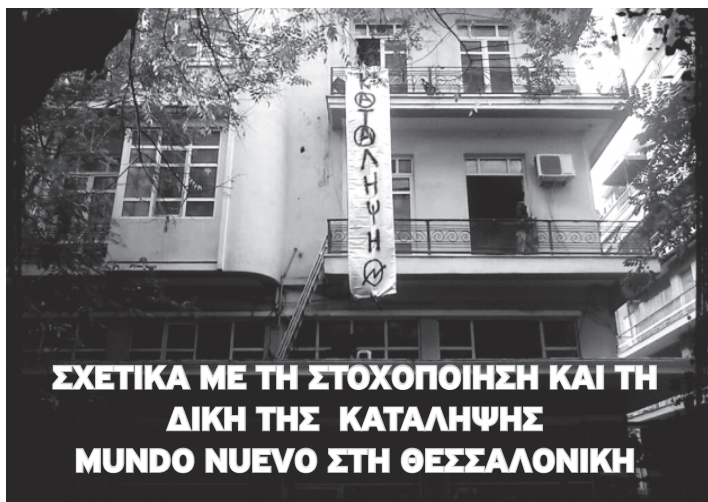
θα ακολουθήσει bar οικονομικής ενίσχυσης

3

10

ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΤΑΛΗΨΗ LIBERTATIA

Η ΦΩΤΙΑ ΔΕΝ ΜΑΖΙ ΚΑΘΙ Η ΦΩΤΙΑ ΚΑΘΙ ΜΕΣΑ ΜΑΖ

Το Νοέμβριο του 2015 επιλέξαμε να καταλάβουμε το κτήριο στη γωνία Φιλίππου με Σιατίστης. Ένα κτήριο παρατημένο και άδεια που τα τελευταία χρόνια είχε πέσει σε αχρηστία. Πρωταρχικός και πάγιος στόχος μας ήταν το κτήριο αυτό να είναι ανοικτό προς τα κινήματα και την κοινωνία ευρύτερα. Επιδιώκουμε, δηλαδή, να καλύπτουμε τις ανάγκες μας μακριά από την σαθρή λογική της ιδιοκτησίας, να συμμαχιαστούμε και να μοιραζόμαστε τους προβληματισμούς ελεύθερα και μακριά από κάθε είδους διαχωρισμούς και να οργανώνουμε τους αγώνες και τις αντιστάσεις μας ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο. Τρία χρόνια, λοιπόν, τώρα επιχειρούμε να στήσουμε δομές μέσα στον αστικό ιστό που θα αμφισβητούν την κυρίαρχη λογική, θα αποτελούν ζωντανό κομμάτι των κοινωνικών – ταξικών κινήματων και θα προωθούν τον αγώνα για την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό. Από την πρώτη στιγμή ήρθαμε συνειδητά σε σύγκρουση με την εξουσία και τους κάθε λογής φύλακες της. Γι' αυτό και οι κατασταλτικές μεθοδεύσεις εναντίον της κατάληψης δεν άργησαν να εκδηλωθούν.

Η πρώτη στοχοποίηση της Mundo Nuevo εκπορεύεται από τοπικά ΜΜΕ και συγκεκριμένα μέσω ενός άρθρου στο ηλεκτρονικό site voria.gr. Το εν λόγω άρθρο καταδεικνύει για μια ακόμα φορά πως τα παπαγαλάκια της Ασφάλειας θα επιχειρούσαν να προετοιμάσουν το έδαφος για επικείμενες εκκενώσεις καταλήψεων. Δεν θα μπορούσαμε να κάνουμε τίποτε λιγότερο από το να την υπερασπιστούμε χωρίς την παραμικρή οπισθοχώρηση ενάντια σε οποιαδήποτε κατασταλτική κίνηση εναντίον της. Κι αυτό κάναμε από κοινού με άλλες πολιτικές δυνάμεις. Γράφτηκαν κείμενα στήριξης από διάφορες πόλεις, συντονίστηκαν καθημερινές περιφρουρήσεις, μικροφωνικές, εκδηλώσεις και άλλες δράσεις με κορύφωση την πορεία γειτονιάς, η οποία θωράκισε την κατάληψη.

Τίποτε όμως δεν σταμάτησε εκεί. Λίγους μήνες μετά, τον Νοέμβριο του '17 οι μπάτσοι μοιράζουν κλητεύσεις κατ' οίκον σε 16 άτομα σε όλη την Ελλάδα, με παντελώς αυθαίρετο τρόπο και κριτήρια, με τα οποία τους καλούν στο πλαίσιο προανακριτικής εξέτασης στη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Θεσσαλονίκης με σκοπό να δώσουν εξηγήσεις σε σχέση με την κατάληψη του κτηρίου στη συμβολή των δρόμων Φιλίππου και Σιατίστης. Με άλλα λόγια, την κατάληψη Mundo Nuevo. Το μόνο και επαρκές, από ό,τι φαίνεται για αυτούς, στοιχείο σύνδεσης των ατόμων με την κατάληψη, είναι η πραγματοποίηση διαφόρων εξακριβώσεων στοιχείων σε κάποια στιγμή από την δημιουργία της κατάληψης μέχρι εκείνη την ημερομηνία. Δηλαδή εξακριβώσεις στοιχείων ατόμων σε διάστημα δύο χρόνων (από 23/11/2015 όπου άνοιξε η κατάληψη μέχρι 21/11/2017 όταν στάλθηκαν τα χαρτιά) στα περίξ της κατάληψης, αλλά και αρκετά πιο μακριά.

Η νέα αυτή κατάσταση καταδεικνύει την αναβάθμιση των κατασταλτικών μεθόδων του κράτους εναντίων των καταλήψεων. Η υπεράσπιση των δομών μας, όμως, οφείλει να είναι ανυποχώρη-

τη. Άμεσα, η κατάληψη απευθύνει κάλεσμα σε συνέλευση αλληλεγγύης, με σκοπό την πολιτική προάσπιση της κατάληψης και την οργάνωση του προγράμματος δράσεων. Στην κατεύθυνση αυτή, γράφτηκαν κείμενα αλληλεγγύης και η ίδια η κατάληψη οχύρωσε περαιτέρω την παρουσία της μέσα από συλλογικές κουζίνες, live, μπαρ οικονομικής ενίσχυσης, αφισκοκλήσεις και μοιράσματα κειμένων στην γειτονιά, μικροφωνική και πορεία προς την Mundo Nuevo.

Τα συμπεράσματα που μπορούμε να βγάλουμε από την νέα αυτή κατασταλτική μεθόδευση που στήνουν οι εισαγγελικές και αστυνομικές αρχές υπό τις οδηγίες της κυβέρνησης είναι ότι στοχεύει:

- στην τρομοκράτηση των νέων αγωνιστών που έρχονται σε επαφή με τους χώρους ζύμωσης και ανάπτυξης των επαναστατικών αναρχικών ιδεών, στέλνοντας «προειδοποιητικά μηνύματα»
- στην απομόνωση των πολιτικών και κοινωνικών χώρων του κινήματος από τους φυσικούς τους συμμάχους: τους νέους, τους φοιτητές, τους ανέργους και τους εργαζόμενους, επιχειρώντας την ποινικοποίηση της παρουσίας τους μέσα σ' αυτούς.
- στη στοχοποίηση αναρχικών αγωνιστών ώστε να κατασκευάσουν νέες διώξεις εναντίον τους, συντηρώντας έτσι κι αναπαράγοντας την κρατική βιομηχανία ποινικοποίησης της πολιτικής ένταξης και της αντικαθεστωτικής δράσης.

Όλα αυτά δεν έγιναν μόνο για εκφοβισμό των 16 ατόμων αλλά και προς παραδειγματισμό όποιων έχουν τη πολιτική ανάγκη να έρθουν κοντά σε αυτοοργανώσιμα εγχειρήματα και καταλήψεις. Το κράτος επιδιώκει να κάμψει τις πολιτικές και κοινωνικές αντιστάσεις επιτιθέμενο στις δομές αγώνα. Εξάλλου, την εκδικητική του φύση απέναντι σε αγωνιστές την έχουμε δει πολλάκις σε πορείες με ξύλο και δακρυγόνα, σε σπάσιμο εργατικών αγώνων, σε εκβιασμούς πολιτικών κρατουμένων, στη βία κατά των μεταναστών, οι οποίοι ζητούν ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης και σε τόσα πολλά άλλα παραδείγματα, που μας δείχνουν ότι το κράτος έχει το μονοπώλιο της βίας απέναντι σε ό,τι δεν του είναι χρήσιμο.

Ένα χρόνο μετά από όλα αυτά, στις 20 του Νοέμβρη, έχει οριστεί το δικαστήριο των 16 ατόμων που δέχτηκαν τις κλητεύσεις της ασφάλειας με τις κατηγορίες για τα αδικήματα της διατάραξης οικιακής ειρήνης και κατάληψης δημόσιου κτηρίου κατ' εξακολούθηση. Για μας, η δίκη αυτή δεν αφορά αποκλειστικά τα 16 αυτά άτομα αλλά συνολικά τις καταλήψεις, τον πολιτικό τους λόγο και τις δράσεις τους. Ουσιαστικά, δηλαδή, δικάζεται η ίδια η λειτουργία της κατάληψής μας και των δομών της και η συμμετοχή της κοινωνίας σε αυτές.

Οι καταλήψεις και τα κέντρα αγώνα αποτελούν την εδαφικοποίηση των κοινωνικών και ταξικών μας αγώνων, μέσω της συνολικής πρότασής τους για μια άλλη πολιτική, κοινωνική και πολιτισμική θεώρηση ενάντια στην κοινωνία της εκμετάλλευσης και του θεάματος. Μέσα σε αυτές, καλλιεργούνται συνειδήσεις, συναντιούνται κοινωνικά υποκείμενα και δομούνται αγώνες ενάντια στην υποτίμηση των ζώων μας και την φασιστική απειλή. Οι χώροι αυτοί αποτελούν αναχώματα ενάντια στην κρατική καταστολή, το κεφάλαιο και τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό. Γι' αυτό και εμείς δεν πρόκειται να υποχωρήσουμε και θα υπερασπιστούμε τις καταλήψεις μας με κάθε δύναμη ως απαραίτητο κομμάτι των αγώνων μας.

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ
ΝΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΣΥΝΟΛΙΚΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ
ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ & ΤΑΞΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ**

**10, 100, 1000άδες ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΝΑΝ
ΚΟΣΜΟ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗΣ ΣΗΨΗΣ**

**Συγκέντρωση αλληλεγγύης 20/11/2018,
Δικαστήρια Θεσσαλονίκης**

Κατάληψη Mundo Nuevo

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΟΥ "ΔΥΣΗΝΙΟΥ ΙΠΠΟΥ"

“Τα αναρχικά βιβλία είναι όπλα ενάντια στο σύγχρονο ολοκληρωτισμό”

«...Ο αναρχισμός, σαν μια επαναστατική κριτική του υπάρχοντος συστήματος, είναι το ριζοσπαστικό αποτέλεσμα της κοινωνικής πορείας για εξέλιξη. Ταυτόχρονα, αποτελεί μια επαναστατική απάντηση στην αποσύνθεση των εννοιών που δημιουργεί αυτή η εξέλιξη...»

Nico Bertì

Τα τελευταία 2 χρόνια λειτουργεί στην πόλη της Πάτρας το κινηματικό βιβλιοπωλείο της αναρχικής ομάδας “δυσήνιος ίππος”. Το εγχείρημα αυτό αποτελεί βασικό κομμάτι της ευρύτερης προσπάθειάς μας για την κοινωνικοποίηση των προταγμάτων του αναρχικού και ευρύτερα του κοινωνικού – ταξικού αγώνα στο σήμερα, για την εξάπλωση και διάδοση της αναρχικής/αντιεξουσιαστικής/ελευθεριακής αντίληψης, κουλτούρας και πρακτικής, για την διατήρηση της κοινωνικής-ταξικής μνήμης ενάντια στη λήθη που προσπαθούν να επιβάλλουν οι εξουσιαστές και για την ανάδειξη -στο μέτρο του δυνατού- του πλούτου των αναρχικών αντιλήψεων και πρακτικών, των προτάσεων, των θέσεων και των αγώνων των αναρχικών πάνω σε μια σειρά από ζητήματα που διατρέχουν την πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα της εποχής μας.

Άλλωστε, είναι η ίδια η πραγματικότητα και ο καθημερινός αγώνας στα 15 περίπου χρόνια ύπαρξης της ομάδας, η αυτοκριτική και ο αναστοχασμός που χρειάστηκε να κάνουμε αρκετές φορές σε αυτό το διάστημα που μας οδήγησαν στο συμπέρασμα πως δεν μπορεί να υπάρξει ένα πολιτικό κίνημα που να στοχεύει στην ανατροπή του υπάρχοντος συστήματος εκμετάλλευσης και καταπίεσης, δίχως την ανάπτυξη της δικής του πολιτικής θεωρίας και πρότασης, δίχως την κατάρτιση μίας στρατηγικής αγώνα που θα βλέπει εκεί που θέλει να πάει, όντας αταλάντευτη ως προς τις αξίες που υπερασπίζεται, ευέλικτη σε σχέση με την λογική του να τροφοδοτείται από τις κοινωνικές ανάγκες και ικανή να εμπνεύσει τους εκμεταλλεζόμενους και καταπιεζόμενους ώστε να συστρατευθούν στον αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση. Στην κατεύθυνση αυτή, είναι απαραίτητη τόσο η μελέτη και ο εμπλουτισμός της πλούσιας αναρχικής θεώρησης, η γνώση και

η ανάλυση της ιστορίας και της εμπειρίας ιστορικών κινήματων, έτσι ώστε να μπορούμε να εμπνευστούμε από αυτά, αλλά και ταυτόχρονα να αποφύγουμε λάθη του παρελθόντος στους αγώνες του σήμερα.

Ως αναρχικοί και αναρχικές, θεωρούμε ιδιαίτερα σημαντική τη διάχυση των προταγμάτων μας στην κοινωνία, και ειδικά στη νεολαία της πόλης, σε μια περίοδο που η κρατική προπαγάνδα σε βάρος όσων αντιστέκονται αυτοοργανωμένα και από τα κάτω κυριαρχεί, ενώ ο ρατσισμός, ο κοινωνικός κανιβαλισμός και ο εκφασισμός προβάλλονται ως οι μόνες επιλογές μιας κοινωνίας σε κρίση. Επιχειρούμε, έτσι, να αναδείξουμε μια διαφορετική και εναλλακτική προοπτική απέναντι στο μονόδρομο της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας και στο “there is no alternative” των εξουσιαστών. Τη ζωντανή προοπτική των αγώνων, της ταξικής αλληλεγγύης, της κοινωνικής αυτοοργάνωσης και της μαχητικής αντίστασης.

Παράλληλα, σε μια περίοδο που και στο εσωτερικό των κινήματων αντίστασης διαμορφώνονται όροι απαξίωσης για την πολιτική ζύμωση και εμπάθυνση, πάγια θέση μας είναι πως η προώθηση της κουλτούρας της αυτομόρφωσης, της πολιτικής και θεωρητικής αναζήτησης, της διατήρησης της κοινωνικής και ταξικής μνήμης απέναντι στην κουλτούρα του lifestyle αναρχισμού και της κουλιγκανοποίησης της πολιτικής, αποτελούν ιδιαίτερα σημαντικές στιγμές στην κατεύθυνση της ευρύτερης ανασυγκρότησης του ριζοσπαστικού και επαναστατικού κινήματος.

“Ποτέ άλλοτε ένα κίνημα δεν έχει μιλήσει τόσο λίγο για τον εαυτό του”.

Παρότι το σύγχρονο ελληνικό αναρχικό κίνημα είναι φαινομενικά νέο και η συγκρότησή του ξεκινάει από τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης, είναι γνωστά ελάχιστα πράγματα για αυτό και την εξέλιξη του. Να μελετήσουμε την πλούσια ιστορία των αγώνων που έχουν δώσει όλα αυτά τα χρόνια οι αναρχικοί στον ελλαδικό χώρο και να τη χρησιμοποιήσουμε ως εφελκυστικό για την οργάνωση του αναρχικού αγώνα. Να εμπνευστούμε από τους ισπανούς αναρχικούς, από την εξέγερση της Κροστάνδης, από το Μαχνοβίτικο κίνημα στην Ουκρανία, από την εξέγερση του Σικάγο, από το ιστορικό αναρχικό κίνημα στην Ιταλία αλλά και από τα αναρίθμητα παραδείγματα επαναστατικών κινήματων που μέχρι σήμερα συνεχίζουν να αγωνίζονται για την κοινωνική απελευθέρωση.

“Ο αγώνας του ανθρώπου ενάντια στην εξουσία είναι ο αγώνας της μνήμης ενάντια στη λήθη”.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

•Το βιβλιοπωλείο του δυσήνιου ίππου στεγάζεται στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο Επί τα Πρόσω (Πατρέως 87). Ο χώρος είναι ανοιχτός κάθε Τρίτη 19.00 – 22.00 ενώ σε άτακτες στιγμές φιλοξενούνται σε αυτόν εκδηλώσεις, προβολές, συζητήσεις και παρουσιάσεις για τις οποίες υπάρχει έγκαιρη ενημέρωση σε έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα.

•Επιθυμία μας είναι να διατηρηθεί και ο κινητός χαρακτήρας του βιβλιοπωλείου και γι'αυτό το λόγο κατά καιρούς θα το βρείτε σε πλατείες, στο κέντρο της πόλης, σε γειτονίες και στο πανεπιστήμιο.

**αναρχική ομάδα “δυσήνιος ίππος”
Πάτρα, Οκτώβρης 2018**

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟΣ ΧΩΡΟΣ “ΕΠΙ ΤΑ ΠΡΟΣΩ”

5 χρόνια στους δρόμους της μαχητικής αντίστασης, της κοινωνικής αυτοοργάνωσης και της ταξικής αλληλεγγύης

«Ο αναρχισμός είναι η διδασκαλία της ελευθερίας. Όπου υπάρχει εκμετάλλευση, όπου υπάρχει εξουσία, όπου υπάρχει συγκεντρωτισμός, όπου ο άνθρωπος μένει φρουρός πάνω από άλλον άνθρωπο, όπου δίνονται εντολές και υπάρχει υπακοή δεν υπάρχει ελευθερία. Η καταστροφή όλων των Αρχών, όλων των προνομίων όλων των θεσμών ιδιοκτησίας και δουλείας μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο μέσω του ελεύθερου κοινοτικού πνεύματος. Την κοινωνία των ελεύθερων ανθρώπων. Αυτό είναι ο Κομμουνισμός, η αλληλεγγύη μεταξύ ίσων στην ελευθερία, αυτό είναι η Αναρχία!»

Λίγα λόγια για το χώρο...

Ο αυτοδιαχειριζόμενος χώρος “επί τα πρόσω” συγκροτήθηκε από αναρχικούς και αναρχικές το Φθινόπωρο του 2013. Από την πρώτη στιγμή της λειτουργίας του επιδιώξαμε να λειτουργήσει ως ένα σημείο αναφοράς για το ευρύτερο αναρχικό και ελευθεριακό κίνημα, ως ένας πολιτικός και κοινωνικός χώρος συνάντησης, ανάπτυξης δραστηριοτήτων, πολιτικής ζύμωσης και συλλογικής αυτομόρφωσης.

Μέσα σε αυτά τα πέντε χρόνια έχουν διοργανωθεί πλήθος εκδηλώσεων, συζητήσεων, παρουσιάσεων, φεστιβάλ κ.α. με στόχο την ανάδειξη του πλούτου των αναρχικών, αντιεξουσιαστικών και ελευθεριακών αντιλήψεων και τη διάχυση των αναρχικών προταγμάτων στην κοινωνία σε μια περίοδο που η κρατική προπαγάνδα σε βάρος όσων αντιστέκονται αυτοοργανωμένα και από τα κάτω κυριαρχεί, ενώ ο ρατσισμός, ο κοινωνικός κανιβαλισμός και ο εκφασισμός αναδύονται όλο και περισσότερο ως επιλογές μιας κοινωνίας σε κρίση. Απέναντι στην κουλτούρα του lifestyle αναρχισμού και της χουλιγκανοποίησης της πολιτικής δράσης, προωθούμε μια διαφορετική επαναστατική κουλτούρα και συνείδηση, αυτή της συλλογικοποίησης, της πολιτικής και θεωρητικής αναζήτησης, της διατήρησης της κοινωνικής και ταξικής μνήμης, διαδικασίες ιδιαίτερα σημαντικές για εμάς στην κατεύθυνση της ευρύτερης ανασυγκρότησης του ριζοσπαστικού και αναρχικού κινήματος.

Στο ίδιο διάστημα, πρωτοστατήσαμε στις κινητοποιήσεις για την εκδίωξη των φασιστών της χρυσής αυγής, όταν αυτοί είχαν την κακή ιδέα να μεταφέρουν τα γραφεία τους στη γειτονιά μας, και τελικά, καταφέραμε να τους τα κλείσουμε με την πολύτιμη συνεισφορά συντρόφων, γειτόνων και αλληλέγγυων. Επίσης, διάφορες ομάδες τραμπούκων μας έβαλαν στο στόχαστρο

εξαιτίας της πολιτικής μας υπόστασης και της αταλάντευτης θέσης μας, με αποτέλεσμα να δεχτούμε επιθέσεις, τις οποίες και αποκρούσαμε, πρώτα και κύρια πολιτικά, υπερασπιζόμενοι συλλογικά, συντροφικά και αλληλέγγυα τις πολιτικές μας διαδικασίες, τους συντρόφους, τους χώρους και τους αγώνες μας, απέναντι σε όσους τους εκθρεύονται, απ’ όπου και αν αυτοί προέρχονται.

Σήμερα, ο χώρος συνεχίζει να λειτουργεί χάρη στην παρουσία και την παραμονή σε αυτόν ενός σημαντικού πυρήνα ανθρώπων που συμμετείχαν και στην ίδρυση του (κυρίως η αναρχική ομάδα “δυσήνιος ίππος” και ορισμένοι ακόμα σύντροφοι) αλλά και λόγω της πολύτιμης συνεισφοράς και ενεργητικής συμμετοχής νέων συντρόφων και συντροφισσών με τους/τις οποίους/ες συναντηθήκαμε στους δρόμους του αγώνα.

Ως αναρχικοί και αναρχικές, δεν έχουμε αυταπάτες περί εξωραϊσμού και μεταρρύθμισης της υπάρχουσας ασφυκτικής πραγματικότητας και στρεφόμαστε ενάντια στο κράτος, το κεφάλαιο και τους μηχανισμούς τους, αναγνωρίζοντας πως είναι οι βασικοί υπεύθυνοι για τη διαιώνιση των καταπιεστικών και εκμεταλλευτικών σχέσεων που γεννούν τη φτώχεια και την εξαθλίωση, τις κοινωνικές και ταξικές ανισότητες και τη λεηλασία του φυσικού κόσμου. Με λίγα λόγια, στην βαρβαρότητα του σήμερα δεν φιλοδοξούμε να δημιουργήσουμε οάσεις ελευθερίας αλλά να εμπλουτίσουμε τον αγώνα μας με ένα ακόμα εργαλείο, με ένα χώρο ανοιχτό για οποιαδήποτε και οποιονδήποτε επιθυμεί να ορθώσει αντιστάσεις, να οργανωθεί και να παράξει απαντήσεις στα πολλαπλά ερωτήματα που θέτει η καθημερινότητα της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, πάντα με όραμα την ανατροπή της σύγχρονης κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας και τη δημιουργία ενός νέου κόσμου ισότητας, αλληλεγγύης κι ελευθερίας... Ένα χώρο για όσους και όσες γυρίζουν την πλάτη στον κόσμο των κυρίαρχων και διαμορφώνουν τους όρους για την κοινωνική επανάσταση, την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό.

*στο χώρο που σίγουρα είναι ανοιχτός κάθε Τρίτη 19.00-22.00 λειτουργούν δανειστική βιβλιοθήκη, αναγνωστήριο, αυτοδιαχειριζόμενο καφενείο, ενώ στεγάζεται βιβλιοπωλείο κινηματικών εκδόσεων. Παράλληλα, θα βρείτε έντυπα του αναρχι-

κού/αντιεξουσιαστικού κινήματος, αλλά και ευρύτερα όσων αγωνίζονται αυτοοργανωμένα και από τα κάτω.

**σε άτακτες στιγμές στο χώρο φιλοξενοούνται εκδηλώσεις, προβολές, συζητήσεις και μια σειρά από πολιτικές και πολιτιστικές δραστηριότητες που ανακοινώνονται έγκαιρα σε έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα του κινήματος.

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΠΟΙΗΣΗ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ-ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Αυτοδιαχειριζόμενος χώρος
«Επί τα Πρόσω» (Πατρέως 87, Πάτρα)
epitaprosow@gmail.com | epitaprosow.
espivblogs.net

5 χρόνια
αυτοδιαχειριζόμενος χώρος
επί τα πρόσω

στους δρόμους
της μαχητικής αντίστασης,
της ταξικής αλληλεγγύης και
της κοινωνικής αυτοοργάνωσης

3 μέρες εκδηλώσεων στα στέκι

Τρίτη 1 Νοέμβρη, 20.00:
Ελευθεριακές ιδέες στη λογοτεχνία #1:
Unala Le Guin, η αναρχική των δύο κόσμων: από τη Γαελόλοσο στην Αγορφή
Παρουσίαση του βιβλίου “Τα άγρια κορίτσια”
των εκδόσεων Έξοχοι Εκπαιδευτές

Σάββατο 3 Νοέμβρη, 20.00
Εκδήλωση - Βιβλιοπαρουσίαση
“Εξομολογήσεις της αναρχίας στα μαγαζιά μας”
των “Τε Διπλά 8 4, Διαρρηκτά-Διπλά”
με τη συμμετοχή των εκδόσεων Έξοχοι Εκπαιδευτές

Κυριακή 4 Νοέμβρη, 14.30
Συνεργατική Καφέζα & Ρεμπέτικο Φέστιβλ

Επιμελητήριο Πατρέως 87, κωδ. Τ.π. 26200 - 26203
αδελφότητα: αναρχική βιβλιοθήκη, αναρχική κουλτούρα, βιβλιοπωλείο κινηματικών εκδόσεων, αναγνωστήριο, καφενείο, παραγωγή έντυπων
epitaprosow.espivblogs.net | epitaprosow@gmail.com

5 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΦΥΣΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΤΑΓΜΑΤΑ ΕΦΟΔΟΥ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ...

Ο Παύλος Φύσσας έπεσε νεκρός από το μαχαίρι του χρυσαυγίτη δολοφόνου Πώργου Ρουπακιά τα ξημερώματα της 18ης Σεπτεμβρίου 2013 στο Κερατσίνι, όταν ο ίδιος και η παρέα του δέχθηκαν επίθεση από οργανωμένη ομάδα χρυσαυγιτών. Είναι η ίδια συμμορία που, εδώ και χρόνια, δρα μέσα στη νύχτα ξυλοκοπώντας μετανάστες, τραμπουκίζουν νεολαίους, επιτίθενται σε συνδικαλιστές και κοινωνικούς αγωνιστές, σε αυτοοργανωμένους χώρους αγώνα. Πατί οι φασίστες χτυπούν εκεί που τους υποδεικνύει η ίδια η κρατική πολιτική, τα συμφέροντα των αφεντικών και η καθεστωτική προπαγάνδα των ΜΜΕ: ενάντια στο αγριότερα εκμεταλλεζόμενο τμήμα της κοινωνίας και ενάντια στα κινήματα, που διακηρυγμένα βρίσκονται στο στόχαστρο της κρατικής καταστολής.

Η Χρυσή Αυγή, κρατικό ενεργούμενο και υποχείριο από τη στιγμή της ίδρυσης της και πολιτικό εγγόνι των χιτών και των ταγματασφαλιτών της κατοχής και του εμφυλίου και κληρονόμος της παρακρατικής δράσης των γκοτζαμάνηδων που δολοφόνησαν τον Λαμπράκη, αλλά και των κένταυρων και των rangers της ΟΝΝΕΔ που δολοφόνησαν και τον αγωνιστή καθηγητή Νίκο Τεμπονέρα, μπορεί σήμερα να παρουσιάζεται ως δήθεν αντισυστημική δύναμη, στην πραγματικότητα όμως υπάρχει για να αναπτύξει τα πιο συντηρητικά και αντιδραστικά κοινωνικά ένστικτα, διαλύοντας τους όποιους συλλογικούς, ταξικούς και κοινωνικούς δεσμούς συμβάλλοντας στον κοινωνικό εκφασισμό.

Η δίκη της Χ.Α. που βρίσκεται σε εξέλιξη εδώ και 3,5 χρόνια έχει ως βασικό πολιτικό στόχο την επιβολή της “δημοκρατικής ομαλότητας” και την εδραίωση της θεωρίας των δύο άκρων. Θέλοντας να καταπνίξουν την οργή για τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα που δεν μπορούσε να συγκαλυφθεί και που έκανε ορατή τη συνενοχή τους, το κράτος και τα αφεντικά επιχειρούν να καθηλώσουν την κοινωνία στο ρόλο του θεατή μιας δήθεν θεσμικής αντιμετώπισης των ναζιστών και να ανακτήσουν κοινωνική νομιμοποίηση. Την ίδια ώρα που ο δολοφόνος Ρουπακιάς βρίσκεται στο σπίτι του, ταυτόχρονα, επιχειρείται η καταστολή του αντιφασιστικού αγώνα στους δρόμους μέσα από το κτύπημα κινητοποιήσεων και τις συνεχείς διώξεις σε βάρος αναρχικών και αντιφα-

μιστών.

Παράλληλα, με αφορμή την ανακίνηση του λεγόμενου “μακεδονικού ζητήματος” και την εθνικιστική έξαρση που την ακολούθησε, επιχειρείται η επανεμφάνιση των παρακρατικών ταγμάτων εφόδου και των φασιστικών ομάδων κρούσης στους δρόμους, ενώ τα εθνικιστικά συλλαλητήρια της προηγούμενης περιόδου άφησαν πίσω τους έναν αναδυμένο -από τις πιο σκοτεινές πτυχές της σύγχρονης ιστορίας- εθνικιστικό εσμό, ο οποίος καλείται να αποτελέσει την εμπροσθοφυλακή των αφεντικών στις κοινωνικές και ταξικές συγκρούσεις που θα συντελεστούν το επόμενο διάστημα, εξαιτίας της συνέχισης της κρατικής-καπιταλιστικής επίθεσης στην κοινωνία.

Σήμερα, όπου η ακροδεξιά και φασιστική πτυχή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, η πιο ακραία έκφανση του εκμεταλλευτικού συμπλέγματος κράτους και κεφαλαίου διευρύνεται στο πλαίσιο της «Ευρώπης-Φρούριο», η απομόνωση των φασιστών και η σύγκρουση μαζί τους σε κάθε σημείο του κοινωνικού πεδίου αποκτά ακόμα μεγαλύτερη σημασία. Από τη Δυτική και Κεντρική Ευρώπη μέχρι τα Βαλκάνια, η εμφάνιση των φασιστών στους δρόμους, η αποκάλυπτη συσχέτισή τους με το βαθύ κράτος και η χρησιμότητά τους στην επιβολή των καθεστωτικών επιλογών κάνουν ακόμα πιο ορατή και επιβεβλημένη την αναγκαιότητα εργήγορης απέναντι στις παρακρατικές φασιστικές ομάδες. Την αναγκαιότητα της οργάνωσης του αγώνα και της συγκρότησης πολιτικών, κοινωνικών και ταξικών μετώπων πάλης σε μία αντιπαράθεση που η έκβασή της θα είναι καθοριστική για την εξέλιξη των αγώνων ενάντια στην επιβολή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

Απέναντι στην κατασταλτική και παρακρατική τρομοκρατία, εργαλεία επιβολής του κόσμου του κράτους και των αφεντικών, μόνο ο κόσμος του αγώνα και η οργανωμένη παρουσία του κινήματος μπορούν να λειτουργήσουν ως βάση για την συγκρότηση της κοινωνικής και ταξικής αυτοάμυνας. Ως εφελτήριο για την κοινωνική και ταξική αντεπίθεση που θα περάσει πάνω από τους παρακρατικούς νεοναζί και τους πάτρωνές τους, για να χτίσει την κοινωνία της Ισότητας, της Αλληλεγγύης και της Ελευθερίας, τον κόσμο της Αναρχίας και του Ελευθεριακού Κομ-

μουνισμού.

Δεν ξεχνάμε τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα στις 18 Σεπτεμβρίου 2013 στο Κερατσίνι.

Δεν ξεχνάμε τις εκατοντάδες δολοφονικές επιθέσεις σε βάρος προσφύγων και μεταναστών. Ούτε τις δεκάδες θρασύδειλες επιθέσεις σε καταλήψεις, σε αυτοδιαχειριζόμενους χώρους και σε αναρχικούς, αριστερούς και αντιφασίστες αγωνιστές. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στην κατάληψη παλιού νεκροτομείου στην Αλεξ/πολη που πρόσφατα δέχτηκε εμπρηστική επίθεση από φασίστες.

Από τα διεθνιστικά και αντιφασιστικά οδοφράγματα της Καμάρας και των Προπουλαίων, από τη μεγαλειώδη διεθνιστική αντιφασιστική διαδήλωση αλληλεγγύης στην κατάληψη Libertatia χιλιάδων αγωνιστών στις 10 Μάρτη στη Θεσσαλονίκη μέχρι τις δεκάδες μικρές και μεγάλες αντιφασιστικές κινητοποιήσεις σε ολόκληρο τον ελλαδικό χώρο, στα Βαλκάνια, τη δυτική Ευρώπη και την Αμερική...

ΝΑ ΣΥΝΤΡΙΨΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΧΤΙΖΟΝΤΑΣ ΕΝΑ ΠΛΑΤΥ, ΟΡΙΖΟΝΤΙΟ ΚΑΙ ΑΝΤΙΘΕΣΜΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΠΟΥ ΝΑ ΣΤΟΧΕΥΕΙ ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ.

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ:

Πάτρα, πλατεία Γεωργίου, 6 μ.μ. αναρχική ομάδα “Δυσήνιος Ίππος”, μέλος της ΑΠΟ και σύντροφοι -ισσες

Θεσσαλονίκη, Καμάρα 6 μ.μ. συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό “Μαύρο και Κόκκινο”, μέλος της ΑΠΟ συλλογικότητα για τον ελευθεριακό κομμουνισμό Libertatia

Αθήνα, Παύλου Φύσσα 60 (πρώην Παναγή Τσαλδάρη) 5μ.μ. Τοπικός Συντονισμός Αθήνας της ΑΠΟ – συμμετοχή στο μπλοκ της Συνέλευσης για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Στις 18/9 του 2013 δολοφονείται στο Κερατσίνι ο αντιφασίστας Παύλος Φύσσα από το μαχαίρι του φασίστα Ρουπακιά, μέλος του παρακρατικού τάγματος εφόδου της ΧΑ. Η δολοφονία του Παύλου Φύσσα αποτέλεσε ένα συγκλονιστικό γεγονός, αποκορύφωμα μιας σειράς δολοφονικών φασιστικών επιθέσεων σε πρόσφυγες, μετανάστες (όπως η δολοφονία του Σ. Λουκμάν), αναρχικούς, αριστερούς, νεολαίους, συνδικαλιστές, καταλήψεις και αυτοδιαχειριζόμενα στέκια. Αλλά και μιας σειράς μικρών και μεγάλων κοινωνικών, ταξικών και πολιτικών μαχών με το κτήνος του φασισμού, του κράτους και του κεφαλαίου.

5 χρόνια μετά οι φασιστικές συμμορίες συνεχίζουν να δρούν με την κάλυψη των επίσημων κατασταλτικών μηχανισμών και να επιτίθενται σε μετανάστες, αγωνιστές και αυτοοργανωμένες δομές αγώνα, πριμοδοτούμενες και από την εθνικιστική έξαρση που καλλιεργείται από τα πάνω με αφορμή το «Μακεδονικό». 5 χρόνια μετά, η 18η Σεπτεμβρίου, η ημέρα δολοφονίας ενός αντιφασίστα, ενός καλλιτέχνη, ενός εργάτη, ενός ανθρώπου από τη δική μας πλευρά, που στάθηκε όρθιος απέναντι στα μαχαίρια των φασιστών, δεν μπορεί παρά να συνεχίζει να αποτελεί μια ημέρα μνήμης, έμπνευσης και αγώνα ενάντια στον φασισμό και το σύστημα που τον γεννά.

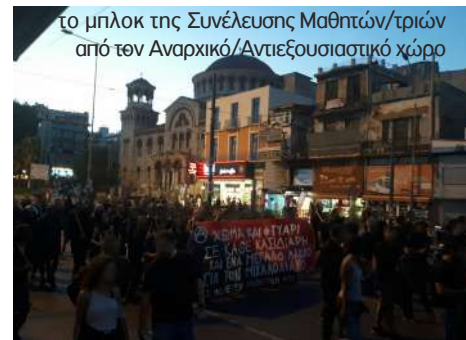
Η φετινή διαδήλωση από το σημείο δολοφονίας Π. Φύσσα, με βάση τη σταθερή επιλογή για κάλεσμα και συγκρότηση αναρχικού μπλοκ στην διαδήλωση αντίστασης και μνήμης, αποτέλεσε για εμάς μια πολιτική και κινηματική ευκαιρία να κατέβουμε στους δρόμους του Κερατσινίου και των γειτονιών του Πειραιά, διαδηλώνοντας μαζί και δυναμικά ενάντια στο κράτος, τα αφεντικά και τους φασίστες τους. Ταυτόχρονα πορευτήκαμε με χιλιάδες ακόμα αντιφασίστες και αντιφασίστριες με κατεύθυνση τα γραφεία της ΧΑ (με βάση την πρωτοβουλία τοπικών συλλογικοτήτων) στο κέντρο του Πειραιά, όπου σταθήκαμε μαχητικά απέναντι στον αστυνομικό κλοιό που τα προστάτευε. Η μεγάλη συσπείρωση αγωνιστών (παρά την απουσία εύρους αναρχικών καλεσμάτων), η δυναμική, ο παλμός, η πολιτική συγκρότηση των

αναρχικών μπλοκ –τόσο της ΣΑΚΤΧ, όσο και του μπλοκ που συγκρότησε η συνέλευση μαθητών/τριών από τον αναρχικό/αντιεξουσιαστικό χώρο- θεωρούμε πως ήταν αποτέλεσμα της ανάγκης να εκφραστούν εκατοντάδες αναρχικών, αντιεξουσιαστών/στριών, νεολαίων και να διαδηλώσουν πως δεν ξεχνάμε- δεν συγχωρούμε, πως καμία παρακρατική επίθεση δεν θα μείνει αναπάντητη, πως απέναντι στον εθνικισμό, τον πόλεμο και τον φασισμό η διεθνιστική αλληλεγγύη είναι το όπλο των λαών, πως ο φασισμός τσακίζεται στους δρόμους από τον κόσμο του αγώνα που δεν έχει να περιμένει τίποτα από θεσμούς και κυβερνήσεις.

Για εμάς η παρουσία του αναρχικού μπλοκ σε αυτή τη διαδήλωση αποτελεί μια πολύτιμη κινηματική παρακαταθήκη για το μέλλον, ως συνέχεια τόσο των καθημερινών αγώνων στις γειτονίες, τις πλατείες, τα σχολεία, τις σχολές ενάντια στους φασίστες και τους κρατικούς πάτρωνές τους, όσο και ενός πλήθους κεντρικών αντιφασιστικών-αντικρατικών κινητοποιήσεων όπως η δυναμική παρουσία στην δίκη της ΧΑ (κατά την εκδίκαση της υπόθεσης του στεκιού Αντίπνοια, Φλεβάρης '17), το κάλεσμα σε συγκέντρωση διεθνιστικής αλληλεγγύης στα Προπύλαια (Φλεβάρης '18) απέναντι στο εθνικιστικό συλλαλητήριο, η παμβαλκανική πορεία διεθνιστικής αλληλεγγύης στην κατάληψη Libertatia στην Θεσσαλονίκη (Μάρτης '18).

Απέναντι στην πτοπάθεια, τη μοιρολατρία, την απογοήτευση που καλλιεργεί ο κυβερνητισμός και ο κρατισμός της αριστεράς, να πάρουμε τις ζωές και τον αγώνα στα χέρια μας, να οργανώσουμε από τα κάτω συλλογικά και αδιαμεσολάβητα την κοινωνική και ταξική απειπίθεση για έναν νέο κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης, ελευθερίας.

Απέναντι στο κράτος, το κεφάλαιο και τις παρακρατικές συμμορίες να αναπτύξουμε και να δυναμώσουμε την ταξική και διεθνιστική αλληλεγγύη, να οργανώσουμε τον αγώνα για την Κοινωνική Επανάσταση, την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό.

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

(Η συνέλευση είναι ανοιχτή και πραγματοποιείται κάθε Πέμπτη στις 7μμ, στο ΕΜΠ-

Φωτογραφία από την εικαστική παρέμβαση συντρόφων και συντροφισσών απέναντι από τα κεντρικά γραφεία της Χρυσής Αυγής στο σταθμό Λαρίσης

Ενημέρωση από την αντιφασιστική παρέμβαση-μικροφωνική στην πλ. Αμερικής και τη μηχανοκίνητη παρέμβαση στη γειτονιά της Κυψέλης

5 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΦΥΣΣΑ ΑΠΟ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

Κοινοί αγώνες ντόπιων, προσφύγων και μεταναστών, εργαζομένων, ανέργων, νεολαίων
ΕΝΑΝΤΙΑ
 στην εξαθλίωση, τον πόλεμο, τον εθνικισμό, τον φασισμό και το σύστημα που τα παράγει
ΠΡΟΤΑΣΣΟΥΜΕ
 γειτονικές αντιστασεις, αυτοοργάνωσης, αλληλεγγύης και τον αγώνα για τη δημιουργία μιας κοινωνίας ισότητας, αλληλεγγύης, ελευθερίας

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ Χ.Α. ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ
Συγκέντρωση: ΤΡΙΤΗ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ, 5 μ.μ., Αμφιάλη, Οδός Παύλου Φύσσα 60 (πρώην Παναγιά Τσαλδάρη)
 Αντιφασιστικός Συντονισμός στην Πατρίδα
Συνέλευση Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κοινοτήτων, Κατάληψη Αλάς Κοραϊτών 37, ΑΝ.Α.Ε.Α.

Το Σάββατο 15 Σεπτέμβρη στις 12 το μεσημέρι πραγματοποιήθηκε αντιφασιστική παρέμβαση - μικροφωνική στην πλατεία Αμερικής, πέντε χρόνια μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα από το μέλος της Χ.Α., τον φασίστα Γ. Ρουπακιά. Την παρέμβαση στήριξαν περίπου 30 σύντροφοι και συντρόφισσες, αντιφασίστες / αντιφασίστριες και διήρκεσε δύο ώρες. Κατά τη διάρκειά της κρεμάστηκαν πανό, μοιράστηκαν δεκάδες κείμενα, πετάχτηκαν τρικάκια και κολλήθηκαν αφίσες πέρυξ της πλατείας.

Μετά το πέρας της μικροφωνικής, ακολούθησε μηχανοκίνητη παρέμβαση στη γειτονιά της Κυψέλης, όπου πετάχτηκαν τρικάκια και γράφτηκαν συνθήματα, όπως «Ο ΦΥΣΣΑΣ ΖΕΙ - ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΝΑΖΙ!», «ΠΑΥΛΟΣ ΦΥΣΣΑΣ - ΣΑΧΤΖΑΤ ΛΟΥΚΜΑΝ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΖΩΝΤΑΝΟΙ!», «ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ», «ΚΡΑΤΟΣ, ΚΕΦΑΛΑΙΟ, ΦΑΣΙΣΤΕΣ - Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΑΠΟ ΠΑΝΩ ΣΑΣ», ενώ κρεμάστηκε πανό στην πλατεία Κυψέλης.

ΟΥΤΕ ΣΤΗΝ ΚΥΨΕΛΗ, ΟΥΤΕ ΠΟΥΘΕΝΑ, ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ!

*Συνέλευση Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κυψέλης / Πατησίων
 Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37*

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Την Τρίτη, 18 Σεπτέμβρη του 2018 πραγματοποιήθηκε και στη Θεσσαλονίκη η αντιφασιστική διαδήλωση για τα 5 χρόνια από τη δολοφονία του αντιφασίστα μουσικού Παύλου Φύσσα από τα τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής. Πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στην Καμάρα και η διαδήλωση κινήθηκε από κεντρικούς δρόμους της πόλης προς τα γραφεία της Χρυσής Αυγής, όπου και ανακόπηκε από το πλήθος αστυνομικών δυνάμεων που είχαν επιστρατευτεί για να τα προστατέψουν.

Τη διαδήλωση πλαισίωσαν εκατοντάδες αντιφασίστες και αντιφασίστριες από τον

αναρχικό/αντιεξουσιαστικό χώρο και την αριστερά. Το μπλοκ που κάλεσε η Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό «Μαύρο και Κόκκινο» και η Συλλογικότητα για τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό Libertatia, με πανό που έγραφε « ΣΤΙΣ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ ΚΑΝΕΝΑΣ ΜΑΣ ΔΕΝ ΣΚΟΤΩΝΕΤΑΙ – Ο ΠΑΥΛΟΣ ΖΕΙ – ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ» επίσης στηρίχτηκε από την Αντιφασιστική Συνέλευση Voluntad Antifascista με πλάγιο πανό «ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ, ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ – Ο ΠΑΥΛΟΣ ΦΥΣΣΑΣ ΖΕΙ – ΝΑ ΣΥΝΤΡΙΨΟΥΜΕ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ» συγκέντρωσε περίπου 300-350 άτομα που με τη δυναμική και τον παλμό τους έστειλαν ένα ξεκάθαρο μήνυμα ότι καμία φασιστική επίθεση δε θα μείνει αναπάντητη και πως απέναντι στο φασισμό, τον εθνικισμό και τον πόλεμο, η μόνη λύση για τους καταπιεσμένους είναι η διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ των λαών

Ο χρόνος δεν παύει να ξετυλιγεται.....

Στις 18 Σεπτέμβρη κανένας μας δεν σκοτώνεται

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΤΡΙΤΗ 18/9 ΚΑΜΑΡΑ 18.00

οργανώθηκε για το κοινωνικό παρτίδο μέλος της Αργής Ρόλης Οργάνωσης - Ο.Σ. | ΜΑΥΡΟ & ΚΟΚΚΙΝΟ | οργάνωση για τον ελευθεριακό κομμουνισμό | LIBERTATIA

Ενάντια στο κράτος, το κεφάλαιο και τις φασιστικές συμμορίες να οργανώσουμε τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις για τη δημιουργία ενός κόσμου ισότητας και αλληλεγγύης.
Αγώνας για Ζωή και Ελευθερία.
Για την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό.

Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό "Μαύρο και Κόκκινο"- μέλος Α.Π.Ο| Ο.Σ. Συλλογικότητα για τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό Libertatia

αντιφασιστική παρέμβαση από συντρόφισσες έξω από τα γραφεία της ΧΑ Θεσ/νίκης στις 22/9

Ενημέρωση και φωτογραφίες από την συμμετοχή μας στην αντιφασιστική διαδήλωση στην Πάτρα

ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΕ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ-ΦΑΣΙΣΜΟ

Αυτοί που ευθύνονται για το ότι ο πόλεμος με το φασισμό είναι τόσο μακροχρόνιος είναι αυτοί που κατά καιρούς του προσφέρουν ειρήνη.

Το απόγευμα της Τρίτης 18 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε στην Πάτρα η αντιφασιστική διαδήλωση για τα 5 χρόνια μετά τη δολοφονία του μουσικού αντιφασίστα Παύλου Φύσσα από τα τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής.

Αρχικά, πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στην πλατεία Γεωργίου όπου μοιράστηκε η σχετική ανακοίνωση της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης καθώς και το τελευταίο έντυπο του "Γη και Ελευθερία". Η πορεία που ακολούθησε στους κεντρικούς δρόμους της Πάτρας ήταν αρκετά μαζική, ενώ στο αναρχικό μπλοκ που σχηματίστηκε ύστερα από κάλεσμα της αναρχικής ομάδας "δυσήνιος ίππος" και συντρόφων-συντροφισσών, στο πλαίσιο κατά τόπους καλεσμάτων της Α.Π.Ο., συμμετείχαν περίπου 70 άτομα. Το κεντρικό πανό έγραφε "5 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ Π. ΦΥΣΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΤΑΓΜΑΤΑ ΕΦΟΔΟΥ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ. ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ".

Κατά τη διάρκεια της προσυγκέντρωσης πραγματοποιήσαμε μια συμβολική επίθεση στα γραφεία της "Ελληνικής Λύσης", μιας νέας ακροδεξιής γκρούπας του Κυριάκου Βελόπουλου, γνωστού φασίστα τηλεπαρουσιαστή, παλιού βουλευτή του ΛΑΟΣ και αρχηγού του κρυφοχρυσουαγίτικου «δικαίου ελλήνων» που στο παρελθόν έχει δημόσια προτείνει να πυροβολούνται οι μετανάστες. Το τελευταίο διάστημα, η συγκεκριμένη παράταξη επιχειρεί να εμφανιστεί σε διάφορες πόλεις, με κύριες αναφορές στην αντιμεταναστευτική πολιτική, στις ένοπλες δυνάμεις, στην εκκλησία και στο τρίπτυχο "Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια". Η επίθεση είχε ως αποτέλεσμα το σπάσιμο της πρόσοψης των γραφείων καθώς και την πρόκληση υλικών ζημιών στο εσωτερικό τους, ενώ σε καμία περίπτωση δεν υπήρξε κίνδυνος πυρκαγιάς όπως αναφέρουν τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ. Η προσπάθεια της "Ελληνικής Λύσης" και οποιασδήποτε άλλης ακροδεξιής-εθνικιστικής-φασιστικής ομάδας να κερδίσει χώρο στο δημόσιο πεδίο -με αφορμή και την ανακίνηση του λεγόμενου "μακεδονικού ζητήματος" θα πέσει στο κενό. Ήδη, το αναρχικό και αντιφασιστικό κίνημα έστειλε ένα πρώτο σαφές μήνυμα σχετικά με την αντιμετώπιση που θα έχει αυτή η νέα ακροδεξιά ομάδα. Από την

επίθεση που πραγματοποιήθηκε την προηγούμενη εβδομάδα στο γραφείο της και από το μπλοκάρισμα των εγκαταστάσεων των γραφείων από περίπου 35 αναρχικούς και αναρχικές, έγινε φανερό ότι η παρουσία τους δεν θα γίνει ανεκτή και ότι σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να επιτρέψουμε την επιβολή του κοινωνικού εκφασισμού αφήνοντας τις πόλεις μας να γίνουν ορμητήρια για τη διάχυση του μίσους και του ρατσισμού στην κοινωνία.

Σήμερα, όπου η ακροδεξιά και φασιστική πτυχή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, η πιο ακραία έκφανση του εκμεταλλευτικού συμπλέγματος κράτους και κεφαλαίου διευρύνεται στο πλαίσιο της «Ευρώπης-Φρούριου», η απομόνωση των φασιστών και η σύγκρουση μαζί τους σε κάθε σημείο του κοινωνικού πεδίου αποκτά ακόμα μεγαλύτερη σημασία. Από τη Δυτική και Κεντρική Ευρώπη μέχρι τα Βαλκάνια, η εμφάνιση των φασιστών στους δρόμους, η απροκάλυπτη συσχέτισή τους με το βαθύ κράτος και η χρησιμότητά τους στην επιβολή των καθεστωτικών επιλογών κάνουν ακόμα πιο ορατή και επιβεβλημένη την αναγκαιότητα εγρήγορσης απέναντι στις παρακρατικές φασιστικές ομάδες. Την αναγκαιότητα της οργάνωσης του αγώνα και της συγκρότησης πολιτικών, κοινωνικών και ταξικών μετώπων πάλης σε μία αντιπαράθεση που η έκβασή της θα είναι καθοριστική για την εξέλιξη των αγώνων ενάντια στην επιβολή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

Δεν ξεχνάμε τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα στις 18 Σεπτεμβρίου 2013 στο Κερασίни.

Δεν ξεχνάμε τις εκατοντάδες δολοφονικές επιθέσεις σε βάρος προσφύγων και μεταναστών. Ούτε τις δεκάδες θρασύδειλες επιθέσεις σε καταλήψεις, σε αυτοδιαχειριζόμενους χώρους και σε αναρχικούς, αριστερούς και αντιφασίστες αγωνιστές.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στην κατάληψη παλιού νεκροτομείου στην Αλεξ/πολη που πρόσφατα δέχτηκε εμπρηστική επίθεση από φασίστες.

Από τα διεθνιστικά και αντιφασιστικά οδοφράγματα της Καμάρας και των Προπουλαίων, από τη μεγαλειώδη διεθνιστική αντιφασιστική διαδήλωση αλληλεγγύης στην κατάληψη Libertatia χιλιάδων αγωνιστών στις 10 Μάρτη στη Θεσσαλονίκη μέχρι τις δεκάδες μικρές και μεγάλες αντιφασιστικές κινητοποιήσεις σε ολόκληρο τον ελλαδικό χώρο, στα Βαλκάνια, τη δυτική Ευρώπη και την Αμερική...

**ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΓΕΝΝΟΥΝ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ**

**5 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ... ΔΕΝ ΤΣΑΚΙΣΑΜΕ
ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ
ΠΑΥΛΟΥ ΦΥΣΣΑ ΑΠΟ ΧΡΥΣΑΥΓΙΤΕΣ**

NO PASARAN!

Απέναντι στον πόλεμο, τον εθνικισμό και το φασισμό
ΒΥΤΑΣΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ Ο ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΣ ΔΙΟΝΑΣ
ΠΑΛΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΧΑΡΙΣΤΕΥΝΟΡΑ ΚΑΙ ΚΡΑΤΗ
ΠΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ
ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΣΜΟ

Δευτέρα 17/9, 19:30, Επί τα Πρώτα
Προβολή του ντοκιμαντέρ:
«Χρυσή Αυγή: προσωπική υπόθεση»

Τρίτη 18/9, 18:00, πλ. Γεωργίου
Αντιφασιστική/Αντικρατική
Συγκέντρωση-Πορεία

αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππος" - μέλος Α.Π.Ο. και σύντροφος/ισσες
επιστολή: v4b@19.00-22.00 στον αριθμό 6979961996 Επί τα Πρώτα: 340g.1904d@antennas.com | mail: d_sprod@hotmail.com

**ΝΑ ΣΥΝΤΡΙΨΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ
ΧΤΙΖΟΝΤΑΣ ΕΝΑ ΠΛΑΤΥ, ΟΡΙΖΟΝΤΙΟ
ΚΑΙ ΑΝΤΙΘΕΣΜΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΙ
ΤΑΞΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΠΟΥ ΝΑ ΣΤΟΧΕΥΕΙ
ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ
ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ**

**αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππος"/
ΑΠΟ & συντρόφισσες - σύντροφοι**

Φωτογραφία από την αντιφασιστική συγκέντρωση-αποκλεισμό των γραφείων του ακροδεξιού Βελόπουλου στην Πάτρα στις 12/9 (ημέρα που ήταν προγραμματισμένα τα εγκαίνια). Στη συγκέντρωση συμμετείχαν περίπου 40 σύντροφοι και συντρόφισσες.

ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΚΛΑΔΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ ΑΠΕΡΓΙΑΣ 1^{ΗΣ} ΝΟΕΜΒΡΗ

Η κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα εντείνεται μέσα από τις πολιτικές αναδιάρθρωσης που πλήττουν καθημερινά την μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία ενώ οι διαχειριστές της εξουσίας προσφεύγουν ξανά στο εμπόριο ελπίδας υποσχόμενοι την έναρξη μιας περιόδου ευημερίας. Η προπαγάνδα περί καπιταλιστικής ανάπτυξης και κερδοφορίας δεν μπορεί να σημαίνει τίποτα περισσότερο από την επίταση της εκμετάλλευσης, της καταστολής, των κοινωνικών και ταξικών αποκλεισμών, την υποτίμηση της εργασίας, την καλλιέργεια του κοινωνικού κανιβαλισμού και την λεηλασία της φύσης.

Η επίθεση που εξαπολύουν τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά στους από τα κάτω έρχεται να πάρει μορφή μέσα από τις συνθήκες εκμετάλλευσης που επιβάλλουν, από τα αντικοινωνικά και αντιεργατικά μέτρα που προωθούν και από την καταστολή κάθε κοινωνικής και ταξικής αντίστασης ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα. Διαμορφώνεται με αυτόν τον τρόπο μια ζοφερή πραγματικότητα μέσα στην οποία καλλι-

εργούνται οι όροι κοινωνικής εξαθλίωσης και ανέχειας αλλά και οι συνθήκες εξάιρεσης και εξόντωσης των αδύναμων και όσων αντιστέκονται, από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών μέχρι την δολοφονία του Ζακ. Η εργοδοτική αυθαιρεσία και τρομοκρατία, οι εργατικές δολοφονίες που βαφτίζονται εργατικά ατυχήματα, η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, η απελευθέρωση των απολύσεων, τα εξαντλητικά ωράρια, το άνοιγμα των μαγαζιών τις Κυριακές, οι «λευκές» νύχτες, οι «μαύρες» Παρασκευές, οι πλειστηριασμοί 'α κατοικίας, οι συλλήψεις απολυμένων εργατών και η προσπάθεια εγκληματοποίησης της συνδικαλιστικής οργάνωσης και δράσης (δώξεις ΣΣΜ) αποτελούν παραδείγματα της ολοένα και εντονότερης επίθεσης των κυρίαρχων στα πληβειακά στρώματα. Σε συνέχεια της εξαθλίωσης των από τα κάτω επικυρώνονται διατάξεις σχετικά με την απεργία, δυσχεραίνοντας την κήρυξή της από πρωτοβάθμια σωματεία και τα σωματεία βάσης, ενώ η γραφειοκρατική συνδικαλιστική ηγεσία κηρύσσει απεργία σε συνεργασία με εργοδοτικούς φορείς, απαξιώνοντάς την και επιχειρώντας να αποδυναμώσει αυτό το όπλο που έχουν στα χέρια τους η κοινωνία και οι εργάτες.

Απέναντι στην επίθεση του χρεοκοπημένου κόσμου κράτους και καπιταλισμού που επιβάλλει την φτώχεια, την εξαθλίω-

ση, την εξατομίκευση και τους πλαστούς διαχωρισμούς ανάμεσα στους ανθρώπους της τάξης μας, επιλέγουμε να αγωνιστούμε από τα κάτω όλοι μαζί, ντόπιοι, μετανάστες, φοιτητές, μαθητές, εργαζόμενοι και άνεργοι. Η μόνη πραγματική προοπτική για να ζήσουμε με αξιοπρέπεια είναι η οργανωμένη κοινωνική και ταξική απειθήση των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων για την ανατροπή του κόσμου της εξουσίας, μέσα από συλλογικούς αγώνες, με πυξίδα την οικοδόμηση μια κοινωνίας ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Ενάντια στην εργοδοτική τρομοκρατία και την κρατική καταστολή προτάσσουμε την ταξική αλληλεγγύη, υπερασπιζόμαστε την απεργία, παίρνουμε την ζωή στα χέρια μας.

Στηρίζουμε την διακλαδική και από τα κάτω απεργία της 1ης Νοέμβρη.

Ακδημόνευτοι, αδιαμεσολάβητοι κοινωνικοί και ταξικοί αγώνες μέχρι την παγκόσμια Κοινωνική Επανάσταση.

Οργάνωση και αγώνας για την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό.

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΧΡΕΟΚΟΙΤΗΜΕΝΟ ΚΟΣΜΟ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

Οκτώ χρόνια μετά την υπαγωγή του κράτους σε καθεστώς διεθνούς οικονομικού ελέγχου, στο πλαίσιο επίτασης της κρατικής και καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης, οι συμφωνίες του ελληνικού κράτους με την Ε.Ε. και το ΔΝΤ, τα μνημόνια και το πλήθος των αντικοινωνικών και αντιεργατικών μέτρων είναι πλέον νόμοι του κράτους. Είναι τα νέα εργαλεία εκμετάλλευσης, καταπίεσης και ελέγχου της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας από τα οικονομικά και τα πολιτικά αφεντικά. Η παρούσα συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αποτελεί τον καλύτερο εκπρόσωπο και εκφραστή τόσο αυτής της συνολικής επίθεσης όσο και της κυρίαρχης κρατικής αντίληψης για “ταξική συνεργασία”, “κοινωνική ειρήνευση” και “εθνική ανάπτυξη”. Μία αντίληψη που σήμερα η πολιτική διαχείριση, και εν όψει εκλογών, την εκφράζει και πάλι μέσα από το खुδαίο εμπόριο ελπίδας περί «ελάφρυνσης των βαρών», καλλιεργώντας αυταπάτες ότι ο επιβαλλόμενος κρατικός και καπιταλιστικός τρόπος οργάνωσης της κοινωνίας μπορεί να εξανθρωπιστεί. Ταυτόχρονα, η προπαγάνδα

περί καπιταλιστικής ανάπτυξης και κερδοφορίας είναι αποκαλυπτική για τις στοχεύσεις των αφεντικών, καθώς οικονομική ανάπτυξη του κεφαλαίου σημαίνει για όλους τους από τα κάτω επίταση των κοινωνικών και ταξικών αποκλεισμών, ιδιωτικοποιήσεις, εμπορευματοποίηση αγαθών και κοινωνικών αναγκών, φτηνή εργασία, συνθήκες άγριας εκμετάλλευσης, αναλώσιμοι εργάτες, καταστροφή και λεηλασία της φύσης. Ο κόσμος του κράτους και του καπιταλισμού βρίσκεται σε σήψη, δεν μπορεί να δώσει απαντήσεις στις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες και δεν έχει να υποσχεθεί τίποτε άλλο παρά περισσότερο εξαθλίωση, φτώχεια, καταπίεση, κανιβαλισμό, πόλεμο και θάνατο. Απέναντι στην ανάθεση, τον φόβο και τη μοιρολατρία είναι απαραίτητο οι καταπιεσμένοι και εκμεταλλευόμενοι να αγωνιστούμε συλλογικά και από τα κάτω ενάντια στους δυνάστες μας, να αναλάβουμε την ευθύνη και να πάρουμε στα χέρια μας τη ζωή και τον αγώνα για έναν νέο κόσμο κοινωνικής και ταξικής ισότητας και δικαιοσύνης.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΧΩΡΟ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ, ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ, ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

Η προώθηση των διαδικασιών της κρατικής και καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης εντείνει με γοργούς ρυθμούς τόσο τις συνθήκες υποταγής και το βάθεμα των κοινωνικών και ταξικών αποκλεισμών (σε περίθαλψη, εκπαίδευση, μεταφορές, στέγαση, κλπ.) της πλειοψηφίας, όσο και την επίθεση στον κόσμο της εργασίας με την ολοένα και μεγαλύτερη όξυνση των συνθηκών εκμετάλλευσης. Η επίθεση αυτή συντελεί στην εγκαθίδρυση ενός μεσαίωνα στην εργασιακή πραγματικότητα. Η εργοδοτική αυθαιρεσία σε συνδυασμό με την απελευθέρωση των απολύσεων επιτείνουν την επισφαλή και «μαύρη» εργασία, εντείνουν σε ακραίο βαθμό την εκμετάλλευση χιλιάδων εργαζομένων και θέτουν στο προσκήνιο τον διαρκή εκβιασμό της ανεργίας, την ίδια στιγμή που τα εξαντλητικά ωράρια οδηγούν στην συνεπακόλουθη μείωση ως και εκπνδένιση του ελεύθερου

χρόνου όσων εργάζονται. Οι δολοφονίες και το τσάκισμα εργατών/τριών στα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς συνεχώς αυξάνονται (μόνο το πρώτο επτάμηνο του 2017, 40 εργαζόμενοι έχασαν τη ζωή τους, ενώ δηλώθηκαν συνολικά 4.016 εργατικά ατυχήματα) στο βωμό της καπιταλιστικής και κρατικής κερδοφορίας και ανάπτυξης, ενώ η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων και εργατικών κεκτημένων κατακερματίζει τις ταξικές αντιτάσεις και αποδυναμώνει τις συλλογικές διεκδικήσεις στους χώρους εκμετάλλευσης. Το άνοιγμα των μαγαζιών τις Κυριακές σε εμπορικές ζώνες που χαρακτηρίζονται τουριστικές λειτουργεί ως προθάλαμος για την δημιουργία ενός μοντέλου ευέλικτης και πειθαρχημένης εργασίας. Παράλληλα, η καθιέρωση σε ευρεία κλίμακα του θεσμού της μαθητείας (για παράδειγμα αποφοίτων ΕΠΑΛ στα μέσα μαζικής μεταφοράς), της ενοικιαζόμενης και των υπόλοιπων μορφών ελαστικής-επισφαλούς εργασίας, δημιουργεί μια συνθήκη εργαζόμενων πολλών ταχυτήτων, με αποτέλεσμα την καλλιέργεια συνθηκών κανιβαλισμού στους χώρους δουλειάς και την υποχώρηση της ταξικής αλληλεγγύης. Απέναντι στην εξατομίκευση, τον κανιβαλισμό και τους πλαστούς διαχωρισμούς ανάμεσα στους ανθρώπους της τάξης μας, όλοι μαζί ντόπιοι, μετανάστες, νεολαίοι, φοιτητές, μαθητές, εργαζόμενοι και άνεργοι να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας, να αγωνιστούμε συλλογικά, αυτοοργανωμένα και αδιαμεσολάβητα. Απέναντι στον κόσμο του κράτους και του καπιταλισμού που οργανώνει από τα πάνω και ιεραρχικά την κοινωνική ζωή, τρέφεται από την αδικία, αναπαράγει τις ταξικές αντιθέσεις και τους αποκλεισμούς και νόμος του είναι το δίκαιο του ισχυρού, να οργανώσουμε τον αγώνα μας στη βάση με οριζόντιες διαδικασίες σε κάθε χώρο εκμετάλλευσης, στις γειτονίες, στα σχολεία και τις σχολές. Να δημιουργήσουμε νέες αυτοοργανωμένες πρωτοβουλίες πολιτικού, ταξικού και κοινωνικού αγώνα και να δυναμώσουμε με τη συμμετοχή μας τα σωματεία βάσης, τις συνελεύσεις γειτονίας. Να αρνηθούμε να ζήσουμε σαν δούλοι, να οργανώσουμε την κοινωνική και ταξική αντεπίθεσή μας απέναντι σε κράτος και αφεντικά, με βάση τις αξίες της ισότητας, της συμμετοχής, της αλληλοβοήθειας, της αλληλεγγύης, με βάση τις αξίες του νέου κόσμου που θέλουμε να ζήσουμε.

Η ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΕΣ

Βασική προϋπόθεση για το προχώρημα των πολιτικών αναδιάρθρωσης και την εφαρμογή τους είναι ο ίδιος ο κοινωνικός μετασχηματισμός, η αλλαγή της κοινωνικής

συνείδησης, η εξουδετέρωση των κοινωνικών και ταξικών αντιτάσεων. Κράτος και κεφάλαιο επιχειρούν είτε να αποσπάσουν την κοινωνική συναίνεση μέσω των πολιτικών ενσωμάτωσης και της ανάθεσης, είτε να καθυποτάξουν κάθε φωνή που αρθρώνεται ενάντια στους επιθετικούς σχεδιασμούς τους μέσω της καταστολής των κοινωνικών και ταξικών αγώνων. Οι πολιτικοί διαχειριστές της εξουσίας αφενός προσπαθούν να δημιουργήσουν συνθήκες κοινωνικής ειρήνευσης και ταξικής συνεργασίας και αφετέρου να διαμορφώσουν τους όρους της άγριας κρατικής κατασταλτικής επίθεσης απέναντι στα πληθειακά στρώματα και σε όσους αγωνίζονται ενάντια στην εκμετάλλευση και την υποταγή. Απεργίες κηρύσσονται παράνομες και καταχρηστικές, τα ΜΑΤ χτυπούν διαδηλωτές, απεργούς, συνδικαλιστές, στοχοποιούν και προσαγάγουν εργαζόμενους, εισβάλλουν σε εργοστάσια, χτυπούν μαζί με μπράβους της εργοδοσίας απολυμένους και τους συλλαμβάνουν, ενώ ταυτόχρονα ποινικοποιείται και επιχειρείται να εγκληματοποιηθεί η συνδικαλιστική οργάνωση και δράση (διώξεις περί «εκβιασμού» και «κινδύνου του πολιτεύματος» εναντίον μελών του Σωματείου Σερβιτόρων Μαγειρών). Στην ίδια κατεύθυνση αυτής της κατασταλτικής επίθεσης έρχεται από τη μια να προστεθεί η τροποποίηση διατάξεων σχετικών με την απεργία από την κυβέρνηση τον προηγούμενο Φλεβάρη, δυσχεραίνοντας τους όρους κήρυξής της από τα πρωτοβάθμια σωματεία και τα σωματεία βάσης, και από την άλλη η κήρυξη απεργίας από τους εργατοπατέρες της συνδικαλιστικής ηγεσίας τον Μάη και σε συνεργασία με εργοδοτικούς φορείς. Μία κίνηση με στόχο όχι μόνο την απονοματοδότηση της απεργίας -που αποτελεί όπλο στα χέρια του παγκόσμιου εργατικού και επαναστατικού κινήματος- που διαχρονικά η κρατική, κυβερνητική και φιλοεργοδοτική ηγεσία της ΓΣΕΕ προωθεί αλλά και τον ευτελισμό της, με μοναδικό αποτέλεσμα τον αυτοεξευτελισμό της ίδιας της ΓΣΕΕ. Απέναντι στην κρατική καταστολή και την εργοδοτική τρομοκρατία, να προτάξουμε την ταξική αλληλεγγύη σε κάθε χώρο εκμετάλλευσης. Συλλογικά, μαχητικά και από τη βάση να υπερασπιστούμε το δίκαιο και την ευθύνη μας να αγωνιζόμαστε για την κοινωνική και ταξική χειραφέτηση και να περιφρουρήσουμε τα όπλα μας, όπως είναι η απεργία που έχει κατακτηθεί με το αίμα εκατομμυρίων πληθείων αυτού του κόσμου.

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΝΕΟ ΚΟΣΜΟ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

Η ιστορία των κοινωνικών και ταξικών κινήματων που διεκδίκησαν και πάλεψαν για έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση μας δείχνει πως οι προλετάριοι

δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από τους θεσμούς, τα κοινοβούλια, τις εκλογές, τις γραφειοκρατικές συνδικαλιστικές ηγεσίες και τους διαμεσολαβητές της ταξικής πάλης. Ό,τι έχουμε να κερδίσουμε εμείς, οι από τα κάτω του κόσμου, θα είναι αποτέλεσμα των πλατιών, οργανωμένων στη βάση, μαχητικών και ριζοσπαστικών αγώνων μας. Μόνο η συνολική ανατροπή του κράτους και του καπιταλισμού, η κοινωνική απαλλοτρίωση του πλούτου που εμείς οι ίδιοι παράγουμε και απομυζά μία κάστα εξουσιαστών και η παγκόσμια κοινωνική επανάσταση για έναν νέο κόσμο κοινκτημοσύνης, αλληλεγγύης και ελευθερίας μπορούν να δικαιώσουν τους πόθους και τις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων. Για όλους εμάς τους εργαζόμενους, άνεργους, νεολαίους, ντόπιους και μετανάστες είναι απαραίτητο το ξεπέραςμα κάθε απογοήτευσης και πτοπάθειας, είναι απαραίτητη η συμμετοχή και η οργάνωσή μας σε κάθε κοινωνικό χώρο, σε κάθε χώρο εκμετάλλευσης. Η μόνη πραγματική προοπτική για να ζήσουμε με αξιοπρέπεια ως ίσοι σε μία κοινωνία ίσων είναι να αγωνιστούμε με πίστη στο δίκαιο της ελευθερίας απέναντι στα δεσμά της οργανωμένης εξουσίας κράτους και καπιταλισμού, να οργανώσουμε τον αγώνα από τα κάτω για την ανατροπή τους με βάση τις αξίες του νέου κόσμου για τον οποίο αγωνιζόμαστε, έναν κόσμο της Ελευθερίας, της Ισότητας, της Αλληλεγγύης.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Στηρίζουμε τη διακλαδική και από τα κάτω απεργία της 1ης Νοεμβρίου

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

απεργιακή κουζίνα στην πλατεία Εξαρχείων, μετά τη διαδήλωση

ΕΝΑΝΤΙΑ
 στη θανάσιμη υποταγή της ίδιας μας της ζωής
 στις απεργιακές συνθήκες δουλειάς, κοινωνικού αποκλεισμού,
 φτώχειας και ανέχειας που επιβάλλουν κράτος και κεφάλαιο
 στις εργατολόγους προφορές και τις συνδικαλιστικές γραφειοκρατικές ηγεσίες

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΟΠΛΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

1η ΝΟΕΜΒΡΗ
 ΔΙΑΚΛΑΔΙΚΗ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΑ
 ΚΑΤΩ ΑΠΕΡΓΙΑ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΗ ΒΑΣΗ - ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ & ΠΟΡΕΙΑ
ΧΑΥΤΕΙΑ 12:00

ΣΥΝΔΕΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ

ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΤΗΝ ΔΙΑΚΛΑΔΙΚΗ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ 1^{ΗΣ} ΝΟΕΜΒΡΗ

Στην απεργία σύντροφε
 Μην πας να δουλέψεις
 Άσε κάτω τα εργαλεία
 Είναι ώρα να παλέψεις
 Στην απεργία, εκατό, στην απεργία, χίλιοι,
 Στην απεργία, μάνα, πάω κι εγώ.
 Στην απεργία, εκατό, στην απεργία, χίλιοι,
 Εγώ γ' αυτούς, μάνα, κι αυτοί για μένα.

[A la Huelga, ισπανικό εργατικό τραγούδι]

Τέσσερα χρόνια μετά τις εκλογές του χειμώνα του 2015 η σημερινή συνθήκη μας βρίσκει αντιμέτωπους με μία κατάσταση ολοένα και πιο ζοφερή στο κοινωνικό και ταξικό πεδίο. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έχοντας εκπληρώσει ένα μεγάλο μέρος των υποχρεώσεων της ως προς το, εγκώριο και μη, Κεφάλαιο, έχει κατορθώσει να περάσει όλα εκείνα τα μέτρα που οι προηγούμενες κυβερνήσεις δεν μπόρεσαν καθώς βρέθηκαν αντιμέτωπες με τις διεκδικήσεις και τους αγώνες των από τα κάτω, την πυκνή πολιτική περίοδο που ακολούθησε την εξέγερση του Δεκέμβρη '08.

Το πλαίσιο της ολομέτρητης επίθεσης του κράτους και του κεφαλαίου στα πληθειακά στρώματα περιλαμβάνει την κατάργηση της Κυριακάτικης Αργίας, την εφαρμογή καταναλωτικών θεσμών όπως οι «Λευκές Νύχτες» και οι «Μαύρες Παρασκευές», το χτύπημα στις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, την εξάπλωση των ελαστικών μορφών εργασίας με τις θριαμβολογίες για την πλασματική μείωση της ανεργίας που συνοδεύει αυτή την ελαστικοποίηση της εργασίας, την επίθεση στο ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό των εργαζομένων και την αύξηση των εργατικών «ατυχημάτων», για τα οποία πλέον η ευθύνη δεν βαρραίνει τον εργοδότη. Τελευταίο στιγμιότυπο σε αυτό το κρεσέντο αποτελούν οι πλειστηριασμοί πρώτης κατοικίας και η περιστολή του δικαιώματος κήρυξης απεργίας από τα σωματεία. Μία κίνηση η οποία θέτει εμπόδια και ουσιαστικά καταργεί την απεργία, καθώς για την κήρυξή της απαιτείται πλέον το 50% των οικονομικά τακτοποιημένων μελών του σωματείου.

Συνεπικουρικά ως προς την πολιτική της κυριαρχίας, την οποία διεκπεραιώνει το πολιτικό προσωπικό της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, είναι η στάση και η δράση των ξεπουλημένων στο Κεφάλαιο συνδικαλιστών εργατοπατέρων των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Η δημιουργία του νέου μορφώματος της λεγόμενης «Κοινωνικής Συμμαχίας», δηλαδή ένα όχημα των εργοδοτών με πρόταγμα την ταξική συνεργασία μεταξύ των εκμεταλλευτών και των εκμεταλλευομένων, έχει σκοπό να διεμβολίσει τις απεργίες, γεγονός που αναδεικνύει περίτρανα τον φιλοεργοδοτικό ρόλο της ΓΣΕΕ. Είναι φανερό ότι σε συνέχεια της στάσης της στο δημοψήφισμα του 2015, η ΓΣΕΕ περνάει σε ένα άλλο επίπεδο, αυτό της ξεκάθαρα και ανοιχτά εχθρικής θέσης απέναντι στο κοινωνικό και ταξικό κίνημα. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο προκηρύχθηκε η γενική απεργία της 30 του Μάη φέτος, από κοινού με τα αφεντικά (εργοδοτικοί φορείς και επιμελητήρια).

Από την άλλη, συμπληρωματική εικόνα αποτελούν οι κινήσεις της κυρίαρχης τάξης να αναβαθμίσει την εμπλοκή του ελληνικού κράτους στους διακρατικούς ανταγωνισμούς, μέσω της αύξησης της πρόσδεσής του στο άρμα του ΝΑΤΟ, τόσο στα Βαλκάνια (κύρια αιχμή η επίλυση του «Μακεδονικού») όσο και στην νοτιοανατολική Μεσόγειο (όξυνση της αντιπαράθεσης με το τουρκικό κράτος, ενόψει της εκμετάλλευσης των πλουτοπαραγωγικών πηγών στο Αιγαίο), συνθέτοντας με τον τρόπο αυτό το συνολικότερο πλαίσιο της επίθεσης της κυριαρχίας στις ζωές μας. Οι πληβείοι καλούνται να ευθυγραμμιστούν με τις επιδιώξεις του εκάστοτε κράτους και να δώσουν μέχρι και τη ζωή τους για τα συμφέροντα των αφεντικών, ντόπιων και πολυεθνικών. Στο εσωτερικό των κοινωνιών κατασκευάζονται οι εσωτερικοί εχθροί, μέσω της προμοδότησης του εθνικισμού από το κράτος και το κεφάλαιο, προς εκπλήρωση των συμφερόντων τους. Αυτό το οποίο επιφυλάσσει η κυριαρχία για όσους αντιστέκονται στην καπιταλιστική βαρβαρότητα είναι μία διαρκώς αυξανόμενη σε ένταση καταστολή με διώξεις, περιστολή δικαιωμάτων και στοχοποίηση τόσο από το επίσημο κράτος όσο και από το μακρύ του χέρι, το φασιστικό παρακράτος (φασίστες μπράβοι στην υπηρεσία των αφεντικών σε εργατικές κινητοποιήσεις, όπως στην COSCO στον Πειραιά κ.α.).

Είναι πρόδηλο ότι μετά και την εμπειρία των τεσσάρων χρόνων διαχείρισης της εξουσίας από τα αριστερά δεκανίκια της, οι από τα κάτω δεν έχουν τίποτα άλλο να προσμένουν από άλλη μία ανάθεση των συμφερόντων, των προσδοκιών και των αναγκών τους σε κάποιον άλλο επίδοξο εκφραστή. Όση ματωμένη ανάπτυξη κι αν υπόσχονται, όσα μνημόνια κι αν σκίσηκαν, το ερώτημα παραμένει: Καπιταλισμός ή Κοινωνική Επανάσταση.

Μια πρώτη απάντηση θα δοθεί από τους από τα κάτω και είναι η απεργία της 1ης Νοέμβρη. Αυτοοργανωμένα, με όρους ισότητας και ελευθερίας, μέσω των σωματείων βάσης των εργαζομένων αγωνιζόμαστε ενάντια στην υποτίμηση και την εξαθλίωση της ζωής μας. Οφείλουμε να αγωνιστούμε με σαφή προσανατολισμό, να κάνουμε μέσα από τον συνεχή και οργανωμένο αγώνα τις απεργίες ξανά επικίνδυνες για το κράτος και τα αφεντικά. Με οργάνωση στη βάση, οριζόντια και αντιεραρχικά σχήματα και από τα κάτω συνελεύσεις γειτονιών, μαζί με φοιτητές, μαθητές, εργαζόμενους, άνεργους, να δώσουμε στους χώρους εργασίας, τα σχολεία και τις σχολές, τη μάχη του ταξικού και κοινωνικού αγώνα. Με πιξίδα την οικοδόμηση ενός κόσμου ισότητας, ελευθερίας και αλληλεγγύης.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΑΤΑΞΙΚΗ, ΑΝΑΡΧΙΚΗ, ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΑΠΟ ΠΑΝΩ ΣΑΣ
ΔΙΑΚΛΑΔΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ 1/11 | 12:00| ΚΑΜΑΡΑ

Συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό «Μαύρο & Κόκκινο», μέλος της Α.Π.Ο

1η ΝΟΕΜΒΡΗ
 ΔΙΑΚΛΑΔΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ
 ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΠΟΡΕΙΑ
12.00 ΚΑΜΑΡΑ

...στην απεργία σύντροφε
 μην πας να δουλέψεις
 άσε κάτω τα εργαλεία
 είναι ώρα να παλέψεις
 στην απεργία, εκατό, στην απεργία, χίλιοι,
 στην απεργία, μάνα, πάω κι εγώ.
 στην απεργία, εκατό, στην απεργία, χίλιοι,
 εγώ γ' αυτούς, μάνα, κι αυτοί για μένα.
 [A la Huelga, Ισπανικό Εργατικό τραγούδι]

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ
Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΑΠΟ ΠΑΝΩ ΣΑΣ

Συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης - ΟΣ - ΜΑΥΡΟ & ΚΟΚΚΙΝΟ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ & ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΖΩΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΔΕΣΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΑΓΩΝΑΣ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ & ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

ΔΙΑΚΛΑΔΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΑΠΟ ΤΑ «ΚΑΤΩ»
1η ΝΟΕΜΒΡΗ ΚΑΜΑΡΑ 12:00

Τι περιμένετε; Ή ότι οι κομφορμιστές θα σας κάνουν; Ή ότι οι ελίτες κάθονται να σας ελέγξουν; Ή ότι λένε ότι σας ταϊίνουν; Ή ότι να σας καταβεργιάσουν; Ή από φιλία! Ή να σας προσκαλέσει η τίγρη να της βγάλει τα δόντια, ή τέτοια περιμένετε!

Μπέριτολ Μπερετ

Libertaria - Συλλογικότητα για τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό

Ενημέρωση από τη συμμετοχή μας στην πορεία της 1ης Νοέμβρη

Την Πέμπτη 1η Νοέμβρη πραγματοποιήθηκε η διακλαδική και από τα κάτω οργανωμένη απεργία 7

πραγματοποιήθηκε την 1η Νοέμβρη από τα Χαυτεία, με στάσεις στο Υπουργείο Εργασίας, στον ΣΕΒ και στη Βουλή και ολοκληρώθηκε στα Προπύλαια. Η πορεία με αρκετό κόσμο (2000 διαδηλωτές) και παλμό έδειξε στον δρόμο τις δυνατότητες και τη δυναμική που δημιουργούνται όταν ο αγώνας οργανώνεται από τα κάτω και ακηδεμόνευτα.

σωματείων (ΣΕΦΚ, ΣΜΕΔ, ΣΥΒΧΨΑ, ΣΒΕΜΚΟ, ΣΣΜ, Σωματείο Εργαζομένων στη ΝΟΚΙΑ στην Αθήνα και ΣΒΕΨΥΚΟΙ, ΣΣΜ στη Θεσσαλονίκη).

Με την παρουσία μας στην απεργιακή κινητοποίηση και τα συνθήματα κατά τη διάρκεια της διαδήλωσης επιχειρήσαμε αφενός να αναδείξουμε σε κεντρικό επίπεδο το πρόταγμα της ελεύθερης μετακίνησης αλλά και να το συνδέσουμε με τη διεκδίκηση συλλογικών συμβάσεων σύμφωνα με τις ανάγκες μας.

Ως Συντονισμός Εργαζομένων στις Συγκοινωνίες και Επιβατών για Ελεύθερη Μετακίνηση στηρίζαμε την απεργιακή κινητοποίηση με σχετική ανακοίνωση, η οποία μοιράστηκε και στην προπαγανδιστική κίνηση που πραγματοποιήσαμε στον σταθμό της Ομόνοιας τη Δευτέρα 29/10.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ ΤΩΝ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΕΙΝΑΙ Η ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΠΡΟΪΟΝ

ΓΙΑ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΜΕ ΘΥΣΙΕΣ, ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΟΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

Συντονισμός Εργαζομένων στις Συγκοινωνίες και Επιβατών για Ελεύθερη Μετακίνηση

Με πανό που έγραφε: "Για κράτος και κεφάλαιο δεν κάνουμε θυσίες - Δημόσιες και ελεύθερες οι συγκοινωνίες - Υπερασπιζόμαστε τις βασικές μας ανάγκες" συμμετείχαμε στη διαδήλωση που

ΤΙΣ ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΑΣ ΒΑΖΟΥΜΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ!

Στο πρώτο μας κίόλας κάλεσμα για συμμετοχή σε γενική απεργία και κεντρική απεργιακή πορεία, οκτώ ακριβώς χρόνια πριν, και εφτά μήνες μετά την ψήφιση του πρώτου "Μνημονίου συνεργασίας" μεταξύ του ελληνικού κράτους, του ΔΝΤ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, γράφαμε: "σήμερα, περισσότερο παρά ποτέ, ουτοπία δεν είναι να αγωνιζόμαστε για να ζήσουμε διαφορετικά, ψευδαίσθηση είναι να πιστεύει κανείς ότι μπορούμε να ζήσουμε έτσι!". Στα χρόνια -και στα μνημόνια- που ακολούθησαν, έχοντας την εικόνα μιας ευρύτερης συνθήκης, της συνεχιζόμενης από τουλάχιστον δύο δεκαετίες πριν καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης, και όντας απαρέγκλιτα τμήμα του κοινωνικού - ταξικού ρεύματος που δεν τρέφει αυταπάτες για επίλυση των προβλημάτων μέσα από το ίδιο το σύστημα που τα αναπαράγει και τα διαιωνίζει, ήταν φανερό ότι ούτε θα μπορούσε να μας λυγίσει η ωμή, ανηλεής κατασταλτική βία, ούτε όμως και να θολώσει την κρίση μας η επικείμενη απόσπαση συναίνεσης μέσα από ένα κυδαίο εμπόριο "ελπίδας".

θεση και μακριά από αυταπάτες για "λύσεις" που θα έρθουν από "ειδικούς" και "σωτήρες", με την κοινή πεποίθηση ότι οι απεργίες αποκτούν δυναμική μέσα από την οργάνωση στη βάση. Μέσα από αυτοοργανωμένες δομές, με όλους τους εργαζομένους συμμετοχούς, ώστε να κάνουμε δική μας υπόθεση τη διασφάλιση του ακηδεμόνευτου χαρακτήρα τους και η κατεύθυνσή τους να υπηρετεί τα δικά μας συμφέροντα.

...Καλούμε σε στήριξη και ενίσχυση μιας διαφορετικής απεργίας, που έχει κηρυχθεί για την Πέμπτη 1η Νοέμβρη σε μια σειρά από κλάδους και επιχειρήσεις με αποφάσεις γενικών συνελεύσεων σωματείων, ως αποτέλεσμα της οριζόντιας διεργασίας συντονισμού τους από τον Μάιο. Ενός από τα κάτω οργανωμένου μετώπου προάσπισης εργατικών συμφερόντων και δικαιωμάτων που ξεδιπλώνει αγωνιστικούς σχεδιασμούς χωρίς να επηρεάζεται από τους ελιγμούς και τα παζάρια των γραφειοκρατικών συνδικαλιστικών ηγεσιών των ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ. Με ήδη ορατό αποτύπωμα σε άλλες διεργασίες πολύ ευρύτερες από αυτές των άμεσα εμπλεκόμενων. Ενάντια στη λογική της "ταξικής συνεργασίας" -δηλαδή της ταξικής υποταγής- και των δήθεν κοινών συμφερόντων ανάμεσα στους εργαζόμενους και τα αφεντικά, που δοκιμάζουν, ολόένα και πιο ξεδιάντροπα, να προωθήσουν το τελευταίο διάστημα οι ηγεσίες αυτές με τη

Με όπλο μας την αλληλεγγύη, με αποφασιστικότητα και σθένος ορθώνουμε αναχώματα απέναντι στην ολομέτωπη επίθεση που δεχόμαστε. Αναγνωρίζουμε ποιοι είναι αυτοί που, ως προϋπόθεση αναπαραγωγής της κυριαρχίας τους, υποθάτουν συνθήκες πλαστών διαχωρισμών, ανελέητου ανταγωνισμού, ατομικισμού και αλληλοφαγώματος στο εσωτερικό μας. Είναι οι ίδιοι που δεν σταματούν να εξοπλίζουν το κατασταλτικό τους οπλοστάσιο, φοβούμενοι την συνειδητά ταξική, από τα κάτω οργανωμένη συνάντησή μας στους δρόμους, με την οργή μας στραμμένη προς τη σωστή κατεύθυνση, προς τους πραγματικά υπεύθυνους για τη λεηλασία της ζωής μας. Βάζουμε μπροστά τις δικές μας ανάγκες και ως μέρος του ευρύτερου αγώνα ενάντια στο σύστημα της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης παλεύουμε στο σήμερα με το βλέμμα σταθερά στον ορίζοντα μιας αυριανής κοινωνίας ισότητας και ελευθερίας!

Κοινοί αγώνες ντόπιων, προσφύγων και μεταναστών, εργαζομένων, ανέργων, νεολαίων ενάντια στη φτώχεια, στην εξθλίωση, στον πόλεμο, στον εθνικισμό, στον φασισμό και στο σύστημα που τα παράγει

Πέμπτη 1η Νοέμβρη 2018: στηρίζουμε και ενισχύουμε την οργανωμένη από τα κάτω διακλαδική απεργία (καλούμε στο μπλοκ του Συντονισμού Εργαζομένων στις Συγκοινωνίες και Επιβατών για Ελεύθερη Μετακίνηση)

Συνέλευση Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κυμής/ Πατησίων

διακλαδική απεργία οργανωμένη από τα κάτω

1η Νοέμβρη

- αυξήσεις στους μισθούς και συλλογικές συμβάσεις εργασίας σύμφωνα με τις ανάγκες μας
- ενάντια στις απολύσεις και την εργοδοτική τρομοκρατία

ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ και ΠΟΡΕΙΑ

12:00 Χαυτεία

ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΚΑΛΟΥΝ:

- Σύνδικος Υπαλλήλων Βιβλίου-Κόσμου-Ψηφιακών Μέσων Απτικής
- Σύνδικος Μεταφορών Επιμελητών Διαδρομών
- Σύνδικος Εργαζομένων στα Φροντιστήρια Κοιμητηρίων
- Σωματείο Βάσης Εργαζομένων σε ΜΚΟ
- Σωματείο Στρατιωτών Μαγερών και λοιπών εργαζομένων του κλάδου του επιστημονικού
- Σωματείο Στρατιωτών Μαγερών Θεσσαλονίκης
- Σωματείο Βάσης Εργαζομένων στο Χώρο της Ψυχικής Υγείας και της Κοινωνικής Πρόνοιας
- Σωματείο Εργαζομένων στη ΝΟΚΙΑ Ελλάδος

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΝΑΡΚΟΜΑΦΙΕΣ, ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Το βράδυ της 15ης Σεπτεμβρίου, πυροβολισμοί στα τυφλά από διερχόμενο αυτοκίνητο στη συμβολή των οδών Θεμιστοκλέους και Ερεσού, όπου το τελευταίο διάστημα επιχειρείται να στηθεί άλλη μια ναρκοπιάτσα στην περιοχή, είχαν σαν αποτέλεσμα τον τραυματισμό μιας κοπέλας στο πόδι. Μια ακόμα αντικοινωνική - εγκληματική ενέργεια που έρχεται να προστεθεί σε δεκάδες άλλες (λυστείες, ξυλοδαρμοί, δολοφονίες, πυροβολισμοί, απόπειρες βιασμών, ένοπλες απειλές, ναρκεμπόριο) από τις μαφίες και τις συμμορίες που λυμαίνονται την περιοχή.

Τα Εξάρχεια, μια ιδιαίτερη γειτονιά με αγωνιστική παράδοση στο κέντρο της πόλης και με σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη των ευρύτερων κοινωνικών και ταξικών αγώνων, βρίσκεται το τελευταίο διάστη-

μα σε μια οριακή συνθήκη παρακμής και γκετοποίησης που αναπαράγει ασταμάτητα φαινόμενα εξουσιαστικής βίας του δυνατού απέναντι στον αδύναμο και κανιβαλικές συμπεριφορές μεταξύ των καταπιεσμένων. Φαινόμενα που γιγαντώνονται καθημερινά σε όλες τις γειτονιές ως αποτέλεσμα της βαθιάς κρίσης του πολιτικο-οικονομικού συστήματος οργάνωσης της κοινωνίας. Ωστόσο, στα Εξάρχεια είναι έκδηλο ότι πρόκειται για μια μεταβατική κοινωνική συνθήκη που προωθείται μέσα από κεντρικές πολιτικές του κράτους και αξιοποιείται από το ίδιο ώστε να εκβιάσει την κοινωνική νομιμοποίηση για τη συντριπτική επέμβασή του στην περιοχή. Με σκοπό το τσάκισμα των κοινωνικών, ταξικών, πολιτικών δομών αγώνα και των αντιστάσεων που αναπτύσσονται στην περιοχή, τον ολοκληρωτικό αστυνομικό έλεγχο, την εκδίωξη των φτωχών και απόκληρων κατοίκων της, τον περιορισμό του σημερινού οικιστικού χαρακτήρα της και την οριστική μετατροπή της σε εμπορευματική ζώνη υψηλής καπιταλιστικής κερδοφορίας.

Απέναντι σε αυτή τη συνθήκη, που οδηγεί αναπόδραστα στην ολοκληρωτική επιβολή στην περιοχή, των συμφερόντων της κρατικής - καπιταλιστικής εξουσίας πάνω σε όλους μας, αγωνιζόμενους, ντόπιους, μετανάστες, πρόσφυγες, κατοίκους, επισκέπτες, εργαζόμενους, νεολαίους..., μοναδικό ανάχωμα μπορεί να αποτελέσει μια πλατιά κινητοποίηση του πλήθους των αγωνιστών και των αυτοοργανωμένων κοινωνικών, ταξικών και πολιτικών δυνάμεων που αναφέρονται στην περιοχή αλλά και ευρύτερα, που θα τολμήσει να αναγνωρίσει και να θέσει από κινηματική πλευρά τα προβλήματα και τα αδιέξοδα της κοινωνικής ζωής στη περιοχή σήμερα. Που θα μπορέσει να αντιπαρεταθεί με τις μαφίες και να τις τσακίσει. Που θα σταματήσει να ανέχεται εξουσιαστικές, αντικοινωνικές, συμμορικές, χουλιγκανίστικες και κανιβαλικές επιλογές. Που θα μπορέσει να σταθεί με αγωνιστική αξιοπιστία, κοινωνικό και ταξικό περιεχόμενο απέναντι στην ιδεολογική και κατασταλτική επίθεση του κράτους και στην επέλαση του κεφαλαίου. Που θα μπορεί να κάνει πράξη μέσα στον αγώνα στο σήμερα τα προτάγματα της αλληλεγγύης, της συνύπαρξης και της αυτοοργάνωσης δίνοντας αγωνιστική κατεύθυνση στα τεράστια κοινωνικά ζητήματα και ανοίγοντας το δρόμο για τη συνάντηση με πολλούς περισσότερους.

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Ενημέρωση από την παρέμβαση

Τα γεγονότα που καταγράφονται το τελευταίο διάστημα στην οδό Θεμιστοκλέους, με αποκορύφωμα το λιτσοδύρισμα κατοίκου και τους τυφλούς πυροβολισμούς που έπεσαν από αγνώστους, τραυματίζοντας στο πόδι μια διερχόμενη κοπέλα, αποτέλεσαν αφορμή για μια πρώτη παρέμβαση της συνέλευσης για την επανοικειοποίηση των Εξαρχείων στο συγκεκριμένο σημείο.

Η ανοιχτή συγκέντρωση που πραγματοποιήσαμε στις 5 Οκτωβρίου, απέναντι στους τραμπούκους που έχουν εγκαταστήσει ένα τσιφλίκι βίας και κερδοφορίας από την πώληση ναρκωτικών, είχε την στήριξη περίπου 100 συντρόφων και κατοίκων της περιοχής. Κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης εκδιώχθηκε, με τον τρόπο που του αναλογούσε, γνωστός ναρκέμπορος-θαμώνας της οδού Θεμιστοκλέους, ενώ ταυτόχρονα βρέθηκε και αφαιρέθηκε σακίδιο που περιείχε μαχαίρια, αυτοσχέδια γκλοπ, εργαλεία διαρρήξεων και σακουλάκια συσκευασίας ναρκωτικών.

Η παρέμβαση κατέληξε, με την μορφή διαδήλωσης στην πλατεία Εξαρχείων, όπου και παρέμεινε για λίγη ώρα φωνάζοντας συνθήματα ενάντια στις ναρκοσυμμορίες και τον κανιβαλισμό, καθιστώντας σαφές πως ο αγώνας για να κρατήσουμε τις γειτονιές μας ελεύθερες και ζωντανές συνεχίζεται.

Συνέλευση για την επανοικειοποίηση των Εξαρχείων

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

ενάντια στις ναρκομαφίες
τον κοινωνικό κανιβαλισμό
και την κρατική καταστολή

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΟΚΤΩΒΡΗ 2018
Θεμιστοκλέους και Ερεσού, 6 μ.μ.

**ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ**

Συνέλευση για την επανοικειοποίηση των Εξαρχείων

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ στα Εξάρχεια

με **BAZAAR**
βιβλίων
& μικροφωνική

ΣΑΒΒΑΤΟ 27 ΟΚΤΩΒΡΗ
στο πεζόδρομο
της Θεμιστοκλέους
από τις 1 μ.μ.

οργανωθήσατε, συζητήσατε
οικειοποιήσατε τις
γειτονιές και
αγωνιζόμαστε

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΝΑΡΚΟΜΑΦΙΕΣ
ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Συνέλευση για την επανοικειοποίηση των Εξαρχείων

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΛΙΒΑΝΕΖΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΖΩΡΖ ΑΜΠΝΤΑΛΛΑ που βρίσκεται κρατούμενος για 34 χρόνια στις φυλακές του γαλλικού κράτους

Ο Ζ. Αμπνταλλά δραστηριοποιήθηκε πολιτικά στις αρχές της δεκαετίας του 1970, σε νεαρή ακόμα ηλικία, μέσα από τις γραμμές του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, και αργότερα συμμετείχε στην ίδρυση της Ένοπλης Επαναστατικής Λιβανέζικης Φράξιας. Μέχρι τη σύλληψή του πολέμησε ενάντια στο ισραηλινό κράτος και το καθεστώς κατοχής που επέβαλε σε μεγάλο μέρος των παλαιστινιακών εδαφών και στον νότιο Λίβανο. Ήδη, μετά τον πόλεμο των έξι ημερών το 1967 και τον αραβο-ισραηλινό πόλεμο του 1973, το Ισραήλ είχε επεκτείνει την κυριαρχία του στην παλαιστινιακή γη, και η αυξανόμενη επεκτατικότητά του οδήγησε στην εισβολή του στον νότιο Λίβανο αρχικά και στην προέλασή του λίγα χρόνια αργότερα, το 1982, μέχρι την πρωτεύουσα Βηρυττό και τη σφαγή χιλιάδων παλαιστίνιων στη Σάμπρα και τη Σατίλα.

Μέσα σε αυτή τη συγκυρία και καθώς σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες λαμβάνουν χώρα ενέργειες σε βάρος αμερικανικών και ισραηλινών στόχων στο πλαίσιο διεθνοποίησης του αγώνα, ο Ζ. Αμπνταλλά θα συλληφθεί το 1984 στη Γαλλία κατηγορούμενος για κατοχή πλαστών στοιχείων ταυτότητας και θα καταδικαστεί σε 4 χρόνια φυλάκιση. Κατά τη διάρκεια της κράτησής του, και κάτω από την πίεση των αμερικανικών και ισραηλινών αρχών, θα δικάσεται εκ νέου και θα καταδικαστεί σε ισόβια για την εκτέλεση ενός αμερικανικού στρατιωτικού και ενός ισραηλινού πράκτορα.

Καθ' όλη τη διάρκεια της πολύχρονης φυλάκισής του θα κρατήσει μια συνεπή μαχητική και αγωνιστική στάση συμμετέχοντας σε απεργίες πείνας ως ένδειξη αλληλεγγύης στους κρατούμενους στα λευκά κελιά της Τουρκίας, σε Βάσκους και Παλαιστίνιους πολιτικούς κρατούμενους και θα συνεχίσει να μιλά και να αγωνίζεται για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης από την ισραηλινή κατοχή. Παρά το γεγονός ότι από το 1999 δικαιούται την υφ' όρον αποφυλάκισή του, όλες οι αιτήσεις του απορρίπτονται από το γαλλικό κράτος που

ευθυγραμμίζεται με την εκδικητική απαίτηση του κράτους των ΗΠΑ και του Ισραήλ να παραμείνει φυλακισμένος εξαιτίας της αγωνιστικής του στάσης όλα αυτά τα χρόνια. Η υπόθεση του Αμπνταλλά είναι συνδεδεμένη με τον αγώνα του παλαιστινιακού λαού, ο οποίος στις μέρες μας με μεγάλο κόστος σε ανθρώπινες ζωές επιχειρεί με μαζικές και καθημερινές διαδηλώσεις να σπάσει τον ασφυκτικό αποκλεισμό που έχει επιβληθεί στη Λωρίδα της Γάζας – από γης, αέρος και θάλασσας- με το “τείχος ασφαλείας” που κατασκεύασε το Ισραήλ και τις επιδρομές του ισραηλινού ναυτικού και αεροπορίας. Απέναντι στην επιθετικότητα του ισραηλινού κράτους που διαρκώς κλιμακώνεται με δολοφονίες, φυλακίσεις και βασανιστήρια σε βάρος των Παλαιστίνιων, με τη συνεχή επέκταση των εποικισμών μέσα στα εναπομείναντα παλαιστινιακά εδάφη και με την πρόσφατη μεταφορά της πρωτεύουσας του Ισραήλ στην Ιερουσαλήμ, ο παλαιστινιακός λαός συνεχίζει να μάχεται σκληρά κι επίμονα για την επιβίωση, την αξιοπρέπεια και την ελευθερία του με μόνους συμμάχους του τους αγωνιζόμενους σε ολόκληρο τον κόσμο.

Στις 24 Οκτώβρη ο Ζ. Αμπνταλλά συμπληρώνει 34 χρόνια φυλακισμένος γιατί στρατεύθηκε με όλες του τις δυνάμεις στον δίκαιο αγώνα του παλαιστινιακού λαού, γιατί στάθηκε απέναντι στην ισραηλινή κατοχή και τα εγκλήματα που διαπράττει το κράτος του Ισραήλ και οι σύμμαχοί του, γιατί εξακολουθεί να μάχεται απέναντι στην εκμετάλλευσή και την καταπίεση.

Βρισκόμαστε αλληλέγγυοι στο πλευρό όλων των αγωνιζόμενων σε κάθε μεριά του κόσμου, στους αγώνες των καταπιεσμένων για ελευθερία, ισότητα και αξιοπρέπεια. Και δεν θα αφήσουμε κανέναν αγωνιστή όμηρο στα χέρια του κράτους!

Αναρχική Συλλογικότητα «Κύκλος της Φωτιάς»- μέλος της Α.Π.Ο.

Ενημέρωση για τις κινήσεις αλληλεγγύης στον Ζωρζ Αμπνταλλά στην Πάτρα

Το απόγευμα της Παρασκευής 2 Νοέμβρη πραγματοποιήθηκε η καλεσμένη από την αναρχική ομάδα “δυσήνιος ίππος” και συντρόφους – συντρόφισσες συγκέντρωση αλληλεγγύης στο Ζωρζ Αμπνταλλά μπορστά στο Γαλλικό Ινστιτούτο Πάτρας, στην οδό Φιλοσοπίμενος 54. Συμμετείχαν περίπου 25 άτομα. Η συγκέντρωση κράτησε περισσότερο από μια ώρα, μοιράστηκαν εκατοντάδες κείμενα στους περαστικούς και πετάχτηκαν τρικάκια. Ισχυρή αστυνομική δύναμη προστάτευε το Γαλλικό Ινστιτούτο, το οποίο και αναγκάστηκε να παραμείνει κλειστό για το απόγευμα της Παρασκευής.

Την Τετάρτη 24/10, 2 σύντροφοι από την ομάδα μας συνελήφθησαν έξω από το Γαλλικό Ινστιτούτο την ώρα που έγραφαν συνθήματα αλληλεγγύης στον Λιβανέζο αγωνιστή Ζωρζ Αμπνταλλά. Υπάλληλοι του Ινστιτούτου, όταν τους αντιλήφθηκαν, ειδοποίησαν την αστυνομία, η οποία και τους συνέλαβε έξω από το κτίριο. Αφού κρατήθηκαν για κάποιες ώρες στη ΓΑΔ Αχαΐας, τους ασκήθηκε δίωξη για διακεκριμένη φθορά από κοινού και στη συνέχεια αφέθηκαν ελεύθεροι.

Το βράδυ του Σαββάτου 3 Νοέμβρη, σύντροφοι και συντρόφισσες πραγματοποίησαν παρέμβαση αλληλεγγύης στο Ζωρζ Αμπνταλλά γράφοντας συνθήματα, πετώντας τρικάκια και κόκκινες μογιές στο Γαλλικό Ινστιτούτο Πάτρας.

Οι διώξεις και η τρομοκρατία δεν μας πτοούν. **Στεκόμαστε αλληλέγγυοι σε όσους αντιστέκονται σε κάθε γωνιά του πλανήτη, στους αγώνες των καταπιεσμένων για ελευθερία, ισότητα και αξιοπρέπεια. Και δεν θα αφήσουμε κανέναν αγωνιστή όμηρο στα χέρια του κράτους!**

Αναρχική ομάδα “δυσήνιος ίππος” / Α.Π.Ο.

ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΘΕΣ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΤΑΡΣΙΕΣ ΤΟΥ ΑΥΡΙΟ Απέναντι στον μύθο της δημοκρατίας η εξέγερση παραμένει ζωντανή

«Ενάντια στον θάνατο, απαιτούμε τη ζωή, ενάντια στη σιωπή, τα λόγια και τον σεβασμό, ενάντια στην αμνησία, την μνήμη, ενάντια στην ταπείνωση και την περιφρόνηση, την αξιοπρέπεια, ενάντια στην καταπίεση, την εξέγερση, ενάντια στη σκλαβιά, την ελευθερία, ενάντια στην επιβολή, την δημοκρατία, ενάντια στο έγκλημα, την δικαιοσύνη».

Οι ανυποχώρητοι αγώνες που δόθηκαν συνολικά για την πτώση της επταετούς δικτατορίας των συνταγματαρχών με αποκορύφωμα τη μαζική εξέγερση του Πολυτεχνείου αποτελούν μια μεγάλη παρακαταθήκη στο σήμερα. Οι εξεγέρσεις και οι αγώνες του παρελθόντος δεν αποτελούν απλώς μια σειρά τετελεσμένων γεγονότων αλλά μια πλούσια διαδικασία αντιπαράθεσης, σύγκρουσης και μάχης με την κυρίαρχη τάξη. Αποτελούν κομμάτι της πλούσιας ιστορίας των κοινωνικών και ταξικών αγώνων που έχουν δοθεί, και λειτούργουν ως πυξίδα, τόσο για τους αγώνες του σήμερα, όσο και του αύριο. Συγχρόνως, οι εξεγέρσεις είναι μια διαρκής υπενθύμιση: τίποτα δεν χαρίστηκε από καμία εξουσία, τα πάντα κερδήθηκαν με τους αγώνες. Η εξέγερση του πολυτεχνείου, το 1973, χαρακτηρίστηκε από το σθένος και την αυτοθυσία χιλιάδων αγωνιστών, που παρά την σκληρή καταστολή, τις φυλακίσεις, τα βασανιστήρια, το ξύλο, τις εξορίες και όλες τις κακουχίες, επέλεξαν το δρόμο του αγώνα για ζωή και ελευθερία.

Η 17 Νοέμβρη αποτελεί ημέρα κομβικής σημασίας τόσο για την εξουσία όσο και για αυτούς που αγωνίζονται. Αφ' ενός αναδεικνύει την αέναη προσπάθεια της κυριαρχίας να σβήσει και από την κοινωνική συνείδηση τα όποια εξεγερσιακά χαρακτηριστικά της, αφ' ετέρου συνιστά,

τις τελευταίες τέσσερις δεκαετίες, στιγμή ορόσημο για τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες, όπως αυτοί εκδηλώνονται στον ελλαδικό χώρο από την αρχή της μεταπολίτευσης μέχρι σήμερα. Η εξουσία, ανέκαθεν προσπαθούσε να οικειοποιηθεί γεγονότα που έπαιξαν κεντρικό ρόλο στην εξέλιξη της ιστορίας, αποσιωπώντας κάθε εξεγερσιακή και ριζοσπαστική πτυχή τους, ακριβώς επειδή αυτές οι πτυχές θέτουν σε αμφισβήτηση την κυρίαρχη ιστορική αφήγηση, και πολλές φορές την ανατρέπουν. Μέσα από τους εκπαιδευτικούς, συνδικαλιστικούς και προπαγανδιστικούς μηχανισμούς προωθείται η μετατροπή των εξεγερσιακών γεγονότων των παρελθόντος σε ακίνδυνες γιορτές και παρελάσεις, προκειμένου να διασφαλιστεί η «κοινωνική ειρήνη». Έτσι, κάθε 17 Νοέμβρη οι εξουσιαστές και οι υπάλληλοί τους, μοιρολογούν και τιμούν τα θύματα του αντιδικτατορικού αγώνα με μεγάλη δόση κροκοδείλιων δακρύων, με σκοπό να παρουσιάσουν μια κοινωνική εξέγερση ως ατομικό ηρωισμό. Η ταξική μας μνήμη, όμως, παραμένει ζωντανή και ασυγκίνητη μπροστά σε αυτή την μελοδραματική παράσταση των ισχυρών, γιατί πάντα θα θυμόμαστε τη στράτευση της εγχώριας αστικής τάξης στο πλευρό του φασιστικού καθεστώτος.

Σήμερα, στην εποχή της λυσσαλέας επίθεσης κράτους και κεφαλαίου πάνω σε όλα τα κοινωνικά και ταξικά κεκτημένα και της διάλυση της ζωής της κοινωνικής πλειοψηφίας, πολλά από τα προτάγματα της εξέγερσης του πολυτεχνείου παραμένουν ενοχλητικά και επίκαιρα. Οι αγώνες ενάντια στην κατάργηση του ασύλου και το χαρακτηρισμό του ως «ακαδημαϊκού», οι αγώνες ενάντια στον έλεγχο, την καταστολή και την ποινικοποίηση των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, οι μαθητικοί-φοιτητικοί αγώνες κόντρα στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση και την υποβάθμιση των όρων φοίτησης και ζωής μας, οι αγώνες ενάντια στα μνημόνια, τη διαρκή λιτότητα, τους πλειστηριασμούς, την κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα και οι αγώνες ενάντια στον πόλεμο, τον φασισμό, τον εθνικισμό, την εγκατάσταση και την αναβάθμιση των

στρατιωτικών βάσεων κρατάνε την φλόγα της εξέγερσης του πολυτεχνείου ζωντανή και επίκαιρη. «Το Πολυτεχνείο ζει» ως μια κίνηση για την ανατροπή του καθεστώτος και όχι για τον «εκδημοκρατισμό» του.

Απέναντι στην προσπάθεια αποσείρωσης των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων από κάθε έννοια αγώνα και συλλογικότητας, απέναντι στην ποινικοποίηση κάθε μορφής αντίστασης, να επανοικειοποιηθούμε το πανεπιστήμιο μετατρέποντας το σε ένα ζωντανό κύτταρο αγώνα, ζύμωσης και πολιτικοποίησης. Να γίνουν τα πανεπιστήμια, οι χώροι δουλειάς, τα σχολεία και οι γειτονιές εστίες αντίστασης, διεκδίκησης, αλληλεγγύης, ανυπακοής και απειθαρχίας στα σχέδια των εξουσιαστών.

Να συνδέσουμε και να ριζοσπαστικοποιήσουμε τους αγώνες για την κάλυψη των αναγκών μας και την προώθηση των συμφερόντων μας. Να οξύνουμε τις μικρές αλλά πολύ σημαντικές φοιτητικές ταξικές αρνήσεις που αναπτύσσονται στην πανεπιστημιακή καθημερινότητα. Να ενδυναμώσουμε τις συλλογικές διαδικασίες αγώνα μέσα στο Πανεπιστήμιο (Γενικές Συνελεύσεις, κινητοποιήσεις, κ.α.).

Απέναντι στη ζοφερή πραγματικότητα που βιώνουμε οφείλουμε να πιάσουμε ξανά το νήμα των αγώνων και να διεκδικήσουμε ότι μας ανήκει. Απέναντι στην κουλτούρα της πτωχότητας, της απογοήτευσης και της λογικής ότι τίποτα δεν αλλάζει, να εμπνευστούμε από τους αγώνες του παρελθόντος και να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας. Μέσα από τους αυτοοργανωμένους, συλλογικούς και ακηδεμόνευτους αγώνες και μακριά από κάθε λογική πρωτοπορίας και ανάθεσης που μόνο απονευρώνει και αποδυναμώνει τον αγώνα να φέρουμε στο προσκήνιο τα συμφέροντα, τις ανάγκες και τις επιθυμίες μας. Με όπλο την ταξική αλληλεγγύη να συνδεθούμε με τους αγώνες των εργαζομένων, να οργανωθούμε και να αντισταθούμε απέναντι σε κάθε επίθεση που δεχόμαστε. Δε διεκδικούμε τίποτα λιγότερο από τα πάντα, τα θέλουμε όλα και για όλους!

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

Ελευθεριακό σχήμα Πανεπιστημίου Πατρών

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΜΕ ΟΠΛΟ ΜΑΣ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ MATHITES.GR ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΝΕ, ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΟ ΠΑΝΤΕΙΟ

Την Δευτέρα 29/10 πραγματοποιήθηκε μαθητική πορεία καλεσμένη από τη Συντονιστική Επιτροπή Μαθητών Αθήνας (mathites.gr), η οποία διαχρονικά υποκινείται και οργανώνεται από την ΚΝΕ. Η πορεία ξεκίνησε από τα προπύλαια και κατέληξε στο Πάντειο με σκοπό να γίνει συντονιστική συνέλευση. Στην πορεία συμμετείχε η Συνέλευση Μαθητών/τριών από τον Αναρχικό/Αντιεξουσιαστικό χώρο με δικό της κάλεσμα και μπλοκ, το οποίο πλαισίωσε και η αναρχική φοιτητική συνέλευση Αροδαμός. Κατά

τη διάρκεια της πορείας, δυνάμεις του ΜΑΣ σχημάτιζαν αλυσίδα περιφρούρησης με ξεκάθαρο σκοπό τον αποκλεισμό του αναρχικού/αντιεξουσιαστικού μπλοκ. Μετά το πέρας της πορείας, αποφασίσσαμε να παρευρεθούμε στη συντονιστική συνέλευση που καλούσαν οι διοργανωτές της (mathites.gr), με σκοπό να εκφράσουμε και εμείς τις θέσεις μας πάνω στις εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις που εισαγείται το Υπουργείο Παιδείας, αλλά και την γενικότερη συνθήκη που επικρατεί αυτή τη στιγμή στο μαθητικό-φοιτητικό κίνημα. Όταν

Οι νέες μεταρρυθμίσεις στην παιδεία παραμένουν από το υπουργείο ως κάτι που θα σπυρλώσει τις/τους μαθησιακές διαδικασίες, ωστόσο το μέτρο αυτό έρχεται σε άμεση ρύθμιση με τα υφιστάμενα των μαθητών/των.

Σημειώνεται:

- Απαιτείται άμεση άρση όλων των εισηγίων θα είναι ελεύθερη (χωρίς Πανελλήνιους), θέτοντας ένας κοινό θετικό οικονομικό όρισμα στην αγορά εργασίας.
- Απαιτείται συμπίεση μισθολογικού από τη Γ' Λυκείου και πρωτοκατοίχη του στα μέσα της Γ' Λυκείου, ενώ υπάρχει και ένα τρίτο για όσους επιθυμούν να θέσουν Πανελλήνιους, επιβεβαιώνοντας με επιπλέον όρους τις/τους μαθητ(ρι)δες.
- Μεταφέρετε τις εκδοσιακές εξετάσεις της Γ' Λυκείου σε θέματα Πανελλήνιους. Αντί, έτσι, να αποφασίσει την κατανομή στην προπαγωγή, όπως είναι θέσει ως ποσοστό, δημιουργεί την ανάγκη παρακαταθήκης επιπλέον κριτηριακών κριτηρίων για την αντιμετώπιση των ενδοσχολικών.
- Απαιτείται ο έλεγχος προς την ιδιωτικοποίηση των σχολικών μονάδων.
- Κάθε λόγος για περικοπή από τον γνησιολογικό, ενώ υπάρχει το θέμα κλειστών με τμήμα λυκείου σε 27 και κλειστά διατάσσονται που είναι την δυνατότητα να κληρονομήσει την παιδική και κοινωνική ανεξαρτησία σε μαθητ(ρι)δες η ιστορία. Αντίθετα, υπάρχει μαθητ(ρι)δες, όπως το Αρκετικό.
- Απαιτείται συστομίζοντας μαθητ(ρι)δες να οργανωθούν σε 6 μήνημο, ξεκλειδώνοντας 2 εισαγωγικοί μαθητ(ρι)δες, αφού δημιουργεί 4 κλειστούς, με τον κάθε μαθητ(ρι)δα.
- Δεν υπάρχει στις/τους μαθητ(ρι)δες να επιλέξουν εάν θα κλείσουν σε ανάκληση ελεύθερης πρόσβασης ή σε σχολές που υπάρχουν Πανελλήνιους εξετάσεις, ανάλογα με την εξέλιξη των επιδόσεων τους μέσα στην χρονιά, αφού τους εξαναγκάζει να οργανωθούν την επιλογή τους κατά ΤΕΕ ΤΠΕ (Τμήμα Ελευθέρων Πράξεων - Τμήμα Πρωτοβάθμιας Παιδείας) από τον Οκτώβριο.

ΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΟ 29/10
ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΕ ΠΟΡΕΙΑ
12μμ Προπύλαια (Αθήνα)
12μμ Άγαθος Βενιζέλου(Θεσσαλονίκη)

Συνέλευση Μαθητών/των από τον Αναρχικό/Αντιεξουσιαστικό χώρο
Αναρχικό Μαθητικό Μέτωπο Αιγαίο

η ΣΜΑ/Α πήρε τελικά τον λόγο και επιχείρησε να τοποθετηθεί, καταγγέλλοντας το περιβάλλον φήμωσης και περιθωριοποίησης που αντιμετωπίζει στις πορείες του mathites.gr κάθε πολιτική άποψη παρεκκλίνουσα από αυτή της ΚΝΕ, ξεκίνησαν γιουχαρίσματα και συνθήματα με σκοπό την υποβάθμιση της τοποθέτησής της. Όταν η ΣΜΑ/Α υπερασπίστηκε τη θέση της στη συνέλευση βάζοντας μπροστά το πρόταγμα του αυτοοργανωμένου και αδιαμεσολάβητου αγώνα, η ένταση κορυφώθηκε με την αργαία του μικροφώνου και την απαραίτητη απάντηση από μέρος μας. Ακολούθησε σύγκρουση με την φοιτητική περιφρούρηση της ΚΝΕ, όπου παρά την καθαρή αριθμητική της υπεροχή δεν κατάφερε να διαλύσει την παρουσία μας και εν τέλει αποχώρησε συντεταγμένα από το χώρο της σχολής, ενώ οι σύντροφοι/ισσες αναρχικοί/ές παρέμειναν και υπερασπίστηκαν δημόσια τον λόγο και τη παρουσία τους.

Πρακτικές σαν αυτή δεν αποτελούν κάτι πρωτόγνωρο, αφού τα τρία τελευταία χρόνια όπου η ΣΜΑ/Α παρεμβαίνει στους μαθητικούς αγώνες οι δυνάμεις της ΚΝΕ έχουν επιχειρήσει επανειλημμένως να την αποκόψουν από την υπόλοιπη μαθητική κοινότητα. Πιο συγκεκριμένα, φροντίζουν να αποκλείουν με διάφορους τρόπους την οργανωμένη αναρχική μαθητική παρουσία από το κύριο σώμα των πορειών, να διαγράφουν τις ανακοινώσεις μας που ανεβαίνουν στην υποτιθέμενα ουδέτερη διαδικτυακή πλατφόρμα του mathites.gr και να μας συκοφαντούν συνεχώς χαρακτηρίζοντας μας ως «απολίτικους», «παρακρατικούς» και «μπάχαλους». Παρ' όλες τις προσπάθειες τους, η πολιτική παρουσία και παρέμβαση της ΣΜΑ/Α στους μαθητικούς αγώνες συνεχίζεται αμείωτη. Συνέχεια και κλιμάκωση της παρέμβασης αυτής ήταν και η τοποθέτηση μας στη συντονιστική συνέλευση στο Πάντειο. Η δημόσια έκθεση των πρακτικών φήμωσης και αποκλεισμού που χρησιμοποιεί η ΚΝΕ ήταν που την ανάγκασε να προβεί τελικά σε επιθετικές ενέργειες, τις οποίες όσα ψέματα και αν πει δεν μπορεί να υπερασπιστεί και να δικαιολογήσει πολιτικά. Η πολιτική της ανεπάρκεια είναι που δεν της επιτρέπει να αντικρούσει την όποια αντίθεση σε αυτήν άποψη με επιχειρήματα, παρά μόνο με φωνές, τραμπουκισμούς και βία.

Παρά τον μεγάλο ρόλο που διαδραματίζει η ΚΝΕ στη διοργάνωση αυτών των μαθητικών κινητοποιήσεων, οι μαθητριες/τές που τις πλαισιώνουν στην πλειοψηφία τους δεν εκφράζονται από τέτοιες πολιτικές απόψεις. Αυτό σημαίνει ότι οι κινητοποιήσεις αυτές αποτελούν ένα πεδίο αγώνα μέσα στο οποίο καταφέρνουμε να συναντιόμαστε με την μαθητική κοινότητα στον δρόμο, άσχετα με το ποιος τις διοργανώνει, και αυτός είναι ο κύριος λόγος της σταθερής πολιτικής μας παρέμβασης σε αυτές. Βρισκόμαστε σε αυτές για να μιλήσουμε συνολικά για

όλα τα ζητήματα που προκύπτουν από τις εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις και όχι μερικούς και επιλεκτικά όπως κάνουν αυτοί που τις οργανώνουν. Επιδιώκουμε με τον λόγο και την δράση μας να εκφράζουμε μια παρουσία πολιτική και συγκροτημένη, που έρχεται σε αντίθεση με το γιορτινό και φεστιβαλικό κλίμα που επικρατεί μέχρι τώρα. Μέσα στις πορείες, τις συγκεντρώσεις και τις συνελεύσεις υπερασπιζόμαστε τα προτάγματα του από τα κάτω αγώνα που οργανώνεται μακριά από τον μεσοσιανισμό και τις κομματικές καθοδηγήσεις, μακριά από ιεραρχικές και εξουσιαστικές δομές. Με αυτόν τον τρόπο προσπαθούμε να δημιουργήσουμε ένα ελευθεριακό παράδειγμα οργάνωσης και αγώνα μέσα στις κινητοποιήσεις της μαθητικής κοινότητας. Για όλους αυτούς τους λόγους ήταν που χρησιμοποιήσαμε την απαραίτητη βία υπερασπιζόμενοι/ες τη συνέχεια της παρουσίας, με όρους πολιτικούς και όχι χουλιγκάνικους. Δεν αντιλαμβανόμαστε σαν αυτοσκοπό τη σύγκρουση με τις δυνάμεις της ΚΝΕ, αλλά ως μια απαραίτητη συνθήκη όταν καλούμαστε να υπερασπιστούμε τη θέση μας μέσα στους αγώνες που αφορούν εμάς και την κοινότητα μας. Για αυτό άλλωστε οι απαντήσεις που δίνουμε στους τραμπουκισμούς και την καταστολή είναι δημόσιες και μέσα στα πλαίσια της πολιτικής αντιπαράθεσης.

Ό,τι και να κάνουν οι επίδοξοι καθοδηγητές της ΚΝΕ δεν θα καταφέρουν να φιμώσουν αυτές/αυτούς που προτάσσουν την αλληλεγγύη και την αυτοοργάνωση μέσα στο μαθητικό κίνημα. Ειδικά σήμερα όπου εντείνεται η επίθεση που δεχόμαστε τόσο στον τομέα της εκπαίδευσης αλλά και γενικότερα, ο ακηδεμόνευτος μαθητικός-φοιτητικός αγώνας παραμένει εφικτός και αναγκαίος. Ανέναντι σε όλα τα πρόσωπα της καταστολής και τις επιθέσεις κράτους και κεφαλαίου, να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας, να αγωνιστούμε για έναν κόσμο ελευθερίας, αλληλεγγύης και ισότητας, μακριά από κομματικές ηγεσίες, καθοδηγητές και ιεραρχικές δομές.

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΘΗΤ(ΡΙ)ΩΝ-ΦΟΙΤΗΤ(ΡΙ)ΩΝ-ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

[Σαν συνέχεια της δράσης μας μέσα στις μαθητικές κινητοποιήσεις καλούμε στην μαθητική συγκέντρωση ενάντια στο νομοσχέδιο Γαυρόγλου, η οποία έχει καλεστεί από το mathites.gr στο Υπουργείο Παιδείας την Παρασκευή 9/11, 12:00.]

Συνέλευση Μαθητών/τριών από τον Αναρχικό/Αντιεξουσιαστικό χώρο Αναρχική Φοιτητική Συνέλευση Αροδαμός

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΛΥΝΣΗΣ ΔΕΝ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΑΙ ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ!

Πορεία αλληλεγγύης στο πλαίσιο της πανελλαδικής ημέρας δράσης που κάλεσε η Πρωτοβουλία ενάντια στο ΧΥΤΑ Λευκίμμης

Δέκα χρόνια μετά την πύρινη καταστροφή στην Πελοπόννησο, την Εύβοια, την Πάρνηθα, βρισκόμαστε συγκλονισμένοι, γεμάτοι οργή και θλίψη μπροστά στην νέα τραγωδία που εξελίσσεται τις τελευταίες μέρες από τις πυρκαγιές στα Γεράνια Όρη και την Πεντέλη που άφησαν πίσω τους καμένη γη και μια εκατόμβη νεκρών ανθρώπων στην ανατολική Αττική.

Πρόκειται για πυρκαγιές που εκδηλώθηκαν σε περιοχές με ιδιαίτερη επιχειρηματική και επενδυτική δραστηριότητα –περιοχές όπου έχουν σημειωθεί δεκάδες εμπρησμοί στο παρελθόν– παίρνοντας αυτή τη φορά ανεξέλεγκτες διαστάσεις μέσα σε κατοικημένες περιοχές, με δεκάδες νεκρούς, τραυματίες και αγνοούμενους.

Πρόκειται για ένα κρατικό και καπιταλιστικό έγκλημα που αναδεικνύει την καταστροφική και δολοφονική φύση του πολιτικοοικονομικού συστήματος που χαρακτηρίζεται από την πλήρη απαξίωση για την ανθρώπινη ζωή, την εκθρόνιση για τον φυσικό κόσμο και τη χωρίς όρια εκμετάλλευση και λεηλασία του.

Την ίδια στιγμή, σε πλήθος σημείων της χώρας (Αχελώος, Σκουριές, Άγραφα, Ήπειρος) βρίσκονται σε εξέλιξη μια σειρά μικρών και μεγάλων λεηλατικών και καταστροφικών σχεδιασμών σε βάρος του φυσικού κόσμου, των τοπικών κοινοτήτων και συνολικά της κοινωνίας, διαμορφώνοντας έτσι μια οριακή συνθήκη και προοιωνίζοντας τα χειρότερα στα χρόνια που έρχονται. Και πρέπει ταυτόχρονα να αποτελέσουν σημεία μιας ρηξικακής αφύπνισης και πεδία βαθύτερης και συνειδητής ριζοσπαστικής κριτικής και αγώνα ενάντια στο κράτος και τον καπιταλισμό που σαρώνουν τις ανθρώπινες κοινωνίες και τον φυσικό κόσμο.

Ένα τέτοιο σημείο αποτελεί η Λευκίμμη στην νότια Κέρκυρα, όπου οι κάτοικοι αντιστέκονται για περισσότερο από μια δεκαετία στην εγκατάσταση ΧΥΤΑ στην περιοχή Μεσοράχια δίπλα στο χωριό, που θα μετατρέψει τον τόπο σε χωματερά όπου του νησιού, σε προορισμό για τους τόνους σκουπιδιών της τουριστικής βιομηχανίας από τα πλούσια θέρετρα, μολύνοντας τον υδροφόρο ορίζοντα και δηλητηριάζοντας τον αέρα. Μια μαχητική αντίσταση που σήμερα βρίσκεται αντιμετώπη με την κρατική τρομοκρατία, όπως εκφράζεται με την αστυνομική κατοχή που επιβάλλουν δεκάδες διμοιρίες ΜΑΤ στρατοπεδευμένες στους δρόμους και τα χωράφια της Λευκίμμης, με συλλήψεις, διώξεις και τραυματισμούς διαδηλωτών.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΧΕΛΩΟ, ΤΑ ΑΓΡΑΦΑ, ΤΙΣ ΣΚΟΥΡΙΕΣ, ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ ΚΑΙ ΤΗ ΛΕΥΚΙΜΜΗ, ΕΩΣ ΤΑ ΓΕΡΑΝΕΙΑ ΟΡΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΝΤΕΛΗ, ΤΗΝ ΚΙΝΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΤΤΙΚΗ – ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ, ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ Η ΚΡΑΤΙΚΗ – ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

*Αναρχική Συλλογικότητα Όμικρον 72
Αναρχική Συλλογικότητα Κύκλος της Φωτιάς /
Μέλη της Α.Π.Ο.*

ΟΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Στα αποκαΐδια και το θάνατο που αφήνει πίσω της η λαίλαπα της “ανάπτυξης”, σοβεί η κοινωνική οργή για το χρεοκοπημένο κόσμο της εξουσίας.

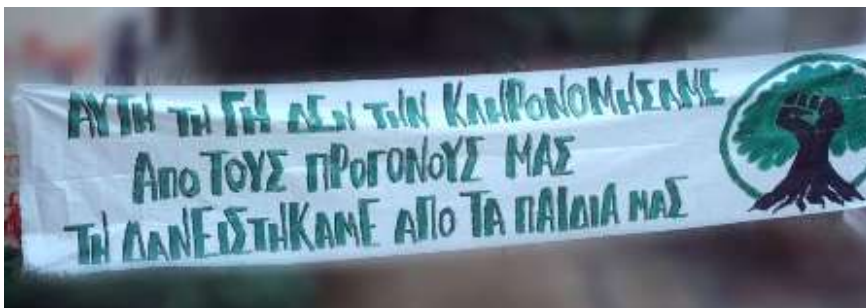
Είναι πράγματι συγκλονιστικά τα γεγονότα που παρακολουθούμε τα τελευταία 24ωρα στην Αττική και προκαλούν θλίψη και οργή σε κάθε άνθρωπο. Οι πυρκαγιές που ξέσπασαν σε πολλά, διαφορετικά σημεία της, άφησαν πίσω μια εκατόμβη νεκρών, χιλιάδες καμμένα στρέμματα δάσους, ενώ ισοπέδωσαν ολόκληρες περιοχές και οικισμούς καθιστώντας ανυπολόγιστο το μέγεθος της περιβαλλοντικής και κοινωνικής καταστροφής.

Από την πρώτη στιγμή, το κράτος και τα ΜΜΕ επιχειρούν να παρουσιάσουν την εικόνα της “εθνικής τραγωδίας” που προέκυψε από μια “ασύμμετρη απειλή” που επιθυμεί να αποσταθεροποιήσει την πολιτική και κοινωνική ζωή, μετατρέποντας παράλληλα τη φοβερή τραγωδία σε πεδίο μικροπολιτικής αντιπαράθεσης κυβέρνησης – αντιπολίτευσης γύρω από τη διαχείριση των τραγικών αποτελεσμάτων των γεγονότων. Τα κροκοδείλια δάκρυα που χύνονται δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να συγκαλύψουν τις εγκληματικές ευθύνες του κρατικού μηχανισμού και τον αντικοινωνικό του ρόλο. Όπως και στην περίπτωση των καταστροφικών πλημμυρών στη Μάνδρα, όπως και δέκα χρόνια νωρίτερα στις δολοφονικές πυρκαγιές στην Ηλεία και την Εύβοια.

Το κράτος, αφού επί δεκαετίες φρόντισε να διαλύσει κάθε μορφή κοινωνικής αυτοοργάνωσης απέναντι στα στοιχεία της φύσης, αλλά και γενικότερα, την υποκατέστησε στη συνέχεια, εκφράζοντας τώρα την αδυναμία, την ανικανότητα ή και την απροθυμία του -εξαιτίας των συμφερόντων του, της ίδιας του της φύσης, της δομής και του προσανατολισμού του-, να αντιμετωπίσει τις συνέπειες των καταστροφών, φυσικών ή ανθρωπογενών, αφήνοντας την κοινωνία έρμαιο στις σκληρές επιπτώσεις τους. Την ίδια στιγμή μάλιστα που η συνεχής υποχρηματοδότηση έργων κοινωνικής μέριμνας (αντιπυρρικά, αντιπλημμυρικά, αντισεισμικά έργα) σε συνδυασμό με τη σπάταλη δαπάνη επί του ΑΕΠ σε στρατιωτικούς εξοπλισμούς μόνο εξωφρενική μπορεί να χαρακτηριστεί, ιδιαίτερα σε μια χώρα που έχει πληγεί πολλές φορές και είναι γνωστή η επικινδυνότητα τους.

Στην πραγματικότητα, τα τραγικά συμβάντα που μας συγκλονίζουν, δεν είναι ατυχή περιστατικά ή παρεκτροπές του

συστήματος, αλλά αναπόφευκτες και διαρκώς κλιμακούμενες συνέπειες που επιφέρουν πάνω στον φυσικό κόσμο και την κοινωνία το πλήθος των μεγάλων και μικρών συμφερόντων, τα οποία πηγάζουν από το ίδιο το σύστημα και το στηρίζουν. Συγκεκριμένα, η περιοχή της Ανατολικής Αττικής έχει γίνει για περισσότερα από τριάντα χρόνια πεδίο ανηλεούς κερδοσκοπικής εκμετάλλευσης, εξαιτίας

της ασφυκτικής πίεσης για συνεχή επέκταση της αθηναϊκής μητρόπολης που προωθείται από τις κεντρικές κρατικές πολιτικές και το κεφάλαιο. Επιπλέον, ως προνομιακό οικιστικό περιβάλλον για τα μεσαία και ανώτερα ταξικά στρώματα καθώς και κερδοφόρο πεδίο για την ανάπτυξη της τουριστικής βιομηχανίας, αποτελεί ένα eldorado του κατασκευαστικού, οικοδομικού, κτηματομεσιτικού και επιχειρηματικού κεφαλαίου.

Έτσι, δεν είναι τυχαίο φαινόμενο η εκδήλωση -σε όλη την έκταση των ορεινών όγκων της Πεντέλης και του Υμηττού, στους πρόποδες των βουνών και στις παρακείμενες πεδινές και παραλιακές περιοχές- τα τελευταία τριάντα χρόνια, εκατοντάδων πυρκαγιών που έχουν μετατρέψει τεράστιες εκτάσεις δάσους σε κρανίου τόπο ώστε να επιτευχθεί ο αποχαρκτηρισμός ολόκληρων περιοχών από δασικές, να μετατραπούν σε χώρους διαφόρων χρήσεων και ανάπτυξης κάθε είδους επιχειρηματικότητας και να ενταχθούν σταδιακά στο σχέδιο πόλης. Μέσα σε αυτή τη συνθήκη τα τραγικά γεγονότα της Δευτέρας 23 Ιουλίου 2018 θα μπορούσαν να είχαν συμβεί σε πλήθος άλλων περιπτώσεων στο παρελθόν, όπως είναι πολύ πιθανό να επαναληφθούν και στο μέλλον. Αυτή η φονική πυρκαγιά, δεν ήταν παρά μια από τις εκατοντάδες που έχουν ξεσπάσει στην ευρύτερη περιοχή, που αυτή τη φορά πήρε ανεξέλεγκτες διαστάσεις σε πυρκαγιά που εκδηλώθηκε, παρ'όλη την ταχύτητα εξάπλωσής της, εξαιτίας του δυνατού δυτικού ανέμου που έπνεε στην περιοχή, δεν αποτελεί επ' ουδενί “ασύμμετρη απειλή” όπως χωρίς ντροπή δήλωσε ο πρωθυπουργός ώστε να δικαιολογήσει το μέγεθος

της ανθρώπινης τραγωδίας, μιμούμενος τη γελοία δήλωση του υπουργού Πολύδωρα το 2007 περί “στρατηγού ανέμου”. Κι αυτό διότι η διεύθυνση του αέρα ήταν σταθερή, η κατεύθυνση της φωτιάς προβλέψιμη και η έκταση της περιοχής που κατέκαψε σχετικά περιορισμένη.

Η φωτιά ξεκίνησε από τους πρόποδες της Πεντέλης σε περιοχή χαμηλής βλάστησης αφού είχε ξανακαεί στο πρόσφατο παρελθόν, κατευθύνθηκε ανατολικά σε δασική περιοχή καίγοντας το μεγαλύτερο μέρος του οικισμού Νέος Βουτζάς αφήνοντας πίσω νεκρούς ανθρώπους και προχώρησε σε πυκνή δασική έκταση προς το Μάτι και την παραλία. Μοναδική αντιπυρική ζώνη σε αυτή τη διαδρομή, όπου μπορούν

να παρέμβουν τα επίγεια μέσα δασοπροσβεσης για να ανακόψουν την επέλαση της φωτιάς, αποτελεί η Λεωφόρος Μαραθώνος. Ήταν βέβαιο λοιπόν, από την πρώτη στιγμή της πυρκαγιάς ότι αν δεν είναι εφικτό να σταματήσει η φωτιά στη λεωφόρο Μαραθώνος -είτε λόγω αδυναμίας του κρατικού μηχανισμού πυρόσβεσης, είτε λόγω εξαιρετικών καιρικών συνθηκών-, τότε θα συνεχίσει σε πυκνοκατοικημένη δασική περιοχή με μεγάλη επισκεψιμότητα, απειλώντας χιλιάδες ανθρώπινες ζωές. Γι' αυτό, είναι αδιανόητο το γεγονός ότι, ενώ από νωρίς το απόγευμα ήταν γνωστό στα κρατικά επιτελεία πως η φωτιά αναπτύσσεται σε κατοικημένες περιοχές και πως δεν υπάρχει κανένας τρόπος για να ανακοπεί η επέλαση της, δεδομένου ότι κάτι τέτοιο δεν επιχειρήθηκε ποτέ με πυροσβεστικά μέσα, ωστόσο τα ίδια επιτελεία δεν έκαναν καμία προσπάθεια για την εκκένωση του οικισμού Μάτι ή την ειδοποίηση των κατοίκων του έστω και την ύστατη στιγμή, γι' αυτό που αναπόδραστα θα συνέβαινε. Επιπλέον, δεν έγινε καμία προσπάθεια από τους κρατικούς μηχανισμούς για άμεση κινητοποίηση πλωτών μέσων, για τη διάσωση εκατοντάδων ανθρώπων που κατευθύνονταν στη θάλασσα για να σωθούν από τις φλόγες, παρά μόνο ώρες αργότερα και αφού ήδη πολλοί είχαν χαθεί σε αυτή.

Το πλήθος των επιμέρους στοιχείων που συντέλεσαν στην τραγωδία όπως ο τρόπος δόμησης, η ανυπαρξία σχεδιασμού πυρασφάλειας κατοικημένης περιοχής και σχεδιασμού εκκένωσης και διάσωσης, η λανθασμένη διαχείριση της κυκλοφορίας, η ελλιπής δασοπροστασία κλπ, τα οποία έχουν έρθει στη δημοσιότητα, καταδεικνύουν την ανικανότητα και ανευθυνότητα των κρατι-

των οργάνων που συντέλεσαν στην τραγωδία όπως ο τρόπος δόμησης, η ανυπαρξία σχεδιασμού πυρασφάλειας κατοικημένης περιοχής και σχεδιασμού εκκένωσης και διάσωσης, η λανθασμένη διαχείριση της κυκλοφορίας, η ελλιπής δασοπροστασία κλπ, τα οποία έχουν έρθει στη δημοσιότητα, καταδεικνύουν την ανικανότητα και ανευθυνότητα των κρατι-

κών μηχανισμών, την εγκληματική κάλυψη που παρέχουν στα μικρά και μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα και τη διαπλοκή τους με αυτά. **Ωστόσο, πέραν των αποτυχημένων σχεδιασμών των κρατικών επιτελείων και την ακόμα πιο αποτυχημένη εφαρμογή τους, τα εφιαλτικά γεγονότα όπως εξελίχθηκαν και περιγράφηκαν παραπάνω, αναδεικνύουν επιπλέον, με τον πιο βίαιο και έκδηλο τρόπο, την βαθιά αντικοινωνική φύση του κράτους το οποίο σε μια στιγμή μεγάλης κοινωνικής κρίσης όπου απειλούνται χιλιάδες ανθρώπινες ζωές, δεν επέδειξε καμία ανακλαστική δυνατότητα και διάθεση αντίδρασης για την ειδοποίηση και διάσωση τόσων ανθρώπων.** Απεναντίας, η αδράνιά του συντέινει στον αποπροσανατολισμό, τον εφηνουχισμό και την αδρανοποίηση των κατοίκων και των επισκεπτών της περιοχής μπροστά στην επαπειλούμενη καταστροφή, με τραγικές συνέπειες. Κι αν αυτή η τραγωδία δεν πήρε ακόμα μεγαλύτερες διαστάσεις, αυτό οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στην αυτενέργεια και την αλληλεγγύη που ανέπτυξαν άνθρωποι που βρέθηκαν αντιμέτωποι με τη φωτιά και όσοι έσπευσαν για να βοηθήσουν. Το κράτος παρέμεινε από την πρώτη στιγμή ψυχρός εξωτερικός και από τα πάνω παρατηρητής του ανθρώπινου δράματος, προσανατολισμένο στην διαχείριση του πολιτικού κόστους των γεγονότων, στη συγκάλυψη και μετάθεση των ευθυνών και στον έλεγχο της κοινωνικής οργής που σοβεί στα αποκαΐδια και τον θάνατο που αφήνει πίσω της η κρατική – καπιταλιστική λαίλαπα της ανάπτυξης.

Στην περίπτωση της Δυτικής Αττικής, η πυρκαγιά που εκδηλώθηκε στις 23/7 καίγοντας μεγάλη δασική έκταση και πολλά σπίτια του οικισμού της Κινέτας και παρακείμενων οικισμών, ευτυχώς χωρίς ανθρώπινα θύματα, είχε προφανή αιτία. Το σημείο που εκδηλώθηκε η φωτιά στα Γεράνεια Όρη και η δασική έκταση που αποτεφρώθηκε είναι ο χώρος που σχεδιάζεται να μετατραπεί σε μεταλλείο βωξίτη από τον όμιλο Μυτιληναίου. Το προηγούμενο διάστημα είχε κατατεθεί αίτημα αδειοδότησης από την Ανώνυμη Μεταλλευτική Εταιρεία ΔΕΛΦΟΙ – ΔΙΣΤΟΜΟΝ Α.Μ.Ε, για έρευνα σε έκταση 50.000 στρ. στα Γεράνεια Όρη η οποία απορρίφθηκε σε πρώτη φάση από το Περιφερειακό Συμβούλιο για περιβαλλοντικούς και κοινωνικούς λόγους, ένας εκ των οποίων ήταν ο δασικός χαρακτήρας της περιοχής.

Πρόκειται για έναν πραγματικό πόλεμο κατά της φύσης και της κοινωνίας, ο οποίος, όπως ο πόλεμος γενικότερα που σαρώνει πολλές περιοχές του κόσμου, αποτελεί συστατικό στοιχείο του συστήματος.

Σε ένα περιβάλλον άγριας ταξικής εκμετάλλευσης και επίθεσης στην κοινωνία και τη φύση, η καταστροφή από τις πυρκαγιές είναι αποτέλεσμα των εγκληματικών πολιτικών του κράτους και του κεφαλαίου, της ίδιας της -δολοφονικής για τον άνθρωπο

και καταστροφικής για το φυσικό κόσμο-φύσης του κοινωνικού, πολιτικού και οικονομικού συστήματος που στο όνομα της “ανάπτυξης” και του “κέρδους” δε διστάζει να καταστρέψει ολόκληρα βουνά, λίμνες και ποτάμια για να τα μετατρέψει σε βιομηχανικές ζώνες, να βυθίσει χωριά και να σκορπίσει τον καρκίνο στους ανθρώπους, να μετρήσει οικισμούς σε σκουπιδοτόπους, να λεηλατήσει ακόμα και ολόκληρο το οικοσύστημα. Σε αυτή του τη στρατηγική, οι πυρκαγιές αποτελούν μια πολύ συνήθη πρακτική για την απαξίωση και την καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος ώστε να ακολουθήσει στη συνέχεια η εκμετάλλευση και “αξιοποίηση” του μέσα από εξορύξεις, καζίνο, μεζονέτες, τουρισμό... Να τονίσουμε ότι, σήμερα η αναδιάρθρωση του πολιτικοοικονομικού συστήματος χαρακτηρίζεται από μια άνευ προηγουμένου επιθετικότητα απέναντι στην κοινωνία και τη φύση, βασικό στοιχείο της οποίας είναι η γιγαντιαία επιχείρηση εκποίησης δημόσιων φυσικών πόρων και εκτάσεων στο ιδιωτικό κεφάλαιο, που πραγματοποιείται από το ελληνικό κράτος υπό την κηδεμονία της Ε.Ε. και του Δ.Ν.Τ.

Παράλληλα, σε παγκόσμιο επίπεδο, η γενικότερη περιβαλλοντική καταστροφή, οι δραματικές κλιματικές αλλαγές αλλά και ο τρόπος αντιμετώπισης των “ακραίων” καιρικών φαινομένων, αναδεικνύουν τη συνολικότερη χρεοκοπία ολόκληρου του πολιτικού, οικονομικού, κοινωνικού και πολιτισμικού συστήματος που είναι θεμελιωμένο πάνω στον κοινωνικό-ταξικό ανταγωνισμό και την εχθρότητα προς τη φύση και τις κοινωνίες. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της τραγωδίας που προκάλεσε ο τυφώνας Κατρίνα στη Ν. Ορλεάνη το 2005, με περισσότερους από 1800 νεκρούς ανθρώπους, κυρίως φτωχούς μαύρους -αρκετοί από τους οποίους δολοφονήθηκαν κατά τις αστυνομικές και στρατιωτικές επιχειρήσεις ελέγχου της πόλης- και εκατοντάδες χιλιάδες άστεγους, ως αποτέλεσμα της κρατικής αδιαφορίας και εχθρότητας απέναντί τους. Όπως κυνικά δήλωσε ο Ρεπουμπλικάνος βουλευτής Ρίτσαρντ Μπέικερ: “Επιτέλους, ξεμπερδέψαμε με το ζήτημα της κοινωνικής στέγης στη Νέα Ορλεάνη. Εμείς δεν μπορούσαμε να το κάνουμε, αλλά το έκανε ο Θεός.” Έτσι η καταστροφή αυτή “αξιοποιήθηκε” από το κράτος για τον οριστικό εκτοπισμό του μεγαλύτερου αριθμού των φτωχών μαύρων κατοίκων της πόλης και αποτέλεσε “ευκαιρία” για την καπιταλιστική ανάπτυξη, την ανοικοδόμηση και τον μετασχηματισμό της πόλης με κριτήρια τον κρατικό έλεγχο και την κερδοφορία του κεφαλαίου. “Πιστεύω ότι τώρα μπορούμε ν’ αρχίσουμε από την αρχή. Αυτή η λευκή σελίδα μας εξασφαλίζει μερικές πολύ μεγάλες ευκαιρίες.” Τζόζεφ Κανιζάρo, μεγαλοεργολάβος.

Κατ’ αντιστοιχία, για το κρατικό – καπιταλιστικό σύστημα, η πυρκαγιά που κατέκαψε μια περιοχή περίπου 12.000 στρεμμάτων δάσους και οικισμούς στην Ανατολική Ατ-

τική αφήνοντας πίσω της περισσότερους από 90 νεκρούς ανθρώπους, καθώς και η πυρκαγιά στα Γεράνεια Όρη και την Κινέτα, αποτελούν “ευκαιρίες” εκμετάλλευσης, “αξιοποίησης” και ανάπτυξης επιχειρηματικών δραστηριοτήτων.

Συμπερασματικά, οι λύσεις για την προάσπιση της ζωής, της ανθρωπότητας και της φύσης από τον επαπειλούμενο όλεθρο και τις παντοειδείς μορφές καταστροφής και θανάτου που τους επιφυλάσσει το κρατικό-καπιταλιστικό σύστημα και προβάλλουν ως αναπόφευκτες συνέπειες της “προόδου” δεν βρίσκονται εντός του συστήματος, αλλά στην καταστροφή του πριν συμπαρασεί και καταστρέψει τα πάντα. Οι μικροί αλλά πολύτιμοι αγώνες και αντιστάσεις που ξεπηδούν σήμερα (από τη Λευκίμμη Κέρκυρας, την Ήπειρο και τη ΒΑ Χαλκιδική μέχρι τα Άγραφα και τον Αχελώο και σε πλήθος άλλων περιοχών) μπροστά στα επιμέρους φαινόμενα της γενικευμένης καταστροφής που σκορπάει το θάνατο, μολύνει τη γη, τον αέρα και τα νερά, καίει τα αρχέγονα δάση και εξαφανίζει την άγρια ζωή, ενώ διαλύει ταυτόχρονα τις τοπικές κοινωνίες, είναι αναχώματα για την παρεμπόδιση και την καθυστέρηση αυτής της καταστροφής και για την προάσπιση όσων μπορούν να διασωθούν, όπως βουνά, δάση, ακτές, ποτάμια, λίμνες, ζώα και πτηνά. **Αλλά πρέπει να γίνουν ταυτόχρονα σημεία μιας ρηξικακής αφύπνισης και πεδία βαθύτερης και συνειδητής ριζοσπαστικής κριτικής και αγώνα ενάντια στο κράτος και τον καπιταλισμό που σαρώνουν την ανθρώπινη κοινωνία και τον φυσικό κόσμο.**

Την ίδια ώρα είναι πολύτιμη, η στήριξη όσων έχουν ανάγκη και η ανάδειξη της αλληλοβοήθειας ως της σημαντικότερης ανθρώπινης αξίας, της κοινωνικής αυτοοργάνωσης ως πρακτικής που ξεπερνάει το παρασιτικό κράτος, τους αντικοινωνικούς θεσμούς και την υποκριτική στάση των κάθε λογής πολιτικών παραγόντων.

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΠΛΗΓΕΝΤΕΣ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΑΤΤΙΚΗ**

**ΚΑΜΙΑ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΟΥ**

**ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΠΟΙΗΣΗ – ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ – ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ
ΚΑΘΕ ΠΤΥΧΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΑΝΑΠΤΥΞΗ**

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΗΛΑΣΙΑ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ, ΤΗ ΓΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ**

**Αναρχική Πολιτική Οργάνωση
Αύγουστος 2018**

Φωτοδοιοπορικό από τη Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα στον Αχελώο Μεσοχώρα Τρικάλων, 9-14 Αυγούστου 2018

Από τις 9 ως τις 14 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε στις όχθες του Αχελώου, στην Μεσοχώρα Τρικάλων, για 12η συνεχή χρονιά, η Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του ποταμού.

Η επειλούμενη στις μέρες μας οριστική καταστροφή του ποταμού Αχελώου μέσω της αυτόνομης λειτουργίας του Υ/Η φράγματος στη Μεσοχώρα, του Υ/Η εργοστασίου και του τεχνητού ταμιευτήρα στην περιοχή του άνω ρου του – η οποία είχε μείνει ανέγγιχτη – και η εκτροπή του σε επόμενο χρόνο, από τη φυσική λεκάνη απορροής του προς τη Θεσσαλία θα επιφέρει ανυπολόγιστες καταστροφές τόσο

στις ορεινές κοιλάδες, τα φυσικά οικοσυστήματα και τους ανθρώπινους οικισμούς του καταποντίζοντάς τα στη λάσπη, όσο και στο εύλωτο δέλτα των εκβολών του στο Ιόνιο όπου σχηματίζονται μοναδικοί υδροβιότοποι. Να σημειώσουμε ότι ολόκληρο το χωριό της Μεσοχώρας Τρικάλων προβλέπεται να απαλλοτριωθεί αναγκαστικά από τη ΔΕΗ και να εκκενωθεί ενώ μεγάλο μέρος του, όπως και άλλοι παραποτάμιοι οικισμοί, θα κατακλυσθούν από τα νερά του τεχνητού ταμιευτήρα.

Σήμερα, αυτή η καταστροφική για την περιοχή προοπτική είναι περισσότερο ορατή από τότε που ξεκίνησαν να κατασκευάζονται τα γιγαντιαία Υ/Η φράγματα στα τέλη της δεκαετίας του 80'. Η σημερινή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, πλήρως ευθυγραμμισμένη στις νεοφιλελεύθερες αντικοινωνικές πολιτικές λεηλασίας του φυσικού κόσμου και του κόσμου της εργασίας, που επέβαλαν όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις, η ΕΕ και το ΔΝΤ, στις οποίες εντάσσεται και η ολοκλήρωση των Υ/Η έργων και η ιδιωτικοποίησή τους, ολοκλήρωσε τις διαδικασίες αποδέσμευσης του Υ/Η φράγματος Μεσοχώρας από το συνολικό έργο της εκτροπής, το οποίο έχει μπλοκάρει προσωρινά από το Σ.τ.Ε., ώστε να λειτουργήσει άμεσα.

Το **Σάββατο 11 Αυγούστου** πραγματοποιήθηκε στην πλατεία της Μεσοχώρας **προβολή βίντεο & Συζήτηση** με θέμα "Οι εγκληματικοί σχεδιασμοί κράτους και κεφαλαίου -από τον Αχελώο, τα Άγραφα, τις Σκουριές, τη Λευκίμμη και την Ήπειρο, ως τα Γεράνια Όρη, την Κινέττα, την Πευντέλη και το Μάτι- και οι κοινωνικοί αγώνες προάσπισης του φυσικού κόσμου και των τοπικών κοινοτήτων. Η επειλούμενη στις μέρες μας λειτουργία του Υ/Η φράγματος Μεσοχώρας και οι δυνατότητες ανάπτυξης της αντίστασης".

Την επομένη, **Κυριακή 12 Αυγούστου**, πραγματοποιήθηκε **συγκέντρωση στο χωριό και πορεία στη στέψη του φράγματος**, με συμμετοχή δεκάδων αγωνιστών. Στην πορεία συμμετείχαν όπως κάθε χρονιά κάτοικοι της Μεσοχώρας με το πανό του Συλλόγου Κατακλυζομένων ενώ φέτος, για πρώτη φορά, είχαν δικό τους πανό τα παιδιά της «παιδικής Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα» που πορεύτηκαν παρέα με πολλά παιδιά του χωριού.

Την **Δευτέρα 11 Αυγούστου** το πρωί ένας **αριθμός συντρόφων ανέβηκε στο Τσιγκόρι (1976 μ.) και το απόγευμα πραγματοποιήθηκε παιχνίδι και**

δραστηριότητες για παιδιά και παιδική προβολή στην πλατεία του χωριού.

Την **Τρίτη 12 Αυγούστου** πραγματοποιήθηκε **περίηψη στον Αχελώο στην περιοχή της Μεσούντας και πεζοπορική ανάβαση στο φαράγγι του Φάγγου**, στο σημείο όπου άφησαν την τελευταία τους πνοή τον Ιούνιο του '45 οι αντάρτες του ΕΛΑΣ, Βελουχιώτης και Τζαβέλας

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ

Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα

Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ !

Στη Μεσοχώρα Τρικάλων υπάρχει ένα φράγμα που θα δημιουργήσει μία μεγάλη λίμνη. Εκεί πηγαίνουμε από το 2007. Αλλά αν γίνει η λίμνη θα καταστραφεί ο Αχελώος, το φυσικό περιβάλλον και πολλοί άνθρωποι θα χάσουν τα σπίτια τους. Για αυτό ελάτε να αγωνιστούμε αν δεν θέλουμε να γίνει ένας ατελείωτος βούρκος το δεύτερο μεγαλύτερο ποτάμι στην Ελλάδα μαζί με τα χωριά του.

Αγιάμετε τη φύση, τα δάση τα βουνά, τα ποτάμια, και τα χωριά, την Πίνδο και την Μεσοχώρα. Τα χωριά μας και τα υπερασπιζόμαστε.

**ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΤΕΙ ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΝΑ ΖΗΣΕΙ ΤΟ ΧΩΡΙΟ
ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΝΑ ΤΡΕΧΕΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΤΟ ΝΕΡΟ!**

9-14 Αυγούστου 2018 κατανομή στις όχθες του ποταμού, 10-13 Κοινωνικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις, συζητήσεις και προβολές βίντεο στην κεντρική πλατεία του χωριού. Εκδήλωση φωτογραφίας και έντυπου υλικού από αγώνες για τον φυσικό κόσμο. Περιηγήσεις στο ποτάμι και πεζοπορία. Κυριακή 12 Αυγούστου, 12μ.μ. ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ στην πλατεία της Μεσοχώρας ΔΙΑΔΗΜΙΣΗ στη στέψη του φράγματος.

Παιδική Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα

Ο κόσμος της ελευθερίας, ένας κόσμος που θα χωράει πολλούς κόσμους, θα περάσει από πάνω τους...

Βασική αρχή του καπιταλιστικού συστήματος είναι η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Οι ιεραρχικά δομημένες σχέσεις που παράγει αυτή η βασική αρχή ανισότητας και ανελευθερίας διαχωρίζουν τις κοινωνίες με βάση την ταξική θέση, την εθνική καταγωγή, το χρώμα του δέρματος, το φύλο. Η πατριαρχία αποτελεί θεμέλιο λίθο του κόσμου της εξουσίας και βασικό στοιχείο κοινωνικής αναπαραγωγής του. Όπως και κάθε μορφή εξουσίας, υπάρχει, καλλιεργείται και επιβάλλεται σε κάθε επίπεδο της κοινωνικής οργάνωσης. Η κυριαρχία προσπαθεί να επιβάλλει τον κατακερματισμό της εργατικής τάξης με σκοπό τη διατήρηση της κοινωνικής ειρήνης.

Η επίθεση στη θηλυκότητα των γυναικών αποτελεί μια προσπάθεια υπενθύμισης της γυναικείας τους φύσης, ως κάτι που τις διαχωρίζει από τους άντρες και κάτι βάσει του οποίου μπορούν να καταπιεστούν και να βασανιστούν περαιτέρω από αυτούς. Η έμφυλη καταπίεση δεν είναι διαχωρισμένη από το σύνολο των υπόλοιπων μορφών καταπίεσης που απορρέουν από τη δομή και τη λειτουργία του κυρίαρχου συστήματος.

Στην εποχή της απογείωσης της επίθεσης του κράτους και των αφεντικών, οι βασικοί πυλώνες συγκρότησης του κόσμου της εξουσίας επιχειρούν να μεταφέρουν τη σήψη του κρατικού, καπιταλιστικού και πατριαρχικού τρόπου οργάνωσης στην κοινωνία. Όσο βα-

θαίνει η κρίση και εντείνεται η επίθεση που δεχόμαστε σε όλα τα πεδία, εντείνεται και η επίθεση στο πεδίο τέτοιων διαχωρισμών. Τα άπειρα πρόσφατα παραδείγματα είναι σαφή. Πηγαίνοντας μερικά χρόνια πίσω, στο 2012, με την διαπόμπευση των οροθετικών γυναικών σε μια περίοδο μηδενικής ανοχής και εξόντωσης όποιου περισεύει, και φτάνοντας στην πρόσφατη καταδίκη της 22χρονης γυναίκας στη Κόρινθο που υπερασπίστηκε τον εαυτό της απέναντι στο βιαστή της, μεσολαβούν χιλιάδες καθημερινά παραδείγματα βίας κατά των γυναικών σε διάφορα πεδία. Οι δεκάδες βιασμοί, οι εξευτελισμοί και η περαιτέρω επίθεση σε γυναίκες αγωνίστριες σε κατασταλτικές επιχειρήσεις, οι ιδιαίτερες συνθήκες εργασίας των γυναικών, το δουλεμπόριο (trafficking) είναι μόνο κάποια από αυτά, όπως αποκρυσταλλώνονται στον σύγχρονο κόσμο και διαδέχονται σε όλα τα επίπεδα της κοινωνίας.

Ο αγώνας των γυναικών για την απελευθέρωσή τους από τα δεσμά της πατριαρχίας είναι αναπόσπαστο κομμάτι του αγώνα για το γκρέμισμα της κρατικής και καπιταλιστικής επιβολής. Γι αυτό το λόγο επιλέγουμε να συλλογικοποιηθούμε και ως γυναίκες, να οργανωθούμε, να αντισταθούμε και όλοι μαζί, με τους εργατές, τους ανέργους, τους φοιτητές, τους μαθητές, τα lgbtq άτομα, να ενώσουμε τις φωνές και τη δράση μας με όραμα μια κοινωνία ισότητας, ελευθερίας και αλληλεγγύης.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Πρωτοβουλία γυναικών ενάντια στην πατριαρχία
επικοινωνία:κάθε Τρίτη 19:00-22:00 στο Επί τα Πρόσω (Πατρέως 87)
mail: enantiastinpatriarxia@gmail.com | blog: prwtovouliagynaikwn.wordpress.com

Πρωτοβουλία γυναικών ενάντια στην πατριαρχία

Κύκλος εκδηλώσεων: "Οι ελεύθερες γυναίκες στην ισπανική επανάσταση"

ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Προβολή της ταινίας: «Libertarias»
Μία ταινία παραγωγή 1964 που παρουσιάζει το ζήτημα των φεμινιστών στις προέδρες των ισπανικών επαναστάσεων. Μέσα από προβολή σε σκαλοπάτι οι φεμινιστές ανέπτυξαν με τον αλβανό και τις συμπαρετα των γυναικών στην επανάσταση.

Πέμπτη 25/10, 19:30, στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο Επί τα Πρόσω (Πατρέως 87)

Αφίσα της εκδήλωσης-συζήτησης που πραγματοποιήθηκε στην κατάληψη Ελαία με τις συντρόφισσες της ομάδας ενάντια στην πατριαρχία της Α.Π.Ο.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Προκλήσεις για την γυναικεία απελευθέρωση

Μια ματιά μέσα από τους αγώνες των γυναικών στην Τσιτάπας

Με προσκεκλημένες συντρόφισσες από την Ομάδα Ενάντια στην Πατριαρχία της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

Σάββατο 20 Οκτωβρίου στις 20:30 στην κατάληψη Ελαία

katalipsielaia.squat.gr Δεληράφιδι και Αγίων Θεοδώρων Μον Ρενό, Γαρίτσας

50 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΩΝ (IFA-IAF)

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Η Διεθνής των Αναρχικών Ομοσπονδιών (IAF ή IFA) είναι μια διεθνής οργάνωση των αναρχικών ομοσπονδιών που εμπνέεται από τις αρχές της Πρώτης Διεθνούς των Αναρχικών, η οποία συγκροτήθηκε στο Saint-Imier το 1872.

Η IFA αγωνίζεται για την κατάργηση οποιασδήποτε μορφής εξουσίας, είτε είναι οικονομική, πολιτική, κοινωνική, θρησκευτική, πολιτιστική ή έμφυλη. Για την οικοδόμηση μιας ελεύθερης κοινωνίας, χωρίς τάξεις, κράτη ή σύνορα, με βάση τον ελευθεριακό φεντεραλισμό και την αλληλοβοήθεια. Η δράση της IFA βασίζεται πάντοτε, σε πρακτικό και θεωρητικό επίπεδο, στην άμεση δράση κατά του κοινοβουλευτισμού και του ρεφορμισμού.

Η IFA ιδρύθηκε κατά τη διάρκεια ενός διεθνούς αναρχικού συνεδρίου το 1968, από τις τρεις υπάρχουσες ευρωπαϊκές ομοσπονδίες: της Γαλλίας, της Ιταλίας και της Ισπανίας, καθώς και από τη βουλγαρική ομοσπονδία που βρισκόταν στη γαλλική εξορία.

Για να αντιμετωπιστεί η διεθνοποίηση των κρατικών και καπιταλιστικών δυνάμεων που αναπτύσσουν την επιρροή τους σε παγκόσμια κλίμακα, η IFA επεδίωξε από τότε να οικοδομήσει και να βελτιώσει τις διεθνείς αναρχικές δομές. Οι ομοσπονδίες που συνδέονται με την IFA πιστεύουν ότι μια τέτοια οργάνωση είναι απαραίτητη για να συντονίσει το διεθνές τους έργο ώστε να συνεργαστούν αποτελεσματικά για τους αμοιβαίους στόχους τους. Για την περαιτέρω βελτίωση της ποιότητας της συνεργασίας, η IFA διατηρεί στενή επαφή και με άλλες αναρχικές οργανώσεις. Οι αρχές της οργάνωσης στο πλαίσιο της IFA είναι οι αρχές του φεντεραλισμού, της ελεύθερης συμμετοχής και της αλληλοβοήθειας.

Για τη βελτίωση του συντονισμού και της επικοινωνίας στο πλαίσιο της IFA, καθώς και για τις δημόσιες σχέσεις με άλλες αναρχικές ομάδες και οργανώσεις, συγκροτήθηκε η Διεθνής Γραμματεία (CRIFA - Επιτροπή Σχέσεων της Διεθνούς Αναρχικών Ομοσπονδιών) των ομοσπονδιών της IFA. Σήμερα συνδιαχειρίζεται από τη Γαλλόφωνη και τη Βρετανική ομοσπονδία. Οι περισσότερες ομοσπονδίες εκδίδουν επίσης τακτικά έντυπα/εφημερίδες όπως η "Umanita Nova" στην Ιταλία, η Le Monde Libertaire στη Γαλλία, το Organise στη Μ. Βρετανία, η "Tierra y Libertad" στην Ισπανία κλπ.

Σήμερα, στην IFA συμμετέχουν 13 αναρχικές οργανώσεις και ομοσπονδίες από διάφορες περιοχές του πλανήτη, ενώ σε διαδικασία ένταξης βρίσκεται και η Αναρχική Πολιτική Οργάνωση - Ομοσπονδία Συλλογικότητας από την Ελλάδα. Το επόμενο συνέδριο της IFA θα

πραγματοποιηθεί στη Σλοβενία, το καλοκαίρι του 2019.

ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Η Διεθνής των Αναρχικών Ομοσπονδιών (IFA) δημιουργήθηκε στο Διεθνές Συνέδριο στην Carrara της Ιταλίας, που πραγματοποιήθηκε από 31 Αυγούστους έως 5 Σεπτέμβρη του 1968. Δέκα χρόνια μετά το Συνέδριο του Λονδίνου, το οποίο ανέδειξε μια σημαντική δυναμική και επιθυμία ώστε να προχωρήσει η υπόθεση για τη συγκρότηση μιας οργάνωσης του διεθνούς αναρχισμού. Οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες που συναντήθηκαν στο συνέδριο του Λονδίνου, συμφώνησαν ότι «η αναρχική Διεθνής είχε ουσιαστικές ρίζες στην θέληση και την κατεύθυνση διεθνούς δράσης των αναρχικών όπως αυτή αποφασίστηκε στο Άμστερνταμ το 1907 και επανεπιβεβαιώθηκε αρκετές φορές από τότε. Το Συνέδριο, στο οποίο συμμετέχει όλο το κίνημα, είναι απλά ένας τρόπος έκφρασης». Με τη συγκρότηση μιας Διεθνούς Αναρχικής Επιτροπής που ήταν υπεύθυνη για τη διατήρηση των σχέσεων μεταξύ των συνεδρίων, αναγνωρίστηκε η σημασία της συνεχούς εργασίας, απαραίτητης για την ανάπτυξη της οργανωμένης αναρχικής δράσης.

Το Συνέδριο της Carrara εκτυλίχθηκε μέσα στη συνεχιζόμενη έκρηξη του Μάη του '68 και αποτέλεσε το επιστέγασμα των προσπαθειών που είχαν αρχίσει στο Λονδίνο. Στην Carrara, σε μια τεταμένη ατμόσφαιρα, εκφράστηκαν οι θέσεις διάφορων γενιών αγωνιστών, από τον μαχητή της ισπανικής επανάστασης, τον αντιφασίστα μαχητή του Β'Π.Π. μέχρι την επαναστατική νεολαία των οδοφραγμάτων της κεντρικής Ευρώπης.

Οι επαναστατικές προοπτικές που ανοίγονταν από τους πολύ σημαντικούς εργατικούς και σπουδαστικούς αγώνες της περιόδου, βρήκαν πολύ σημαντική απήχηση στο συνέδριο, αφενός, μέσα από την κριτική του μαρξισμού και την απόρριψη της ψευδαισθήσης του «ελευθεριακού μαρξισμού», και αφετέρου, μέσα από την τοποθέτηση του εργατικού κινήματος ως βασικού παράγοντα μιας πιθανής αντιεξουσιακής επανάστασης.

Η συγκρότηση της C.R.I.F.A. (Επιτροπή των σχέσεων της Διεθνούς των Αναρχικών Ομοσπονδιών) και το έργο που αυτή παράγαγε έκτοτε, έδωσε τη δυνατότητα διατήρησης μιας σταθερής διεθνούς διασύνδεσης, της ανταλλαγής πληροφοριών και ανάπτυξης της ελευθεριακής αλληλεγγύης.

Το 1971, το δεύτερο διεθνές αναρχικό συνέδριο πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι, στο πλαίσιο της συνεχιζόμενης κινηματικής έξαρσης που εξακολουθούσε να υφίσταται, αλλά

όμως βρισκόταν σε διαρκή πίεση από την κρατική καταστολή. Στο Παρίσι, οι σύντροφοι αντιμετώπισαν όλο και περισσότερες δυσκολίες στην ανάπτυξη αγωνιστικής δράσης, οι οποίες οδήγησαν ορισμένες ομάδες στην αναζήτηση αποτελεσματικότητας και στην υιοθέτηση μηχανισμών πλειοψηφίας για τη λειτουργία της διεθνούς. Η αντιπαράθεση που έλαβε χώρα εκεί, είχε αντίκτυπο στη δράση των αναρχικών οργανώσεων στο εσωτερικό της χώρας τους και τις επιπτώσεις της εντοπίζουμε μέχρι και σήμερα.

Το 3ο συνέδριο της IFA πραγματοποιήθηκε στην Carrara το 1978, σε μια ειδική περίοδο για τη χώρα που το φιλοξένησε. Το συνέδριο, αναπτύσσοντας μια εποικοδομητική κριτική στον ένοπλο αγώνα, ανέπτυξε τη θέση ότι «η επαναστατική βία δεν μπορεί να γίνει κατανοητή και αποδεκτή χωρίς την παράλληλη ύπαρξη ενός ισχυρού και οργανωμένου κινήματος των εργαζομένων, δομημένου πάνω στις ελευθεριακές ιδέες. Το συνέδριο κατέγραψε πολλές απόψεις σχετικά με την πιθανή εξέλιξη ενός τέτοιου κινήματος, λόγω της δράσης των αναρχικών μέσα σε διάφορα είδη συνδικαλιστικών δομών. Το μεγαλύτερο μέρος της IFA επιβεβαίωσε τη συμφωνία του με τις αρχές που ορίστηκαν το 1968. Η Γαλλική Ομοσπονδία εισήγαγε για πρώτη φορά στο πλαίσιο της Διεθνούς, την προοπτική χτισίματος ενός κινήματος ανεξάρτητου από το εργατικό, περισσότερο αυτόνομο και αυτοδιαχειριζόμενο.

Το 1986, το 4ο συνέδριο πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι και καταπιάστηκε με την κατάσταση των συνδικάτων. Η συζήτηση κατέληξε σε δύο διαφορετικές θέσεις. Πρώτον, στην υποστήριξη μόνο της Διεθνούς Ένωσης Εργαζομένων (AIT-IWA) και δεύτερον, στην υποστήριξη μιας λιγότερο ιδεολογικής αλλά πιο ρεαλιστικής προσέγγισης με συμμετοχή σε μεγάλα ρεφορμιστικά συνδικάτα. Αυτή η διαφορά στις προσεγγίσεις εξακολουθεί να υπάρχει εντός της IFA μέχρι και σήμερα.

Κατά τη διάρκεια του 6ου συνεδρίου του 1990 στη Βαλένθια της Ισπανίας, η σχετική συζήτηση συνεχίστηκε και εγκρίθηκε ψήφισμα που εκφράζει την αλληλεγγύη της IFA με τους εργατικούς αγώνες και ειδικότερα με την AIT-IWA, η οποία είναι η μόνη ένωση συνδικάτων σε διεθνή κλίμακα που δεν έχει γίνει ρεφορμιστική ή ολοκληρωτική. Τα μέλη της IFA δήλωσαν ότι θα συμμετέχουν στους αγώνες των εργαζομένων με βάση τις αρχές της άμεσης δράσης, του φεντεραλισμού και του στόχου μιας αναρχικής κοινωνικής επανάστασης. Σύμφωνα με την ιδιαιτέρη κατάστασή τους, θα το κάνουν αυτό συμμετέχοντας σε αναρχοσυνδικαλιστικά συνδικάτα που ανήκουν στην AIT-

IWA, συμμετέχοντας σε άλλα συνδικάτα με μη γραφειοκρατικό τρόπο ή συμμετέχοντας σε αυτο-οργανωμένες ομάδες εργαζομένων.

Το 7ο Συνέδριο της IFA, το οποίο έλαβε χώρα στη Besançon της Γαλλίας το 2004, υιοθέτησε μια στρατηγική ανοίγματος σε ολόκληρο το αναρχικό κίνημα.

Το 2012, το συνέδριο της IFA πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο των διεθνών συναντήσεων των αναρχικών στο St-Imier της Ελβετίας. Η γαλλόφωνη αναρχική ομοσπονδία (FA), η IFA και η Ελευθεριακή Ομοσπονδία των Βουνών (St-Imier) διοργάνωσαν αυτή τη συνάντηση, η οποία συγκέντρωσε όλες τις οικογένειες του αναρχισμού και συγκέντρωσε αρκετές χιλιάδες αναρχικούς από όλο τον κόσμο. Αυτή η συνάντηση ήταν μια πραγματική επιτυχία τόσο από την άποψη της συμμετοχής των αναρχικών οργανώσεων από όλες τις ηπείρους, των παρόντων ανθρώπων, όσο και από τις ανοικτές αγωνιστικές προοπτικές που άνοιξε.

ΤΡΕΧΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

Από τη Διεθνή Συνάντηση του Αναρχισμού στο St-Imier, το 2012 και έπειτα, επιχειρήθηκε να διατηρηθούν και να διευρυνθούν οι δεσμοί αλληλεγγύης και να υποστηριχθεί η ανάδυση αναρχικών κινήματων σε περιοχές όπου δεν υπήρχαν καθόλου ή η παρουσία τους ήταν περιορισμένη.

Έτσι, αναπτύχθηκαν επαφές με τις χώρες του Μαγκρέμπ, ιδιαίτερα την Τυνησία, για την παροχή υλικής βοήθειας στην ανάπτυξη του αναρχικού κινήματος. Το Μάρτιο του 2015, η IFA συνδιοργάνωσε με την ομάδα "The Libertarian Communist" της Τύνιδας τις πρώτες μεσογειακές αναρχικές συναντήσεις με στόχο τη δημιουργία ενός «αναρχικού δικτύου κοινωνικών αγώνων» το οποίο στοχεύει:

1. Στην ενότητα των ελευθεριακών δυνάμεων της μεσογειακής ζώνης για την αναχαίτιση της πολιτικής καταπίεσης και εκμετάλλευσης που υιοθέτησαν τα κράτη κατά των λαών.

2. Στην ενότητα και το συντονισμό στην αντιμετώπιση όλων των μορφών εξτρεμισμού ανεξάρτητα από το πώς ονομάζονται και πέρα από θρησκευτικές, εθνικές ή άλλες αναφορές, οι οποίες θα μπορούσαν να εμποδίσουν τη θέληση της κοινωνίας να απελευθερωθεί και να ξεφύγει από την εξουσία του κράτους και του καπιταλισμού.

Παράλληλα, ένα άλλο σχέδιο ξεδιπλώνεται στη Λατινική Αμερική όπου αναπτύσσονται σχέσεις αλληλεγγύης, ανταλλαγής πληροφοριών, κοινών προσκλήσεων και αλληλοβοήθειας με τις αναρχικές οργανώσεις της Βραζιλίας, της Κούβας, της Αργεντινής, του Μεξικού, της Χιλής. Στο 10ο συνέδριο της IFA που πραγματοποιήθηκε τον Αύγουστο του 2016 στη Φρανκφούρτη, ο σχεδιασμός αυτός αποτυπώθηκε με την ένταξη στους κόλπους της Διεθνούς της αναρχικής ομοσπονδίας του Μεξικού, της αναρχικής ομοσπονδίας της Βαλδίαβια (από τη Χιλή) και της πρωτοβουλίας για την αναρχική ομοσπονδία από τη Βραζιλία.

Παράλληλα, η IFA προσκλήθηκε, υποστή-

ριξε και συμμετείχε στο Ιδρυτικό Συνέδριο της Αναρχικής Ομοσπονδίας Κεντρικής Αμερικής και Καραϊβικής (FACC) τον Μάρτιο του 2015. Πρόσφατα, μετά από πολλές δεκαετίες αγώνων και προσπάθειας, οι αναρχικοί κατάφεραν να ανοίξουν ξανά έναν ελευθεριακό χώρο στο κέντρο της Αβάνας. Στην προσπάθεια αυτή καταλυτική ήταν η βοήθεια των οργανώσεων της IFA.

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Η IFA υποστηρίζει αναρχικές ομάδες και άτομα που βρίσκονται στο στόχαστρο της καταστολής στο Μεξικό, την Ουκρανία, την Ισπανία και τα Βαλκάνια. Σε όλο τον κόσμο, το αναρχικό κίνημα αντιμετωπίζει ένα κύμα έντονης επίθεσης εναντίον του. Η όξυνση των κοινωνικών αγώνων και η αναζωπύρωση των αναρχικών οργανώσεων διεθνώς καταπολεμούνται έντονα από τα κράτη και την αστυνομία τους.

Η IFA υποστηρίζει επίσης επαναστατικά κινήματα σε όλο τον κόσμο. Υποστηρίζει κοινωνικούς αγώνες και προσπάθειες δημιουργίας αυτοδιαχειριζόμενων χώρων.

Από την αρχή του αγώνα στο Kobane, η IFA υποστηρίζει την επαναστατική διαδικασία στη Rojava. Έχει ξεκινήσει μια διεθνή καμπάνια έχοντας στείλει περισσότερα από 12.000 ευρώ για τη στήριξη των αγώνων στο Κουρδιστάν ενάντια στην κρατική καταπίεση και τη θρησκευτική βαρβαρότητα.

Η ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΥ

Η Διεθνής των Αναρχικών Ομοσπονδιών τονίζει ότι ο αναρχισμός είναι πάντα η σύγχρονη και ολοκληρωμένη απάντηση στα κοινωνικά προβλήματα όλου του κόσμου. Ο αναρχισμός δεν πρέπει να ξεχνά ότι βρίσκεται σε διαρκή εξέλιξη και σε διαλεκτική σχέση με την κοινωνική πραγματικότητα και πρέπει να καθορίσει τη στρατηγική και την πρακτική του δράση σύμφωνα με αυτή την πραγματικότητα. Η καταπίεση και η εκμετάλλευση δεν γνωρίζουν όρια: το κοινωνικό πρόβλημα μπορεί να επιλυθεί μόνο σε παγκόσμιο επίπεδο. Για το λόγο αυτό, το οργανωμένο αναρχικό κίνημα έχει εξοπλιστεί με την κατάλληλη υποστήριξη: τη Διεθνή των Αναρχικών Ομοσπονδιών.

Ωστόσο, η ύπαρξη της IFA δεν μπορεί να είναι αυτοσκοπός. Είναι ένα συντονιστικό εργαλείο για τον αγώνα και, ως εκ τούτου, πρέπει να συμβάλει στην διασύνδεση ολόκληρου του διεθνούς αναρχικού κινήματος. Η IFA είναι μια φεντεραλιστική οργάνωση της οποίας η ζωτικότητα βρίσκεται στις κατά τόπους ομάδες, των οποίων η αυτόνομη ανάπτυξη αποτελεί εγγύηση για την ελευθερία και τη δυνατότητα διεξαγωγής αποτελεσματικών αγώνων στο κοινωνικό πεδίο, όπου η ανάπτυξη των αναρχικών ιδεών δοκιμάζεται μέσα στην κοινωνική και ταξική πραγματικότητα. Πιστεύουμε ότι οι αναρχικές οργανώσεις πρέπει να προδιαγράφουν το μέλλον της κοινωνίας μένοντας μακριά από λογικές ανάθεσης και εκλογικών αυταπατών,

αρχές που διατυπώθηκαν ήδη στο ιστορικό συνέδριο του αναρχισμού, στο Saint-Imier το 1872. Ενδυναμώνοντας τους δεσμούς και τη συνεργασία με τις διάφορες αναρχικές οργανώσεις, σύμφωνα με την εθελοντική συμφωνία της Διεθνούς, οικοδομούμε τον αναρχισμό της εποχής μας που βρίσκεται σε αρμονία με το σύγχρονο κόσμο.

Η IFA θεωρεί κεντρική τη σημασία της ανάπτυξης της αυτοδιαχείρισης και των οριζόντιων δομών απέναντι στη λογική της πρωτοπορίας και του ελιτισμού, έννοιες ξένες προς τον κοινωνικό και οργανωτικό αναρχισμό. Η συνοχή μεταξύ μέσων και σκοπών δεν είναι μόνο θεμελιώδες ζήτημα ηθικής, αλλά αποτελεί και το σήμα κατατεθέν της ελευθεριακής κοινωνικής οργάνωσης.

Παράλληλα, ο διεθνισμός πρέπει να βρίσκεται στην προμετωπίδα των επαναστατικών μας προταγμάτων. Πρέπει να περπατήσει και στα δύο του πόδια: ορισμός και διάδοση του επαναστατικού μας έργου από τη μια, κατασκευή κοινωνικών και οικονομικών εναλλακτικών λύσεων, λαϊκών ομάδων αντίστασης και εναλλακτικών αναρχικών δομών, από την άλλη. Οι μορφές που μπορούν να λάβουν οι ενέργειες είναι τόσο απεριόριστες όσο και η φαντασία μας: από την αμοιβαία υποστήριξη κατά της καταπίεσης, από την αλληλοβοήθεια για αυτοδιαχειριζόμενα προγράμματα έως τις κοινές καμπάνιες, την ανταλλαγή γνώσεων και πόρων, την οργάνωση διεθνών κινητοποιήσεων κλπ. Και αυτό δεν περιορίζεται στις ομοσπονδίες, αλλά είναι επίσημα μέρος της IFA και πολλών άλλων ομάδων με τις οποίες αναπτύσσει σχέσεις διεθνώς αγωνιζόμενοι από κοινού για το χτίσιμο ενός ελευθεριακού μέλλοντος..

Αν και τίποτα δεν μπορεί να αντικαταστήσει το έργο των χιλιάδων αναρχικών που αγωνίζονται κάθε μέρα σε κάθε γωνιά του κόσμου, στους δρόμους, στις γειτονίες και στους χώρους εργασίας διαδίδοντας τις ελευθεριακές ιδέες και οικοδομώντας την αναρχία, είμαστε σίγουροι ότι ο συντονισμός και η διεθνής αλληλεγγύη μπορούν να βοηθήσουν στο έργο αυτό. Τουλάχιστον, είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι είμαστε πολλοί και ότι είμαστε παντού.

*Το παραπάνω κείμενο βασίστηκε σε πληροφορίες από τα εξής άρθρα:
 -Short history of the International of Anarchist Federations του Robert Wogatzke
 - L'Internationale des fédérations anarchistes, un article du secrétariat de l'IFA που δημοσιεύθηκε στο τεύχος 61 του περιοδικού της Γαλλόφωνης ομοσπονδίας, Le monde Libertaire

ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΔΙΧΩΣ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΔΙΧΩΣ ΣΥΝΟΡΑ

Το Εθνικό Συνέδριο της Ιταλικής Αναρχικής Ομοσπονδίας, που συνήλθε στην Τεργέστη την 22η και 23η Σεπτεμβρίου του 2018, λαμβάνοντας την απεύθυνση του Περιφερειακού Ελευθεριακού Συντονισμού του Friuli Venezia Giulia, θα συμμετάσχει στην κινητοποίηση που θα λάβει χώρα στις 3 Νοέμβρη του 2018 στην Γκορίτσια (στα βορειοανατολικά της Ιταλίας) και καλεί όλα τα μέλη της FAI και τους αναρχικούς συντρόφους να συνδράμουν στην επιτυχή πραγματοποίησή της.

Ο αντιμilitarισμός υπήρξε πάντα ένα από τα μέτωπα του αναρχικού κινήματος. Σήμερα όπως και στο παρελθόν, απέναντι στην σφαγή του Πρώτου Παγκόσμιου πολέμου, η μάχη ενάντια στον πόλεμο είναι ριζωμένη βαθιά στον αγώνα για τον κοινωνικό μετασχηματισμό.

Τα πολεμικά σχέδια πολλαπλασιάζονται. Στην Λιβύη βρίσκεται σε εξέλιξη ένας πόλεμος, στον οποίο η ιταλική κυβέρνηση εμπλέκεται πλήρως: 400 μονάδες των ιταλικών ένοπλων δυνάμεων βρίσκονται ήδη στην χώρα, σύμφωνα και με τους επίσημους αριθμούς της στρατιωτικής αποστολής MIASIT. Εντωμεταξύ, οι διπλωμάτες οργανώνουν ένα διεθνές συνέδριο στη Ρώμη για να αποφασίσουν για το μέλλον της χώρας. Η ιταλική στρατιωτική επέμβαση δεν περιορίζεται στην Λιβύη, αλλά επεκτείνεται σε αρκετές αφρικανικές χώρες, στο Ιράκ, το Αφγανιστάν, τον Ινδικό Ωκεανό και σε άλλες αποστολές. Αυτή η

Στις 4 Νοέμβρη, το ιταλικό κράτος γιορτάζει τη «νίκη» του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου. Κάθε χρόνο το αναρχικό κίνημα και ειδικά οι ομάδες της FAI οργανώνουν αντιμilitarιστικές δράσεις και διαδηλώσεις. Φέτος, ενάντια στους εορτασμούς των εκατό χρόνων από τη «νίκη», έχει οργανωθεί από τον Περιφερειακό Ελευθεριακό Συντονισμό μια αντιμilitarιστική διαδήλωση στην Γκορίτσια την 3η του Νοέμβρη. Η πόλη της Γκορίτσια και όλη η περιοχή που την περιβάλλει υπήρξε ένα από τα πιο αιματοβαμένα πεδία μάχης του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου. Τις ίδιες μέρες, κοντά στην Γκορίτσια, οι υψηλά ιστάμενοι του κράτους θα γιορτάσουν τη «νίκη», και η φασιστική οργάνωση «Casa POUND» θα πραγματοποιήσει εθνικιστική διαδήλωση. Παρακάτω μπορείτε να δείτε την ανακό-

δέσμευση αποτελεί συνέχεια της πολιτικής των προηγούμενων κυβερνήσεων και είναι συμβατή σύμφωνα με τις διεθνείς συμμαχίες.

Όπως πάντα, το οικονομικό βάρος αυτών των πολεμοκάπηλων πολιτικών πέφτει στην κοινωνία: ένα μεγάλο μέρος του ιταλικού κυβερνητικού σχεδιασμού προορίζει πάνω από 30 δις ευρώ για την αύξηση των στρατιωτικών δαπανών. Η κυβέρνηση, στην πραγματικότητα, θα σεβαστεί τις δεσμεύσεις των προηγούμενων κυβερνήσεων προς το NATO, που σχεδιάζει να αυξήσει τις στρατιωτικές δαπάνες στο 2% του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος, με 24 δις ευρώ επιπλέον να προστίθενται στα τρέχοντα 16 δις.

Απέναντι σε αυτή την εξαθλίωση, τα κέρδη του στρατιωτικού τομέα αυξάνονται. Η Ιταλία είναι ένατι σε ποσοτήματα εξαγόμενων όπλων παγκοσμίως, και πέμπτη μεταξύ των ευρωπαϊκών παραγωγών.

Η Ιταλική Αναρχική Ομοσπονδία αρνείται κάθε ανταλλαγή μεταξύ εργασίας στην Ιταλία και καταστροφή και θανάτου στο εξωτερικό. Επίσης καταγγέλλουμε το γεγονός πως τα κέρδη από την παραγωγή όπλων συγκεντρώνονται στα χέρια λίγων προνομιούχων. Η πολεμική βιομηχανία, μέσα από την απορρόφηση πρώτων υλών, εργατικού δυναμικού και μέσων παραγωγής, στερεί πόρους από την παραγωγή αγαθών και υπηρεσιών, δυσχεραίνοντας την κατάσταση των εκμεταλλεόμενων συνολικά.

Ο πόλεμος και ο μιλταρισμός αποτελεί το πεδίο όπου εκτρέφεται ο σεξισμός, λόγω της ιεραρχικής και εξουσιαστικής ιδεολογίας που τα χαρακτηρίζει, και καθώς βασίζονται στην πρα-

κτική της καταπίεσης και της βίας, είναι επίσης και σεξουαλικά εγκλήματα. Ο βιασμός είναι όπλο πολέμου, όπως το έχουν συλλάβει στα γραφεία των επικεφαλής του στρατού, οι βιοπραγίες και οι πράξεις εξόντωσης κατά των γυναικών, που παρουσιάζουν τους ένστολους άνδρες ως τους κύριους πρωταγωνιστές. Η μιλταριστική λογική μετατρέπει τις γυναίκες σε πεδίο μάχης, έδαφος προς κατάκτηση, κυριαρχία και εξουσία.

Το μιλταριστικό παραλήρημα εκφράζεται στα πρόσφατα νομοσχέδια για την επαναφορά της υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας, όπως εκείνου που πρόσφατα ψηφίστηκε στην περιφέρεια του Βένετο, και όπως εκείνου που προετοιμάζεται για ψήφιση στην περιφέρεια της Friuli Venezia Giulia. Παρά την όποια προπαγάνδα, επαναλαμβάνουμε πως οι ένοπλες δυνάμεις δεν είχαν και ούτε θα αποκτήσουν ποτέ εκπαιδευτικό ρόλο.

Οι αναρχικοί σύντροφοι που συμμετέχουν στην FAI δηλώνουν και πάλι την αντίθεσή τους στον μιλταρισμό, και καλούν όλους/ες να συμμετάσχουν στην αντιμilitarιστική διαδήλωση την 3η Νοέμβρη στη Γκορίτσια.

Να σταματήσει η στρατιωτικοποίηση της κοινωνίας

Να απαλειφθούν οι στρατιωτικές δαπάνες

Να κλείσουν τα εργοστάσια του θανάτου

Για έναν κόσμο χωρίς κράτη και χωρίς σύνορα

Ιταλική Αναρχική Ομοσπονδία

Διεθνιστική-Αντιπολεμική Διαδήλωση στην αεροπορική βάση Αράξου

Η γενίκευση του πολέμου προϋποθέτει την αναβάθμιση των στρατιωτικών βάσεων

Η αναβάθμιση των στρατιωτικών βάσεων (στην Ελλάδα και αλλού) καθώς και η αναβάθμιση του ρόλου της Frontex και του NATO είναι μέρος της προετοιμασίας για τη γενίκευση του πολέμου που έχει κηρύξει η κυριαρχία, αρχικά στο πεδίο όπου εκφράζονται κυρίως σήμερα οι ανταγωνισμοί των ισχυρότερων μπλοκ εξουσίας, δηλαδή στη Μέση Ανατολή και τη Νοτιοανατολική Μεσόγειο, καθώς η ζοφερή προοπτική μίας παγκόσμιας σύρραξης επανέρχεται στο προσκήνιο και στους σχεδιασμούς των στρατιωτικο-πολιτικών επιτελείων.

Διεθνιστικός Αγώνας ενάντια στον πόλεμο, τον εθνικισμό και τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό

Ούτε σκέψη για εγκατάσταση πυρηνικών όπλων στον Άραξο

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΑΞΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΝΟΕΜΒΡΗ, 11.30 π.μ.

Προσυγκέντρωση στην πλατεία Τριών συμμάχων στην Πάτρα, στις 10 π.μ.

αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππος" / μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

